

நந்தி

நந்தி

நோக்குகள்
இருபத்தைந்து

பொறுப்பாசிரியர்
என். சோமசுந்தர்

வெளியீடு

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

விநியோகம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
பஸ் நிலையம் : யாழ்ப்பாணம்.

NANDHI —

Felicitation Volume to mark
the 60th Birth Day of
Prof. C. SIVAGNANASUNDRAM,
M.B.B S., (Cey)D. P H., (Lord). Ph.D. Lond
Dean, Faculty of Medicine, University of Jaffna.
Editor - in - Charge: N. Somakandhan,
111. Oddumadam Road, Jaffna.
Publishers: Writers' Co-op Publishing Society Ltd.
Reg. No. 2529.
215, G 1/1, Park Road, Colombo-5.
Printers: Sri Kantha Press, K. K; S, Road, Jaffna.
Cover: Thavam/Kalaimagal Printograph / Vijaya Offset
Pages: i—xviii + 144 : 162
Price: **Rs. 30/-**
Distributors: Poobalasingam Book Depot,
Bus Stand, Jaffna.
Date: 30th May 1986
D D C No. 928 — 5493

அட்டைப்படம் : மணிவிழா நாளன்று நந்தி

பின்பக்கம் : நண்பர்களுடன் நந்தி

நிற்பவர்கள் : நல்லேநாதன், ஸ்ரீதரசிங், சோமகாந்தன்,
சிவானந்தன், முருகையன், சொக்கன்.

இருப்பவர்கள் : சி.வீ.கே. சிவஞானம், ஜீவா, தந்தி, வரதர்

அணிந்துரை

யான் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருக்கும் அறிஞனல்ல; இலக்கியங்களைப் படைக்கும் எழுத்தாளனுமல்ல; புதியனவற்றையெல்லாம் தேடித்துருவிப்படிக்கும் ஆர்வங்கொண்ட வாசகன் - தமிழின் மீதும் தமிழர்களின் உயர்விலும் தணியாத தாகமும் அக்கறையும் கொண்டவன். ஓர் இனத்தின் கலை இலக்கியங்களும் சலாசாரமும் பேணிப்பாதுகாத்து வளர்க்கப்படுவதன் மூலமே அந்த இனம் தனித்துவம் கொண்டதாகத் தலை நிமிர்ந்து நிற்க முடியும். அதனால் எமது ஈழத்தமிழ்க் கலை இலக்கியப் போக்கை மிக உன்னிப்பாக அவதானித்து, அதன் வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகளில் எம் தமிழ் மக்கள் அதிக கவனஞ் செலுத்த வேண்டிய கடமையுண்டு;

ஈழத்துத் தமிழ்க்கலை இலக்கியவளர்ச்சிக்கு 'நந்தி' அவர்கள் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பு மிகக் காத்திரமானது என்பது மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாத உண்மை.

பேராசிரியர் 'நந்தி' அவர்கள் பல தகைமைகளைக் கொண்ட பெரியார்; மருத்துவப் பேராசான்; பேராற்றல் மிக்க இலக்கிய சிருஷ்டியாளர்; கலைவல்லுநர். அறுபது வயது நிறைவுகண்டுள்ள இப்பெரியாரின் மணிவிழாக் குறித்து மலர்ந்துள்ள இந்நூலில் அவரைப்பற்றிய மனப் பதிவுகளையும் கலை இலக்கியப் பங்களிப்புப் பற்றிய கணிப்பீடுகளையும் பற்றி ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் விபரமாக விளக்கி எழுதியுள்ளனர். 'நந்தி' அவர்களைப்பற்றி எதிர்காலத்தில் வரலாற்று நூல் ஒன்றினை எழுதுவதற்கும், அவரின் இலக்கியப் பங்களிப்புபற்றி விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கும் இம்மலர் முன்னோடியாக அமைந்துள்ளது.

தங்கள் வாழ்க்கையையே சமூகத்தோடு இணைத்து அதன் வளர்ச்சிக்கு அரும்பணிகள் புரிந்து வாழ்ந்துவரும் சமகாலத்துப் பெரியார்களைப் பற்றிய நூல்கள் வெளிவர வேண்டியது இன்றைய காலகட்டத்தின் வரலாற்றுத் தேவை.

அதனால் 'நந்தி' அவர்களைப் பற்றிய இம் மலரை வெளிக்கொணர்வதில், 'நந்தி'யின் நண்பர் என்ற வகையில் மட்டுமல்ல, ஓர் எழுத்தாளன் என்ற வகையிலும் இம்மலரின் பொறுப்பாசிரியர் திரு. சோமகாந்தன் அவர்கள் மேற்கொண்ட இம் முயற்சி வரலாற்றுத் தேவையை நிறைவு செய்யும் பணியாக அமைந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது; வரவேற்கப்படவேண்டியது.

மாநகரசபை அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

சி. வி. கே. சிவஞானம்

30-05-88

பதிப்புரை

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம் அதன் பத்தாவது பிரசுரமாக 'நந்தி' யை வெளியிடுகிறது. எழுத்தாளர், அறிஞர், ஆசான், வைத்திய மேதை என்று பல துறைகளில் தனது ஆளுமையைப் பதித்த பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரத்தின் மணி விழா வெளியீடாக இந்நூலை இலக்கிய ஆர்வலர்களின், தமிழ் மக்களின் கரங்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சிப் பெருமிதம் அடைகிறோம்.

தமிழ் மக்களின் அரசியல், வாழ்வு, போராட்டம் ஆகிய அனைத்தும் இன்று புதிய வீச்சையும் புதிய பரிமாணத்தையும் பெற்றுள்ளன. இந்தப் புதிய விழிப்பையும் எழுச்சியையும் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியப் படைப்புகளின் ஜனன வேகமும் தீவிரமடைந்துள்ளது. அத்துடன் வாழ்வை, அதன் ஒரு வெளிப்பாட்டில் அல்ல, பல்முக வெளிப்பாட்டிலும் தரிசித்து பிரதிபலிக்கும் படைப்புகள் பல்கிப் பெருகிட வேண்டிய ஒரு சமூக - இலக்கியத் தேவையும் அதிகரித்துள்ளது.

இலக்கியம் அதன் உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமல்ல, உருவச் சிறப்பிலும் காத்திரத்தையும் பக்குவத்தினையும் பெற வேண்டிய அவசியப்பாடு தோன்றியுள்ளது. மனிதனின் ஆன்மீக, சமூக, சித்தாந்த, மானிட பண்புகளைப் பரிபக்குவப்படுத்தி முழுமையான ஒரு மனிதனை, உயர் பெறுமானங்களையும் விழுமியங்களையும் உடைய ஒரு மனித சமாஜத்தை, நீதியான ஒரு சமூகத்தை உருவாக்குவதில் இலக்கியம் அதன் பங்களிப்பை முழுவிச்சுடன் செய்ய வேண்டிய புதிய பொறுப்புகளும் கடப்பாடுகளும் முழு அளவில் முன்னிற்கின்றன;

இந்தப் பணியினை நிறைவு செய்ய - பெருகிவரும் இலக்கிய சிருஷ்டிகளுக்கு நூல்வடிவம் கொடுக்க வெளியீட்டு அமைப்புகள் முனைப்பாக இயங்குவது அவசியம். ஒரு அமைப்பு அல்ல பல பத்து அமைப்புகள் இந்தக் கைங்கரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். தனிமனித முயற்சிகள், குழு முயற்சிகள், கூட்டு முயற்சிகள், தனியார் பொது நிறுவன முயற்சிகள் என்று வெளியீட்டு முயற்சிகள் பல வடிவத்தைப் பெற்றிட வேண்டும்.

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தை மீண்டும் முனைப்புடன் இயங்கச் செய்வது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அமைப்பு மேலும் விஸ்தாரமாக்கப்படும். புதிய ஆற்றல்களும் சக்திகளும் ஆற்றப்படுத்தப்படும்.

நூல் வெளியீட்டுப் பணியில் காத்திரமான, முனைப்பான பங்களிப்பைச் செய்வதற்கு எழுத்தாளர்களினதும்; இலக்கிய ஆர்வலர்களினதும் கலை - இலக்கியப் புரவலர்களினதும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வாசகப் பெருமக்களினதும் ஊக்கமான ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் வேண்டி நிற்கிறோம்.

30 - 5 - 1988

எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம்

இம்மலர்பற்றி

உங்கள் கரங்களில் தவறும் இம்மலர், ஆரவாரமான அறிவிப்புகளுடனே, தயாரிப்புத் திட்டங்களை முற்கூட்டியே வகுத்துக் கொண்டோ உருவாக்கப்பெற்றதல்ல. குழுவொன்றினை அமைத்து இலக்கிய நண்பர்களின் ஆலோசனைகளைப்பெறவோ, இன்னும் விரிவாக்கி விஷயங்களை அடக்கிக் கொள்வவோ போதிய கால அவகாசம் என்முன் இருக்கவில்லை. தினமும், சந்தித்துப் பழகும் நெருங்கிய நண்பர்களாகிய எமக்குக்கூட நந்தி அவர்கள் அறுபதை நிறைவு செய்து மணிவிழாக் காணுகிறார் என்பது அத்தினத்துக்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்பு கூட அறிந்து கொள்ள முடியாமலிருந்தது. தமது மணிவிழாப்பற்றி எதுவித ஆர்வமும் காட்டாமல், மிக அடக்கமான மனிதராக அவர் நடந்து கொண்டார்.

X

X

X

அவரின் மணிவிழா நாள் பற்றி அறிந்ததும், அந்தச் சில நாட்களில் அவருக்குத் தெரியாமலே எம்மிற் சிலர் அவரைப்பற்றிய வாழ்த்துக் கட்டுரைகளை அவசர அவசரமாக எழுதிப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி வைத்துவிட்டு அவரின் பிறந்தநாட் பரிசாக வழங்குவதற்குப் பொருத்தமான பொருள் எதனையும் உடனே தேடிக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியுமிருக்காததால், அவர் மணிவிழாநாளன்று வெறுங்கையாகச் சென்று அவரின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறத்தான் முடிந்தது. எங்கள் எல்லோரிலும் பார்க்க எத்தனையோ மடங்கு அதிகமான தகுதிகளை, ஆற்றல்களை, சாதனைகளை, அரிய குணம்சங்களைக் கொண்ட இப் பெரியாரின் மணி ஆண்டு நிறைவைக் குறித்து எமது அன்பு வெளிப்பாட்டைத் தெரிவித்து தகுதியான பரிசு வழங்கவோ, பொருத்தமான நிகழ்ச்சி எதனையும் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளவோ முடியவில்லையே என்ற ஆதங்கம் எமது உள்ளத்தை தொடர்ந்து நெருடிக் கொண்டேயிருந்தது.

X

X

X

நந்தி அவர்களின் மணிவிழாக்குறித்து 'தினகரன் வார மஞ்சரி' தலையங்கம் தீட்டி சிறப்பிதழை வெளியிட்டது. வீரகேசரி, உதயன், மல்லிகை, இலங்கைவாழை முதலிய வற்றில் சிறப்புக்கட்டுரைகளும், உரைகளும் இடம் பெற்றன. நாடெங்குமுள்ள இலக்கிய நெஞ்சங்களிடம் திடீரென, ஆனால் இயல்பாக எழுந்த நந்தி மணி விழாக்குறித்த எழுச்சியின் வடிகாலாக தினகரன் வாரமஞ்சரியில் வாராவாரம் பாராட்டுக் கட்டுரைகளும் வாசகர் வாழ்த்துக்களும் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தபோது.....

இம்மலருக்குப் பிள்ளையார்குழி போட்டவர் தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் மதிப்புக்குரிய நண்பர் சிவகுருநாதன் அவர்கள்தான். கொழும்பில் அவரைச் சந்தித்தபோது, எனக்கு இருந்த மன ஆதங்கத்தைத்தான் அவரும் எதிரொலித்தார். அத்துடன் உருப்படியான ஓர் ஆலோசனையையும் தெரிவித்தார். 'நந்தி' அவர்களைப்பற்றி வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் கட்டுரைகளில் நிறையத்தகவல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை ஒன்றுதிரட்டித் தொகுத்து மலராக வெளியிட்டால் இலக்கிய உலகத்துக்கும் இளம் தலைமுறையினருக்கும் பயனுள்ள கருவூலமாக அது அமையும் எனச் சொல்லி என் சிந்தனைக் கொடியில், இம்மலருக்கான எண்ணத்தை அரும்பு கொள்ளச் செய்தார். நந்தி அவர்களுக்கு உலகிலேயே மிகவும் பிடித்தமான பொருள் புத்தகங்களே. அவருடைய மணிவிழாப் பரிசாக இலக்கிய அன்பர்கள் சார்பில் அளிக்கப்படக்கூடிய பொருத்தமான பரிசு இதுவே என என் மனதில் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

X

X

X

இனிய நண்பர்கள் டொக்டர் முருகானந்தம், திரு. மனோகரபூபன், திரு. ஸ்ரீதரசிங் ஆகிய மூவரிடமும் இதனை நான் தெரிவித்த போது, என்னிலும் பார்க்க

மிக்க மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும் கொண்டு இம் மலராக்கப் பணியில் உடனே ஈடுபடுமாறு என்னை ஊக்கப்படுத்தினர்.

X

X

X

வாழ்த்துகள், பாராட்டுகள் மட்டுமே கொண்ட வழமையான மணிவிழா மலர்களைப் போல அமையாது இவற்றோடு நந்தி அவர்களைப்பற்றிய பூரணமானதும் சரியானதுமான தகவல்கள், அவரின் பன்முக ஆற்றல்கள், பத்துறைப்பங்களிப்புகளின் கணிப்பீடுகள் முதலியவற்றையும் உள்ளடக்கிய காத்திரமான மலராக இதனை அமைப்பதற்கு மிகமிகக், குறுகிய கால அவகாசத்தில் கட்டுரைகளை எழுதித்தருவதில் எழுத்தாள நண்பர்கள் காட்டிய கரிசனையும் எடுத்துக்கொண்ட அக்கறையும் இம்மலரை விரைவாக வெளியிடத் துணையாக அமைந்தன.

தமிழுணர்வும், கலை இலக்கியத்தாகமும் மிக்க யாழ் மாநகர ஆனையாளர் திரு. சி. வீ. கே.சிவஞானம் அவர்கள் நேர நெருக்கடியின் மத்தியிலும் அளித்துள்ள அணிந்துரை இம்மலருக்கு மேலும் மெருகூட்டுகின்றது.

X

X

X

மேலே குறிப்பிட்ட நண்பர்களுக்கும், இதனைத் தமது பிரசுரமாக வெளியிடுகின்ற எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தினர், அழகிய முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த ஸ்ரீகாந்தா அச்சக நிர்வாகி நண்பர் திரு. க. நல்லைநாதன், ஆர்வத்துடன் ஒத்துழைத்த அங்கு பணியாற்றும் நண்பர்கள், அட்டைப்படம் அமைத்துதவிய அன்பர் 'தவம்' ஆகியோருக்கும் எனது நன்றி உரியது.

X

X

X

பேராசிரியர் நந்தி அவர்களின் தகுதிக்கும் பேராற்றல்களுக்கும் ஈடாக, அவர் மணிவிழாக் குறித்து, அளவில் பெரியதும் கவர்ச்சி மிக்கதுமான தாமரை போன்ற தொரு மலரே வெளியாகியிருக்க வேண்டிய இடத்தில் இலக்கிய நண்பர்களின் அன்பு வெளிப்பாடாக இச்சிறிய முல்லை மலரைத்தான் உங்கள் முன்பு வைத்திருக்கின்றேன்.

— இதன் மணத்தை இனி முகருங்கள்.

111 ஓட்மடம் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்,
30 - 50 - 88

என்: சோமகாந்தன்
பொறுப்பாசிரியர்:

பேராசிரியர் நந்தி மணிமலர்
நறுமணங்கமழ நல்வாழ்த்துக்கள்.

எம். கே. முருகானந்தன்
எஸ். கே. மனோகரபூபன்
பு. ஸ்ரீதரகித்

உள்ளுறை

பக்கம்

அணிந்துரை	iii
பதிப்புரை	v
இம்மலர்பற்றி	vii
நந்தி - சிலகுறிப்புக்கள் ...	xii

நோக்கு 1	சொக்கன்	1
2	முருகையன்	4
3	சு. வித்தியானந்தன்	7
4	வரதர்	15
5	பிரேம்ஜி	17
6	இளங்கீரன்	20
7	கா. சிவத்தம்பி	25
8	இ. சிவகுருநாதன்	31
9	ஈழத்துச்சோமு	34
10	ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை	39
11	பத்மா சோமகாந்தன்	42
12	யோகா பாலச்சந்திரன்	51
13	மேமன்கவி	55
14	கோகிலா மகேந்திரன்	61
15	சாரல் நாடன்	66
16	ச. முருகானந்தன்	70
17	தெனியான்	75
18	சபா ஜெயராசா	81
19	செங்கை ஆழியான்	87
20	சி. மௌனகுரு	93
21	எம். கே. முருகானந்தன்	100
22	என். சிவராஜா	106
23	டொமினிக் ஜீவா	110
24	நா. சுப்பிரமணியன்	117
25	என். சோமகாந்தன்	141

நந்தி - சில குறிப்புகள்

பிறப்பு: இணுவில் 1928-03-30

பிரபவ வருஷம் பங்குனி 18. பூசம். மிதுனலக்கினம்
ஊர்: நல்லூர்.

தந்தை: வினாசித்தம்பி செல்லத்துரை (1890 — 1967)
பாண்டியன் தாழ்வு (சிலோன் வோர்ஃபேஜ் கொம்பனி)

தாய்: செல்லம்மா, (1900 — 1986) நல்லூர்.

மனைவி: சாந்தி (விவாகத்தின் முன்: தங்கச்சியம்மா) (1937)

விவாகம்: 22-5-1966.

பிள்ளைகள்: வள்ளி (1967), தெய்வி (1971).

ஜனனி (1973), லட்சுமி (1976)

உடன்பிறந்தார்: திருமதி சிவஞானமணி நித்தநாயகம்
செ. திருநாவுக்கரசு (பொறியியலாளர், நடிார்,
எழுத்தாளர், 'மந்திரவாதி')

படிப்பு:

1933 — 1934 பனே, தமிழ் கலவன் பாடசாலை,

1934 காங்கேசந்துறை ரோமன் கத்தோலிக்கபாடசாலை

1935 இடைக்காடு தமிழ் பாடசாலை, (இப்போதைய
மகாவித்தியாலயம்)

1936 — 1938 & 1941 யாழ். செயின்ட். ஜோன்ஸ் கல்லூரி

1939 — 1940 & 1942 — 1945 கொழும்பு செயின்ட்

ஜோசப்ஸ் கல்லூரி.

1946 — 1948 ரோயல் கல்லூரி.

1950 இலங்கை பல்கலைக் கழகம்

1951 — 1955 கொழும்பு வைத்தியக் கல்லூரி - M.B.B.S

தமிழ் கற்பித்தவர்கள் : வி. செல்வநாயகம் (சிறிய
தந்தையார்), அ. மரியதாசன், எஸ். ஏ. சாரல்ஸ்,
கே. லக்குமணஜயர்.

மேற்படிப்பு : லண்டன் பல்கலைக் கழகம்

1968 - DPH,

1969 - 1971 PhD

சேவை :

1955 - 1956 இன்டர்மீட். பொது வைத்தியசாலை,
குருநாக்கல்

1956 - 1958 வைத்திய அதிகாரி, கிராம வைத்தியசாலை,
ஹிரிப்பிட்டியா.

1958 ஹவுஸ் ஒபிசர், லேடி ரிட்ட்ஜீவ் குழந்தைகள்
வைத்தியசாலை,

1959 - 1960 சுகாதார வைத்திய அதிகாரி, நாவலப்பிட்டி

1961 ஜன - ஜூலை, ஹவுஸ் ஒபிசர், பொது வைத்தியசாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

1961 - செப். 1963, சுகாதார வைத்திய அதிகாரி
யாழ்ப்பாணம்.

1963 - ஜூலை 1965 சட்ட வைத்திய அதிகாரி,
யாழ்ப்பாணம்.

1965 - 1967 விரிவுரையாளர், சமூக வைத்தியத்துறை
பல்கலைக் கழகம், பேராதனை.

1971 ஏப்ரல் - 1975 கிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (மேற்படி)

1975 செப். 1978 இணை பேராசிரியர் (மேற்படி)

1979 - இதுவரை பேராசிரியர் சமூக வைத்திய பிரிவு
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம்

(1984 - 1988 பீடாதிபதி (வைத்திய பீடம்))

வேறு கற்பித்தல் அனுபவம்.

- 1961 — 1965 (i) பகுதி நேர விரிவுரையாளர்,
(உடலமைப்பியல் சக உடற் தொழிலியல்),
யாழ்: தாதிமார் பயிற்சிக் கல்லூரி:
(ii) கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை.

1975 — 1976 பாடவிதான பொறுப்பாளர் M Med.Sc.
பேராதனை.

பங்குபற்றிய கருத்தரங்குகள், பயிற்சிகள்.

- 1971 உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தின் (உ.ச.ஸ்) சமூக வைத்தியம் கற்பித்தல் பற்றிய கருத்தரங்கம் (10 நாள்), சுரபாயா, இந்தோனேசியா:
- 1972 உ.ச.ஸ் Operations Research. கருத்தரங்கம், (10 நாள்), பாங்கொக்.
- 1973 உ.ச.ஸ் குடும்பக்கட்டுப்பாடும் பக்கள் விருத்தியும், (2 சிழமை), டக்கா, வங்காளதேசம்
- 1974 உ.ச.ஸ் மக்கள் புள்ளிவிபரவியல், (3 மாதம்), London School of Economics.
- 1977 உ.ச.ஸ் பட்டதாரிகளுக்கு சமூக வைத்தியம் கற்பித்தல், பயிற்சி (3 மாதம்) சிங்கப்பூர், பாங்கொக், கல்கத்தா.
- 1980 உ.ச.ஸ். அடிப்படை சுகாதார சேவை பற்றி கற்பித்தல், பயிற்சி, (3 மாதம்), Liver pool School of Tropical Medicine
- 1982 சிரேஷ்ட மருத்துவ புலமைப் பரிசு (3 மாதம்). இங்கிலாந்தில் 12 மருத்துவக் கல்லூரிகள்.

வெளிநாட்டுத் தொழில்

- 1981 உதவி வைத்தியர்களுக்கான பாடத்திட்டத்திற்கு ஆலோசகர், சுகாதார அமைச்சு, ஜோர்தான் (1 வருடம்)
- 1985 மருத்துவ சேவை ஆராய்ச்சி பற்றிய உணக சுகாதார ஸ்தாபன ஆலோசகர், சுகாதார அமைச்சு, மலேசியா (3 மாதம்)

ஆராய்ச்சித் துறைகள்

- 1968 குழந்தைகளின் நிமோனியாக்சிஸ்.
- 1969 - 71 இலங்கையில் மலேரியா (Ph.D, ஆராய்ச்சி)
- 1972 மலேரியா பற்றி மக்களின் அறிவு ஆகியன.
- 1973 இலங்கையில் நோயியல் ஆராய்ச்சியும் நாட்டிற்கு நன்மைகளும்.
- 1975 கோண்டாவில் வடக்கில் கொலரா.
- 1975 பேராதனை பல்கலைக்கழக புதிய மாணவரிடையே 'ராகிங்'.
- 1978 இலங்கையில் 132 தனி மருத்துவர் பற்றிய ஆய்வு
- 1979 இலங்கையில் 201 ஆயுள்வேத மருத்துவர் பற்றிய ஆய்வு:
- 1981 குழந்தைகள், பிள்ளைகள் மரணப் பதிவு.
- 1985 கோப்பாய், சுகாதார வைத்தியரின் பிரதேசத்தில் குழந்தைகளின் மரணம்.
- 1986 சுகாதார சேவை — சில பிரச்சனைகள்;

- 1986 கோப்பாய் சுகாதார வைத்தியரின் பிரதேசத்தில்
பிள்ளைகளின் மரணம்.
- 1986 யாழ்: வட்டாரணத்தில் மரணப்பதிவு:

தமிழ் எழுத்துத்துறையில்.....

- 1947 முதலாவது சிறுகதை “சஞ்சலமும் சந்தோஷமும்” (வீரகேசரி).
- 1955 வரை சொந்தப்பெயருடன் உபயோகித்த புனைபெயர்கள்: வி.செ.சி, பெனிசிலின், மகன், ஜெய் ஹிந்த் சாஸ்திரியார்.
- 1956 ஜூன் மாதம் 9 ஆம் திகதி ‘ராஜாஜி’ அவர்கள் அருளிய புனைப்பெயர் ‘நந்தி’
- 1959 இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் தொடர்பு:
- 1961 தலைவர், இ. மு: ச (யாழ் கிளை).
- 1964 இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு — மலைக் கொழுந்து நாவலுக்கு

தமிழ் நூல்கள்

- 1960 அருமைத் தங்கைக்கு (மருத்துவ அறிவுரை) தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை.
- 1963, இரண்டாம் பதிப்பு, யாழ் கலைவாணி அச்சகம்.
- 1964 மலைக்கொழுந்து (நாவல்) யாழ் ஆசிர்வாதம் அச்சகம். 1982, இரண்டாம் பதிப்பு, நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை.

- 1966 ஊர் நம்புமா? (12 சிறுகதைகள்)
யாழ், ஆசீர்வாதம்.
- 1973 அன்புள்ள நந்தினி (மருத்துவ அறிவுரை)
ஆத்மஜோதி அச்சகம்:
- 1973 நந்தினி உன் பிள்ளை (மருத்துவ அறிவுரை)
ஆத்மஜோதி அச்சகம்:
- 1973 உங்களைப் பற்றி (சிறுவர் அறிவுரை நூல்)
யாழ். சக்தி அச்சகம்.
- 1975 குரங்குகள் (நாடகம்). கண்டி ரோயல் பிரின்
டர்ஸ்)
- 1977 தங்கச்சியம்மா (நாவல்) வீரகேசரி பிரசுரம் 54
- 1984 கண்களுக்கு அப்பால் (12 சிறுகதைகள்) சென்னை
புக்ஹவுஸ்
- 1988 நம்பிக்கைகள் ' (நாவல்) — வர இருப்பது.

வேறு தொடர்புகள்

- 1952 — 53 நடிப்பு, 25 வானொலி நாடங்கள்.
(தொடர்பு: சானா, கலையரசு சொர்ணலிங்கம்
சிவத்தம்பி, கைலாசபதி, ரொசாரியோபிரிஸ்,
ஃபிலோமினா சலமன் ஆகியோர்)
- 1958 — 59 வானொலி வைத்தியர்...தொடர்ந்து 1962—64.
- 1959 — 60 மலைநாட்டு தேயிலைத் தோட்டங்களிலே சுகா
தார சொற்பொழிவுகள்
(தொடர்பு:- ஆத்மஜோதி முத்தையா)
- 1960 முக்கிய இலக்கிய தொடர்புகள்: பரமஹம்ச
தாசன், சொக்கன், செங்கணேசலிங்கம், டொமினிக்
ஜீவா, டானியல், இளங்கீரன், ஈழத்துச்சோமு.

நீர்வை பொன்னையன், காவலூர் ராஜதுரை,
சில்லையூர் செல்வராசன், ஆப்டன் ஆகியோர்.

1961 - 65 முதல் உதவி பற்றிய பயிற்சி வகுப்புகள்:
(தொடர்பு: அல்வினஸ், ஈ.பி. இராசையா).

1961 — 66 இலக்கிய சங்க முயற்சிகள்: தமிழ்ப்புத்தக
வெளியீட்டுக் கழகம், இலங்கைக் கம்பன் கழகம்:
(தொடர்பு: கே.பி முத்தையா, ஏச். டபிள்யூ,
தம்பையா, வரதர் ஆகியோர்)

1962 — 1966 குழந்தைகளுக்குச் சமயக் கல்வி (தொடர்பு:
மணிபாகவதர் - பின்பு ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிநாத தம்
பிரான் சுவாமிகள்).

1975 நடிப்பு, 'குரங்குகள்' பேராசிரியராக: (தொடர்பு
நாவாலியூர் செல்லத்துரை, ஏ. பவளத்துரை).

1976. நடிப்பு: சினிமா - பொன்மணி. பொன்மணியின்
தந்தையாக. (தொடர்பு. தர்மசேன பத்திராஜா)

இதமான வழிகாட்டி

— சொக்கன்

சொல்தெரிந்து பொருள் தெரிந்து சுவையும் கூட்டிச்
சுந்தரநல் லுரைநடையை அடைத்துக் கொண்டு
நல்லசிறு கதைநாவல் பலவும் ஆக்கி
நந்தமிழை அணிசெய்யும் நந்தி வாழ்க
வல்லமையும் நற்பண்பும் ஒருங்கே வாய்த்து
வாழ்வழி உடல்உளஆ ரோக்ய மென்று
பல்வகையில் வழிகாட்டும் எங்கள் நண்பர்
பரமனருள் பெற்றென்றும் வாழ்க! வாழ்க!

வைத்தியமாம் தொழில் சமூகத் தொண்டிற்கான
 வழிஎன்ற நம்பிக்கை மிகவும் கொண்டு
 இத்திறத்தர் இவர் பெரியர் சிறியர் என்ற
 எண்ணத்தைக் களைந்துதம் சகாக்கள் தாமும்
 உத்தமநற் பணியாற்ற இடித்து ரைப்பார்
 ஒருகாலும் இவ்விலக்கில் தளர்வே இல்லார்
 இத்தகையர் ஆசானாய் இருப்ப தாலே
 இவர்மாணாக் கர்களும் நற்பேறே யுற்றார்

ஆண்டறுப திவரடைந்து விட்டார் ஆனால்
 அன்புள்ளம் இளமைநலம் வாய்ந்த தாகும்
 ஈண்டியநற் சிந்தனையால் உலக ளாவும்
 இயல்புடையார் பரந்தவுளப் பாங்கு மிக்கார்
 ஆண்ட இனம் அடங்கினமென் றெண்ணார் ஆனால்
 அனைவருமே சமத்துவமாய் வாழ்வதொன்றே
 வேண்டுமென அதற்கான வழிகள் எண்ணி
 விளக்கமுற உரைப்பதிலே வல்லார் நந்தி

எத்தகைய பிரச்சினைகள் எழுங்காலத்தும்
 ஏற்றவகை சிந்தித்துத் தீர்வு சொல்லும்
 உத்தமர்தம் நண்பர்களுக் குதவ என்றும்
 உளமார முன்வருவார் பிறரை ஊக்கி
 எத்தனையோ வழிகளிலே நன்மை செய்வார்
 இதமான வழிகாட்டி எங்கள் போன்றார்
 மத்தியிலே இவர்வாழக் கிடைத்த தாலே
 மகத்தான பேறடைந்தோம் வாழ்க நந்தி!

மன்னர்போல் மேன்மையிலே வாழ்வோர் தங்கள்
 மத்தியிலே வாழ்ந்தவர்கள் தொடர்பு பூண்டும்
 என்றென்றும் மக்கள் தொடர் பறுக்கா தன்னார்
 இயல்புகளை ஆழமுற நோக்கி ஏற்ற
 இன்னலங்கள் செய்திடுவார் நந்தி என்ற
 எழுத்தாளர் படைப்பாற்றல் மிகவும் கொண்டார்
 என்றுமிவர் எழுத்தென்னும் தீபத் தாலே
 எம்மினத்தார் ஒளிபெறுவர் ஐயம் உண்டோ?

மலைக்கொழுந்து தங்கச்சி அம்மா நாவல்
 வரைந்தளித்தார் சிறுகதைநூல் மாண்பாய்த்தந்தார்
 கலைக்கோலம் குரங்குகள்நா டகத்திற் காட்டிக்
 கனிவோடு தங்கைகுக் கடித மூலம்
 நிலைக்கின்ற சுகவழிகள எடுத்துச் சொன்னார்
 நீடுபுகழ் நந்திவெளி யீடும் ஈந்தார்
 தலைக்கொண்ட குறிக்கோளில் தவறார் நந்தி
 தழைந்தபுகழோடுநிதம் வாழ்க, வாழ்க!

நந்தியை வாழ்த்துகின்றோம்!

— முருகையன்

நந்தியை வாழ்த்துகின்றோம்.
நாவல்கள் தர நினைத்தால்
பந்திபந்திகளாய் சொற்கள்
பலப்பல தொடுப்பதோடு
சிந்தனை, உணர்வுக் கோலச்
சித்திரம் தீட்டுகின்ற
அந்த வல்லமையை எண்ணி
அவரை நாம் வாழ்த்துகின்றோம்

நாவல்கள் மட்டும் என்ன?
 நறுக்கென்று சுத்தமான
 சீவியப்படங்கள் — நல்ல
 சிறுகதை — தரவும் வல்லார்.
 கேவலம், பரபரப்பும்
 கிளுகிளுப்புகளும் அல்ல;
 ஓவிய யதார்த்தம் சார்ந்த
 உயர்கலை ஆக்கம் செய்வார்

நேரத்தைத் திட்டஞ் செய்து
 நிதானமாய் வகுத்துக் கொண்டு
 பாரத்தை இலேசாய்த் தூக்கும்
 பக்குவம் உணர்ந்ததாலே
 ஊருக்குப் பயன்கள் சேர்க்கும்
 உழைப்பினைப் போற்றுகின்றோம்
 சீருக்கும் திறனுக்கும் நாம்
 சிரங்களைத் தாழ்த்து கின்றோம்.

செம்பாட்டுச் சிற்றூ ரோடு
 தேயிலை மலைத் தோட்டத்தின்
 பண்பாட்டை, நடத்தைக் கோலப்
 பயிற்சியைப் படமாய்ச் செய்வார்

உண்டாட்டுக் களியாட்டோடே
உல்லாச ஊஞ்சல் ஆன
கொண்டாட்டக் களமாயுள்ள
கொழும்பையும் விட்டு வைக்கார்

○

மருத்துவ அறிஞரான
மனிதரை வாழ்த்து கின்றோம்
கருத்துள்ள, நுணுக்கம் வாய்ந்த
கதைஞரை வாழ்த்து கின்றோம்
வருத்தங்கள் தீர்ந்து மக்கள்
வளம்பெறல் வேண்டும் என்னும்
நலத்துறை வேட்கை கொண்ட
நந்தியை வாழ்த்து கின்றோம்!

○

○

○

‘நந்தி’ யின் உ ள் ள ம்

பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன்

சிவஞானசுந்தரம் அவர்களுக்குப் பேரறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் சூட்டிய புனைபெயர் நந்தி என்பது. ராஜாஜி அவர்களுடன் உரையாடியபோது அவருக்கு இவரின் பெயர் சிவஞானசுந்தரம் என்பது தெரியுமோ தெரியாது? ராஜாஜி தனக்கு நந்தி என்ற பெயரை ஏன் சூட்டினார் என்பதை இவர் எண்ணிப்பார்த்தாரோ தெரியாது. ஆனால் இவருடைய இயற் பெயருக்கும் புனைபெயருக்குள்ள நெருங்கிய தொடர்பைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், இவரின் உளப் பாங்கைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளுவோமா? இப்புனைப்பெயரின் பொருத்தத்தை, அர்த்தத்தை நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். சிவனின் வாகனம் நந்தி. சிவன் கோயிலுக்குப் போகும்போது அங்கு முதன் முதலிற் காட்சியளிக்கும் நந்தி எமது சிந்தனையில் என்ன இடம் பெறுகிறது.

எருது ஒரு அற்புதமான மிருகம். இரண்டு எருது களைப் பூட்டி வயலுமும் போது, அவை இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து தொழிற்பட்டு இயங்குகின்றன. அடக்கமாக, எந்தவிதக் கிளர்ச்சியும் செய்யாது வயலை உழுகின்றன. அவற்றின் முயற்சியினாலே வயலில் நெல் விளைந்து, மக்கள் தமது உணவுக்குத்தேவையான அரிசியைப் பெறுகின்றனர். இவ்வாறு மக்களை வாழவைத்த எருதுக்கு உணவாகக் கிடைப்பதென்ன? மக்கள் தங்களுக்குப் பயனற்றதாகக் கொள்ளும் வைக்கோல். எனவேதான் சிவன் சந்திரதானத்திற்கு முன் போகுமுன் நந்தியின் காட்சி எமது வாழ்க்கை எமக்கென முயலாது பிறர்க்கென வாழ வேண்டும் என்ற தியாக சிந்தனையை பதியச் செய்கின்றது.

எனவே சிவஞானசுந்தரம் தமது எழுத்தினை, வாழ்க்கையினை எவ்வாறு அமைக்க வேண்டுமென்பதை, ராஜாஜி அவர்கள் அவருக்கு சூட்டிய புனைபெயர் மூலம் அறிவுறுத்திச் சென்றார். சிவஞானசுந்தரம் அவர்களும் தமது படைப்புக்கள் மூலம், வாழ்க்கை மூலம் தமது உள்ளம் நந்தி உள்ளமாக அமைவதைத் தெள்ளிதாகக் காட்டியுள்ளார். நந்தியுள்ளமாக இவரின் வாழ்க்கை அமைவதற்கு இவரின் மருத்துவப் பணியும் உறுதுணையாக இருந்தது. குழந்தை வைத்திப் நிபுணராக, மகப்பேற்று மருத்துவ நிபுணராக, மலேரியா நோய்த் தடுப்பு நிபுணராக மருத்துவத்துறையின் பலபிரிவுகளிலும் நிபுணத்துவம் பெற்று விளங்கினாராயிலும் இவர் பல ஆண்டுகளாக அரசாங்கத்திற் சமூக மருத்துவத்துறையிற் பணியாற்றியமையினாலும், பல்கலைக்கழகத்தின் சமூக மருத்துவத்துறை விரிவுரையாளராகவும் பேராசிரியராகவும் கடமையாற்றியதனாலும், நந்தி உள்ளம் படைத்தவராக எழுத்துத்துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் விளங்கக்கூடிய வாய்ப்பிருந்தது.

இவரைப் பெரும்பான்மையார் டாக்டர் நந்தி என்று அறிவார்களேயொழிய டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம் என அறியமாட்டார்கள். நானே சிலவேளைகளிற் பல்கலைக்கழகக்

கூட்டங்களில் அவரை நந்தி என்று அழைத்துவிட்டுப் பின்னர் என்னுடைய தவறினை உணர்ந்து, பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் என அழைப்பதுண்டு. சில சமயங்களில் இக்கட்டமான நிலையில் அவரின் இயற் பெயர் வாயில் வராது தடுமாறுவதுமுண்டு.

மருத்துவர் ஒருவர். மருத்துவர்களுக்கூரிய இலக்கணங்களின்படி ஒழுக்குவராயின், பல நந்திகள் எமது சமூகத்திற்குக் கிடைத்திருப்பார்கள். இந்தக் காலத்திலே பல டாக்டர்கள் வெறும் விஞ்ஞானிகள், வியாபாரிகள், லஞ்சக்கமுகுகள். இவர்களுக்கு அன்பு, ஆதரவு, நேசம், பாசம் கைகொடுக்காது. சிறந்த மருத்துவர் ஒருவர் என்னிடம் கூறினர் “நான் காலையில் எழுந்ததும் தேநீர் அருந்தி விட்டுத் தனியார் மருத்துவமனைக்குப் போய்விடுவேன். பின்னர் காலை உணவு 8 மணிக்கு முடிந்ததும், தொழிலுக்குச் சென்று, நண்பகல் தனியார் மருத்துவத்துறைக்குச் சென்று நண்பகல் 2 மணி அளவில் மதிய உணவு முடிந்ததும், தொழிலுக்குச் சென்று 4-30 மணிக்குத் தனியார் மருத்துவத்துறைக்குச் சென்று இரவு 8 மணி போலத்தான் வீட்டுக்கு வருவேன். இதனாலே பிள்ளைகள் என்னை வீட்டிலே காண்பது குறைவு. ஒருநாள் நான் ஓய் வெடுத்து வீட்டில் நின்றபோது எனது மகள் தனது தாயாரை விழித்து “அம்மா, இந்த மாமா யார்?” என்று கேட்டபோது தான் விழித்துக் கொண்டேன்.” மருத்துவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகள் தங்களை “மாமா” என்று அழைக்குமளவிற்குக் குடும்பத்திலிருந்தும் சமூகத்திலிருந்தும் விலகியிருக்கிறார்கள் என்பதனை நான் குறிப்பிட்ட மருத்துவரின் கூற்றும் பேராசிரியர் டாக்டர் அவர்களின் குறிப்புக்களும் நிரூபிக்கின்றன.

டாக்டர் நந்தி அவர்கள் மருத்துவருக்குரிய சிறப்பிலக்கணங்களுக்கமைய குடும்பத்தை அலட்சியம் செய்யாது, சமூகத்திலிருந்து தம்மைப் பிரித்துக்கொள்ளாது, சமூகத் தொண்டாக மட்டுமல்ல சமூகப்பார்வையுள்ள

சிறந்த ஒரு படைப்பாளியாகவும் தம்மை ஆக்கிக் கொண்டார். நந்தி அவர்கள் சாதாரண மருத்துவர்கள் போல, பேராசிரியர்கள் போலத் தமது தொழில் நேரம் முடிந்ததும், குசியாக வீட்டிற் காலம் கழித்திருக்கலாம் அல்லது சில நிபுணர்கள் போலத் தனியார் மருத்துவத்துறையிலே வேலை நேரத்தின் ஒரு பகுதியையும் எஞ்சிய நேரத்தையும் கழித்து, உல்லாசமாக வாழ்ந்திருக்கலாம். அல்லது பிறநாடு சென்று உழைத்து வாழ்க்கை நடத்தியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் அப்படி வாழவிரும்பவில்லை. தாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும், அங்குள்ள மக்களிடமிருந்து பிரிந்து வாழாது ஒட்டி வாழ்ந்தார். தமக்குப் பேரறிஞரால் வழங்கப்பட்ட புனைபெயருக்குக் களங்கம் ஏற்படாதவாறு, சமூக சேவை செய்வதற்கு வாய்ப்பான, சமூகப் பார்வையுள்ள சிறந்த படைப்பாளியாக, வளர்ச்சியுறுவதற்கு வாய்ப்பான சமூக மருத்துவத்துறையில் அரசாங்கத்திலும் பல்கலைக் கழகத்திலும் கடமையாற்ற முன்வந்தார்.

1947ல் வீரகேசரியில் வெளிவந்த 'சஞ்சலமும் 'சந்தோஷமும்' முதற் கடந்த 41 ஆண்டுகளாக எழுதியவற்றுள். நூலுருவம் பெற்ற "ஊர்நம்புமா?" 'கண்களுக்கு அப்பால்' என்ற கதைகள் பற்றியோ, 'மலைக் கொழுந்து' 'தங்கச்சியம்மா' என்ற நாவல்கள் பற்றியோ, குரங்குகள் என்ற நாடகம் பற்றியோ, சமூகத்துக்குப் போதனை செய்யும் நோக்கில் 'அருமைத் தங்கைக்கு' 'அன்புள்ள நந்தினி' போன்ற நூல்களைப் பற்றியோ, தினசரிகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்த சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் பற்றியோ நான் விமர்சனம் செய்ய வரவில்லை. அதனைத் திருனாய்வு செய்வோர் நல்ல முறையில் விபர்ச்சிப்பார்கள்; ஆனால் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சிலருக்கும் இவருக்கும் சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் படைப்பதிலுள்ள வேற்றுமையைச் சுட்டிக்காட்டாமலிருக்க முடியாது. அவர்களைப்போலக் கோட்பாடுகளை முன்வைத்து இலக்கியம் படைப்பாது மக்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுடாகக்

கதைப் பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்து இலக்கியம் படைப்பவர் இவர். சிரித்திரன் பத்திரிகைக்கு அவர் அளித்த செவ்வியின் பின்வரும் பகுதிகள் எனது கூற்றுக்குச் சான்றாகும். அது பின்வருமாறு:

கேள்வி: கட்சிக் கோட்பாடுகளைத் தழுவிய இலக்கியம், குழுகட்டுப்பாடுகள், கோஷ்டிமனப் பணப்பான்மை, அணிப்பிரக்ளை போன்ற தளைகளுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு பிரசார வாடை வீசும் இலக்கியங்கள் படைப்பதில் இப்போது ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் அகப்பட்டுவிட்டார்கள் இவை எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: உணவு சமைத்தபின் அதில் மீன்வாடையோ, பச்சை இரத்த வாடையோ வீசினால் எப்படி இருக்கும்? அதேபோல் கருத்துக்களைத் தரும்போது எழுத்தில் பச்சை பிரசாரம் வீசினால் அது இலக்கியமாகாது. ஒரு கோட்பாட்டையோ சித்தாந்தத்தையோ கொண்டவர்கள் அதை மக்களுக்கு இலக்கியரூபத்தில் பரிமாறமுயலுவார்கள். இது தேவைதயாரித்துப்பரிமாறும் முறையில்தான் அதன் இலக்கிய அந்தஸ்துக் கணிக்கப்படுகிறது.

நந்திக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டது. நான் பேராதனையிலே தமிழ் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியபோது நந்தி குருநாக விலும் நாவலப்பிட்டியிலும் மருத்துவ அதிகாரியாகத் தொழில் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது அவரது சிறிய தகப்பனும் எனது ஆசானுமாகிய பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்கள் வீட்டிற் சந்திப்போம். பல கூட்டங்களிலும் சந்தித்து உரையாடுவதுண்டு. நாவலப்பிட்டியில் எனது மனைவியின் சகோதரி குடும்பத்துடனும் ஆத்ம

ஜோதி முத்தையா அவர்களுடன் இருந்த தொடர்பும் எங்களை இறுக அணைத்தன. அவர் எங்கள் குடும்பங்களின் நெருங்கிய நண்பராக அன்றிரிந்து இன்றுவரை விளங்கி வருகின்றார். அவரின் மலேக்கொழுந்து நாவல் தினகரனில் தொடர்ந்து வந்தபோது நான் எழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதியை 1964 ஆண்டில் நாவல் நூலாக வெளிவந்தபோது, பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்: “இதில் நீங்கள் படைத்துள்ள பாத்திரங்கள் எமது இதய மேடையில் அழியாத நாடகத்தை நடத்தி, எமது உள்ளத்திலே மாறாத நிகழ்ச்சியைப் பதித்துவிடுகின்றன.” இவ்வாறு எழுதியதை நான் மறந்து விட்டேன். இன்று அந்த நூலைத் தட்டிப்பார்த்தபோதுதான் நானும் அது பற்றி எனது அபிப்பிராயத்தை அப்போது தெரிவித்திருந்தேன் என அறிந்தேன்.

‘ஊர் நம்புமா?’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தபோது அதில் வந்த கதைகளில் ‘ஊர் நம்புமா?’ என்ற கதையே எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது என்றும் அந்தச் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு அந்தக் கதையைத் தலையங்கமாகக் கொடுத்தது பொருத்தமென்று கூறியதும் ஞாபகமாக இருக்கின்றது.

‘தங்கச்சியம்மா’ என்ற நாவல் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்டபோது, அப்போது யாழ் வளாகத் தலைவராக இருந்த நிலையில், அவ்வெளியீட்டு விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கி வெளியிட்டுவைத்தேன். அப்போது அவர் வெளிநாடு சென்றிருந்தார். அவர் தம்பி திருநாவுக்கரசு தான் அவ்விழாவை ஒழுங்கு செய்திருந்தார். அவ்விழாவில் டொமினிக் ஜீவாவும் பேசியதாக ஞாபகம்.

நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ்ப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டபோது அவர் இலண்டனில் மேற்படிப்புக்குச் சென்றிருந்தார் அப்பதவிக்குப் போட்டியிட்டவர் தமது நண்பராக இருந்தபோதும் “மிகவும் மகிழ்ச்சி தரும் செய்திகேட்டேன். தக்க ஒருவருக்குப்

பேராசிரியர்ப்பதவி கிடைத்திருப்பது தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்குப் பெரும் மனத்திருப்தியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கும்” என்று வாழ்த்தி எழுதியிருந்தார்.

எங்கள் தொடர்பு பற்றிப் பல நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பிடலாம். 1978இல் யாழ்ப்பாணத்தில் மருத்துவபீடம் அமைக்க அரசு ஓணங்கியது. இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி, பேராசிரியர் ஹுவர், திரு. கே. சிவநாதன் ஆகியோர் உதவியுடன், மருத்துவபீடத்தை அமைக்க நான் பட்ட கஷ்டங்களை நந்தி நன்கு அறிவார் சிங்கள மருத்துவப் பேராசிரியர்கள் இப்பீடத்தை அமைக்க நான் எடுத்த முயற்சிகளைப் பாராட்டியமையை நந்தி பலமுறை பல இடங்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்தின் சமூக மருத்துவத்துறையின் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டதும், அத்துறையை மருத்துவபீடத்தின் தலைசிறந்த ஒரு துறையாக அமைத்த பெருமை அவருக்குண்டு. பிற நாடுகளிலே வேலைவாய்ப்புக்கள் கிடைத்தபோதும் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்தைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தினால், அப்பதவிகளை நாடாது, இங்கேயே பணியாற்றினார். மருத்துவபீடத்தைத் தொடக்குவதற்கு அயராது உழைத்தவரும் மருத்துவபீடத்தின் முதற் பீடாதிபதியுமான பேராசிரியர் ஹுவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேறிய போது இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் அவர் உள்ளத்தினை உறுத்தின. எனினும் மனந்தளராதது, பேராசிரியர் கனகசுந்தரம் தி. ரென யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத் தலைமையைவிட்டுச் சிங்கப்பூருக்குச் சென்றபோது, மருத்துவபீடத்தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு, இதுவரை அப்பதவியைக் கௌரவத்தடனும் திறமையுடனும் ஏற்று, வழிப்படுத்தி வருகின்றார். பேராசிரியர் என்ற முறையிலும் எனக்கு ஒத்தாசையும் ஆதரவும் நல்கி வருகின்றார். பலதடவை நான் வெளிநாடு சென்றபோது பதில் துணை

வேந்தராகக் கடமையாற்றியிருக்கின்றார். நம்பிக்கையின் திருவுருவாக விளங்குகின்றார். அவரின் ஒத்துழைப்புக்கும் ஆலோசனைகளுக்கும் ஆதரவுக்கும் வாரப்பாட்டிற்கும் நான் அவருக்குப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஏறுவதற்குத் துணையாகவுள்ள ஏணியை, ஏறியதும் தள்ளிவிடுபவர்கள் போலல்லாது விசுவாசமாக நடந்து வருகின்றார்.

மனிதன் உழைப்பினால் உயர்கின்றான். தன்னடக்கத்தினால் உயர்கின்றான். தன்னலமற்றுச் சமூகத்துக்கும் தேசத்துக்கும் தொண்டு செய்வதனால் உயர்கின்றான். இடைவிடாத முயற்சியினால் உயர்கின்றான். தளராத ஊக்கத்தினால் உயர்கின்றான். வயது வந்தோரிடம் ஆசிரியர்களிடம் சாதாரண மக்களிடம் மரியாதையுடனும் அன்புடனும் அசையாத நம்பிக்கை வைப்பதனாலும் உயர்கின்றான்; சமூகத்திற்காகத் தியாகம் செய்வதனால் உயர்கின்றான். இவை நந்திக்குப் பொருந்துபவை. எழிமையான, அடக்கமான, அதிகாரத்திமிரில்லாத, மிகச்சாதாரண மனிதனாயும் மதிக்கும் பண்புகள் அவரைப் பெருமளவுக்கு மக்களிடமே மதிப்புப்பெற உற்ற துணையாக இருந்திருக்கின்றன. நந்தி உள்ளம் அணையாத வினக்கமாக என்றும் பிரகாசிக்க நந்தியின் ஆடவல்லானை இறைஞ்சுகின்றோம். ○

பெருமை தரும் 'நந்தி'

— வரதர்

யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்தலைவர், வைத்திய கலாநிதி செ: சிவஞானசுந்தரம் அவர்களைப் பலரும் அறிவர்: கடமையில் தவறாத, நேர்மையான அந்த மேதையை கல்வி உலகும் மருத்துவ உலகும் மிகுந்த மதிப்புடன் நோக்குகின்றன.

இந்த வைத்திய கலாநிதிக்கு இன்னொரு உருவும் உண்டு.

'நந்தி' என்ற புகழ் வாய்ந்த தமிழ் எழுத்தாளரும் இந்த வைத்திய கலாநிதிதான்:

மருத்துவ கலாநிதி, மருத்துவ பீடத் தலைவர் என்ற பதவிகளுக்கும் மேலே உயர்ந்து பரந்து மக்கள் மனத்தில் சிறப்பான ஒரு இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் 'நந்தி' என்ற எழுத்தாளர்.

‘மறுமலர்ச்சிக் காலத்தைத் தொடர்ந்து 1950 களில் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பல பாகங்களிலிருந்தும் புதிய புதிய எழுத்தாளர்கள் ‘ஓகோ’ என்று எழுந்தார்கள். அவர்களில் மிகக் குறிப்பிடக் கூடிய ஒருவர் ‘நந்தி’

வெறும் அலங்காரத்துக்காக மட்டும் அவர் எழுதுவ தில்லை; அவருடைய எழுத்துக்களிலே கருத்துக்கள் முக்கியம். மனித நேயம் அவர் எழுத்தெல்லாம் செறிந்திருக்கும்.

எந்த ஒரு பொருளை எடுத்துக் கொண்டாலும், மற்ற வர்கள் பார்க்காத ஒரு புதிய கோணத்திலிருந்து நந்தி அதனைப்பார்த்துக் கருத்துக்கூறுவார். சிறப்பாகக்கூறுவார்.

நந்தியின் கருத்துக்களில் உண்மையும் நேர்மையும் மனித நேயமும் தவறாது இருக்கும் அவை வாசகர்களின் இதயத்தைத்தொட்டு அவர்களைச் சற்றே உயர்த்தி வைக்கும் — ஒரு எழுத்தாளன் மக்களுக்குச் செய்யக் கூடிய மிக திறமான சேவை இதுவே. இதனை ‘நந்தி’ அவர்கள் நன்றே செய்துவருகிறார்.

நந்திக்கு இன்று 60 வயது என்று அறிகிறேன். என்னோடு அவரை ஒப்பிட்டு நினைத்து, என்னிலும்பார்க்க நான்கே ஆண்டுகள் இளையவராக அவர் இன்றைக்கும் மிக அருமையான புதிய இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆக்கிவருவதை அறிய வியப்படைகின்றேன். மகிழ்கின்றேன். வயதின் தாக்கத்தை வென்று நிற்கிறார் நந்தி

கடமையுணர்வும், சிறந்த அறிவும், நல்ல பண்பாடும், பரந்த அனுபவமும் அந்த அனுபவங்களை நுணுகி ஆய்ந்து அவற்றிலிருந்து நல்ல புதிய கருத்துக்களை எடுத்தாளும் பேராற்றலும் பெற்றுள்ளவர் ‘நந்தி’ அவர்கள். அவர் எழுதிய சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் — எல்லாம் அவருடைய இந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

‘நந்தி’ என்ற எழுத்தாளர் நம்மிடையே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு மிகுந்த பெருமை!

ஆற்றல் மிக்க படைப்பாளி

— பிரேம்ஜி

பேராசிரியர் சிவஞான சுந்தரத்தின், அழுத்தமாகச் சொன்னால் எழுத்தாளர் நந்தியின் அறுபதாண்டு ஜனன விழாவின் போது தனது இதயபூர்வமான நல்வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் இலங்கை முற்போக்குஎழுத்தாளர் சங்கம் பூரிப்படைகிறது. இழுஎசவின் தேசிய சபையும் அதன் முழு அணியும் அன்பர் நந்திக்கு இனிய வாழ்த்துக்களை அர்ச்சிப்பதில் என்னுடன் மனதாக நிற்கின்றன.

இந்த அன்பின் வருஷிப்பை மதிப்பின் பூச்சொரிவை வெறும் சம்பிரதாய சடங்காக நாம் கருதவில்லை. மாறாக இது பன்முக ஆற்றல் மிக்க ஒரு படைப்பாளிக்கு, ஆழ்ந்த ஞானம் கொண்ட ஒரு அறிவு ஜீவிக்கு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மானுடத்தின் அசப்பான ஒரு பிரதிநிதிக்கு உள்

ளத்தின் அடி ஆழத்திலிருந்து ஆத்மாவின் அந்தாரத்மா விலிருந்து வரும் மெய்யுணர்வின், வித்திரமான உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகும்.

நண்பர் நந்தி இழுஎசவின் அணியில் நின்றிருக்கின்றார், தொடர்ந்தும் நிற்கிறார். அதன் யாழ் கிளையின் தலைவராக வழிநடத்திச் செல்கிறார். இழுஎச அதன் நீண்ட நெடிய பாதையில் சந்தித்த, கடந்து வந்த விஷப்பரீட்சைகளின் கடும் சோதனைகளின் போது எல்லாம் எங்களுள் ஒருவராக, எங்களுக்குள் தலையான வராக இருந்திருக்கிறார். இவற்றையெல்லாம் எண்ணி எண்ணி நாம் பூரிக்கின்றோம்.

ஆனால் எமது பாராட்டுக்கள், வாஞ்சைய் வாழ்த்துக்கள் இதற்காக மட்டுமல்ல, மாறாக நந்தி என்ற அந்த மாமனிதனில் நாம் தரிசிக்கின்ற மனித நேயத்திற்காக, மானுடத்திற்காக, ஏனென்றால் எல்லா 'இஸம்' களினதும் கொடுமுடி இந்த மானிடம்தான். இதன் அசப்பான பிரதியை எழுத்தாளர் நந்தியில் நாம் கண்டு ஆத்ம பூரிப்படைகிறோம்.

எளிமை; இனிமை; நேயம்; நேர்மை; கனிவு; காருண்யம் ஆத்மசுத்தி; இலட்சிய அர்ப்பணிப்பு நந்தியினால் மூர்த்திகரிக்கப்படும் பண்புகளில் மனித மகத்துவத்தின் விழுமியங்களாக நாம் காண்கிறோம்,

எழுத்தை ஆளுவதுடன் மானுடத்தையே ஆளும் இந்த நந்திய பண்புகள் இலக்கிய உலகு முழுவதையும் ஆத்மாவின் என்ஜினியர்களான அனைத்து எழுத்தாளர்களையும் ஆகாஷித்து நிற்க வேண்டும் என்றும் எழுத்தாளர்களின் அக உலகில் புதிய பரிமாணங்களை அது ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் விழைகின்றோம்.

நந்தியின் எழுத்துக்களில் புரட்சியின் ஜ்வாலைகளைக் காணமுடியாது. ஆவேசங்களை தர்மாவேசங்களைக் கூடத் தரிசிக்க முடியாது. ஆனால் அங்கு மனிதனைக் காணலாம் மானுடத்தைக் காணலாம். “செகோவின் படைப்புக்களில் நான் ரஷ்யப் பாட்டாளிகளைக் காண்கிறேன்” என்று மாமேதை லெனின் குறிப்பிட்டதைப் போல் நந்தியின் எழுத்துக்களில் நாம் வடக்கின் சர்தாரண மனிதனை, மலை நாட்டின் சாமானியந் தொழிலாளியைத் தத்ருபமாகச் சந்திக்கின்றோம். மருத்துவத்தையே மகத்தான இலக்கிய மாக்கியவர் அவர். இதில் தான் எழுத்தாளர் நந்தியின் தனிச்சிறப்பு, தனிப்பெரும் வெற்றி மிளர்கிறது.

நண்பர் நந்தியின் இலக்கியப்ப்பணி, கல்வித் தொண்டு சமூக ஊழியம் நீண்டு நீண்டு செல்ல வேண்டும் என்றும், அவர் பரிபூரணக் க்ஷமத்துடன் நூற்றாண்டுகள் வாழ வேண்டும் என்றும் நெஞ்சு நிறைய வாழ்த்துகிறோம். அவரது ஆதர்ஸம் இலக்கிய உலகம் முழுவதையும் ஆட்கொள்ளட்டும். ஓர் எழுத்தாளன் எப்படி எழுத வேண்டும் என்பதற்கு மட்டுமல்ல எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கும் வழிகாட்டியாக நிற்கும் நந்தி வாழ்க ! ○

இனிய நினைவுகள்

— சுபைர் இளங்கீரன்

எங்களுடன் பழகினார் - சொந்தம் கொண்டாடினார். எங்களுடன் நடந்தார்; சிந்தித்தார்; எங்களுடன் விவாதித்தார்; எங்களுடன் எழுதினார். அவர் டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம்;

அவர் எங்களுக்கு டாக்டராக அல்ல, எழுத்தாளர் நந்தியாகவே அறிமுகமானார்; அந்த அறிமுகம் சோடை போகவில்லை. பயனுள்ள அறிமுகம்.

அறிமுகமானதிலிருந்தே எங்களுடன் ஒன்று கலந்து பழகினார். இனிமையான பழகுதல்; அமைதியான பழகுதல்; எழுத்திலும் இலக்கியத்திலும் வேரோடிய உணர்வுடன் பழகுதல்; எழுத்தாளரை தனது குடும்பத்தவர்போல்

எண்ணி பாசத்துடன் கொண்டாடுதல்; இந்த எழுத்தா
ளர் - இலக்கிய உறவை மதித்துப் பழகுதல் - இவை நந்தி
யின் லட்சணங்களில் ஒன்று.

இலக்கியப் பயணத்தில் எங்களுடன் கைகோர்த்தபடி
நடந்தார். இந்த நடையில் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும்
தளர்ச்சி இருந்ததில்லை. அலட்சியம் மின்னவிட்டதில்லை.
தனி உணர்வு வந்ததில்லை. செருக்குத் தலைதூக்கியதில்லை.
இந்தப் பயணத்தில் எங்களுக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள்
பல. விதம் விதமானவை. எங்களைப் போலவே அவரும்
இந்த உரமூட்டிய அனுபவங்களை மனதில் அசைபோடவே
செய்வார்.

நாங்களும் நந்தியும் பிறந்த மண்ணைக் குறித்துச் சிந்
தித்தோம். கற்பனையாக அல்ல - பிரத்தியட்ச பூர்வமாகச்
சிந்தித்தோம்: எமது எழுத்து, படைப்பு இந்த மண்ணை
உணர்வுபூர்வமாக பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்
தோம். நமது மக்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தோம். அவர்களின்
வாழ்க்கையை உண்மைக்குப் புறம்போகாமல் யதார்த்த
மாகச் சித்தரிக்க வேண்டும் என்று எண்ணினோம், இந்தச்
சிந்தனையில் நந்தியும் ஒன்று கலந்தார்.

கலை இலக்கியம், சமூக விஷயங்கள் பற்றி கருத்துப்
பரிமாறிக் கொள்வோம்; ஆழ அகலமாக விவாதிப்போம்.
விவாதங்களில் சிலசமயம் உணர்ச்சி அலையாடும். ஆனால்
நந்தி தனது சுபாவப்படி அமைதியாகத் தன் கருத்துக்களைத்
தெரிவிப்பார்; விவாதிப்பார்.

எழுத்தை சொந்தப் புகழுக்காக - பெயருக்காக - சுய
விளம்பரத்துக்காகப் பாவிக்காமல் ஒரு சிறந்த நோக்கத்
திறகாகப் பயன்படுத்தவேண்டும். மனிதாபிமானம் நமது
தளமாக இருந்தால் - மனிதநேயம் நமது உணவில் - கலந்
திருந்தால் நோக்கம் தெள்ளிதில் புலப்பட்டுவிடும்.

எழுத்து ஒரு தத்துவம் - ஒரு சக்தி; வல்லமை வாய்ந்த ஒரு சக்தி எழுத்து தத்துவமாகும் போதுதான் அது சக்தியாக மாறுகிறது - இலக்கிய ஆளுமையாக உருவெடுக்கிறது.

நமது மக்கள் நமது கண்கள், அவை மூடிக்கிடக்கின்றன. எழுத்தென்னும் சக்தியைக் கொண்டு அவர்களின் கண்களைத் திறக்க வேண்டும். அவர்கள் பல தளைகளால் கட்டுண்டு கிடக்கின்றனர். அவற்றை உடைத்தெறிய வேண்டும். இந்தச் சக்திபை மக்களுக்காக, சமூகம் மேன்மையுறப் பயன்படுத்த வேண்டும். பேனாவை எடுக்கும் போதெல்லாம் இந்த இலட்சியம் நமது சிந்தையில் பிரகாசிக்க வேண்டும்.

உள்ளத்தில் கருத்தறிந்து வளர்ந்து நின்ற இந்த இலட்சியத்தின் வெளிப்பாடுதான் எங்கள் எழுத்துக்கள். நாங்கள் எழுதினோம்; எங்களுடன் நந்தியும் எழுதினார். நாற்பது ஆண்டுகளாக எழுதி வருகிறார். “மலைக்கொழுத்து” நாவல் உட்பட சிறுகதைகளாகவும், ஆரோக்கிய, மருத்துவ நூல்களாகவும் வெளிக்கொணர்ந்தார்.

நந்தி புகழை மோகித்தவரல்ல. விளம்பரப் பித்தருமல்ல. அதனால் புகழுக்காகவோ, தன் பெயர் விளம்பரமாகவேண்டும் என்றோ எழுதவில்லை. மனித நேயத்தின் அடியாகத் தோன்றிய இலக்கிய வேட்கையினால் - அந்த ஆத்மத் தாகத்தினால் எழுதினார். எழுத்துலகில் ஒரு நிலையான இடத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

எழுதுவதோடு நின்றுவிடவில்லை. நாங்கள் இ. மு. எ. ச. வை அமைத்தோம். இந்த ஸ்தாபனமும் அதன் இலக்கிய இயக்கமும் வளர்ந்து பலம் பெற்றது. இந்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொற்காலத்தைத் தோற்றுவித்தது. இந்தச் சாதனையில் நந்தியின் பங்களிப்பும் சேர்ந்திருந்தது. இ. மு. எ. ச. வின் தலைமைக்குழு உறுப்பினரான அவர் ஒரு கட்டத்தில் அதன் மத்தியகுழுத் தலைவராகவும் இருந்தார். இ. மு. எ. ச. வின் இரண்டாவது எழுத்தாளர்

மாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தத் தீர்மானித்த போது எங்கள் மனக்கண்முன் நந்தியும் நின்றார். மாநாட்டிற்கான இயக்கத்தை யாழ் கிராமங்களுக்குக் கொண்டு சென்ற போதும் மற்றும் வேலைகளிலும் நந்தி எங்களுடன் அலுப்புச் சலிப்பின்றி உழைத்தார். இந்த மாநாட்டின் வெற்றிக்கு அவரது உழைப்பும் முக்கியமான ஒரு காரணியாகும்.

டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம் ஒரு அலாதியான பிறவி: வியாதியைப் போக்குவதையும், உயிரைக் காப்பாற்றுவதையும், கடவுள் டாக்டர்களின் கையில் ஒப்படைத்துள்ளார் என்றும், கடவுளுக்கு அடுத்தவர் டாக்டர்தான் என்றும் கூறப்படுவதுண்டு. அதனைப் பூரண அர்த்தத்துடன் புரிந்து கொண்டவர் டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம். மருத்துவத்தைப் பணம் பண்ணும் ஒரு தொழிலாகக் கொள்ளாமல் ஒரு சேவையாகக் கருதும் டாக்டர்கள் இக்காலத்தில் மிகக் குறைவு. அரிதிலும் அரிது என்று கூடக் கூறலாம்: ஆனால் டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை மருத்துவத்தை ஒரு சேவையாகவே கருதிக்கொண்டிருப்பவர். நோயினால் நொந்தவர்களுக்கும் வறுமையினால் நொடித்துப் போனவர்களுக்கும் கருணையுடன் தன் சேவையைச் செய்யும் இயல்புடையவர். மருத்துவத்தில் மட்டுமின்றி அவர்களுக்குத் தன்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்யத் தயங்காதவர்.

அவரிடம் செழித்திருக்கும் மனிதாபிமானம்தான் சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்திலுள்ள மக்களையும் சாதாரண ஜனங்களையும் நேசிக்க, அவர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க, அவர்களுக்காக எழுத, மருத்துவத்தை ஒரு சேவையாகக் கருத்தி தூண்டியது எனலாம். உள்ளத்தில் ஒளியுண்டானால் வாக்கினில் ஒளியுண்டாம் மகாகவி பாரதியின் வாக்கு. மனிதாபிமானம் என்னும் தீபம் உள்ளத்தில் சுடரிட்டால் அது வாய்மொழியாகவும் எழுத்தாகவும் செயலாகவும் பரிணமிக்கும்.

டாக்டர் நந்தி சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் ஓர் இலக்கிய கர்த்தா, கலைஞர், மருத்துவத் துறையிலே பல பட்டங்கள் பெற்றவர். யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ பீடத் தலைவர். மற்றும் பல தகுதிகளையுடையவர். என்னும் அகம்பாவம், தற்புகழ்ச்சி. ஆடம்பரம் போன்ற “நோய்களுக்கு” ஆளாகாதவர். அடக்கம், எளிமை, தெளிவான சிந்தனை, தீர்மானமான கருத்துக்கள், களங்கமில்லாத சிரிப்பு, சிலேடை இழையோடும் உரையாடல், யாராவது நல்ல உருப்படியான காரியங்களைச் செய்ய முயற்சித்தால் அவற்றை வரவேற்று தட்டிக்கொடுத்து “செய்யும்” என்று உற்சாகமளிக்கும் வார்த்தைகள் — இவற்றிற்குச் சொந்தக்காரர்: ○

சிவஞானசுந்தரமும் நந்தியும்

பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகமருத்துவ வியற் பேராசிரியரும், அப்பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவ பீடத்தலைவருமான பேராசிரியர் செ. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களுக்கு இவ்வாண்டு (1988) அறுபதுவயதாகின்றது.

மருத்துவராகவும், மருத்துவ அறிவினை மக்களிடையே பரப்பிய ஒருவராகவும் சமூக மருத்துவவியற் துறையில் இலங்கையின் புகழ்மிக்க பேராசிரியர்களுள் ஒருவராகவும் உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் மதிப்பார்ந்த நிபுணர்களுள் ஒருவராகவும் இவர் ஆற்றியுள்ள பணிகள் ஈட்டியுள்ள சாதனைகள் இவரது அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாட வேண்டுவதற்கான தேவையை வன்மையாக வற்புறுத்துவன.

இவருக்கான மணிவிழாவின் அத்தியாவசியத்தினை, மேற்கூறிய காரணங்களுக்கு மேலாக வற்புறுத்தி நிற்கும் இன்னுமொரு முக்கிய காரணியும் உண்டு. இந்தப் பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரமே நந்தி எனும் சிறப்புமிக்க எழுத்தாளராகவும் திசைக்கின்றூர் என்பதே அக்காரணியாகும்.

பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரத்தின் மருத்துவத்துறை நிபுணத்துவம் பற்றிய மதிப்பீட்டுக்கான ஆற்றல் எனக்குக் கிடையாது. ஆனால் நந்தி என்னும் கலை, இலக்கியகாரனை, நாம் என்றுமே, 'இன்னுமொரு எழுத்தாளன், கலைஞன்' என்றோ, அன்றோ, 'மேலுமொரு எழுத்தாளன், கலைஞன்' என்றோ கொண்டுவிட முடியாது என்று என் சிறப்புப் பயிற்சிநிலை நின்று துணிந்து கூறுவேன்.

ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய வரலாற்றில் "நந்தி" எனும் எழுத்தாளனுக்கு ஒரு மதிப்பார்ந்த இடம் உண்டு. நந்தியின் ஆக்கங்களில்லாத ஈழத்துத் தமிழ் நாவலும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையும் நிச்சயமாக வளக்குறைபாடு உடையனவாகவே இருக்கும். ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் வளர்ச்சியில் "மலைக்கொழுந்து" முக்கியமான ஓர் இடத்தைப் பெறுவதாகும். நந்தியின் சிறுகதைகளோ, ஆழமும், கனதியும், அழகும் அகண்ட புலப்பாடும் கொண்ட மிகமுக்கியமான கலைப்படைப்புக்களாகும்; அவருடைய "காப்பு" தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள சிறந்த சிறுகதைகளுள் ஒன்றாகும். நந்தியின் ஆக்கத்திறனின் அமிசங்களை, அவரது "கண்களுக்கு அப்பால்" என்னும் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு எழுதிய முன்னுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளேன் அவற்றினை இங்கு மீட்டும் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால், அம்முன்னுரையிற் கூறிய ஒன்றினை இங்கு நினைவுறுத்திக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். நந்தியினால் தமிழ்ச் சிறுகதையின் பரிமாணங்கள் அகன்றுள்ளன, என்பதே அக்கருத்தாகும்.

இந்த ஒரு சாதனையே அவரது "சஷ்டியந்த" நிறைவு நிச்சயமாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதை வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

நந்தியின் கலைப்பரிமாணத்தின் அகண்ட எல்லைகளை அவரது நாடகத்துறை ஈடுபாடுகள் காட்டிநிற்கின்றன. நந்தி ஒரு நடிகர். நாடகாசிரியர். "பொன்மணி"த் திரைப்படத்திலும் நடிக்ந்தவர். நந்தியின் நடிக்பாற்றலை நான் 1950 முதலே அறிவேன். ஐம்பதுகளில் நந்தியும் நானும் வாடுலி நடிகர்களாகத் "திகழ்ந்தோம்" எனலாம்.

[1953ல் அல்லது 1954ல் ஈஸ்டர் பண்டிகையின் பொழுது சிறப்பு நாடக நிகழ்ச்சியாக ஒளிபரப்பப்பட்ட "திறந்த கல்லறை" என்ற நாடகத்தில் (அதுலடிஸ்லோஸ் ஃபொடர் என்பவரால் எழுதப்பட்டுக் கைலாசபதியால் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டது.) நானும் அவரும் நடிக்ந்த நிறைவுகள் இப்பொழுதும் நிழலாடுகின்றன.]

நந்தியின் மணிவிழா ஈழத்தின் நவீன இலக்கிய, கலை கலைவளர்ச்சிகளின் ஒரு கட்ட நிறைவினை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இந்த வளர்ச்சிகளின் வரலாற்றில் நந்தியின் பெயர் தவறாது இடம்பெறும்.

நந்தி என்னும் படைப்பாளியின் பண்புகளை ஆராயும் பொழுது, அவரது ஆக்க ஆளுமையின் மிக முக்கியமான பண்பு ஒன்று புலப்படுகின்றது. வைத்தியத்துறைப் பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரத்தின் வைத்திய அறிவையும், அகண்ட அனுபவத்தையும் பரந்த புலப்பதிவுகளையும் நந்தி என்னும் ஆக்க இலக்கியகர்த்தன் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் முறைமை உற்று நோக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். நந்தியே சிவஞானசுந்தரம் என்பதும் சிவஞானசுந்தரமே நந்தி எனபதும் நமக்குத்தெரிந்ததே. ஆனால் சமூக, பிரதி

தியட்ச தொழிற்பாடுகளின் பொழுது இந்த இரண்டு ஆளுமைகளும் வேறுவேறுகவே தொழிற்படுவதை நாம் காணலாம். இவையிரண்டும் ஒன்று மற்றொன்றினால் ஊட்டம் பெறுவதும், ஒன்றினுள் மற்றொன்று கலந்து / கரந்து நிற்பதும் இயல்பே. ஆனால் பிரக்ஞைபூர்வமான தொழில் நிலைத் தொழிற் பாடுகளின் பொழுது இவையிரண்டும் இருவேறு தளநிலைப்பட்டவையே. நந்தியின் கலைக்கள திக்கு அவர் மருத்துவராக விளங்கும் தன்மை ஊற்றுக் காலாக அமைந்துவிடுகின்றது. (இந்த அமிசத்தினை மேலே குறிப்பிட்டுள்ள முன்னுரையில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளேன்.)

நந்தியின் திறமைகளைப் பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் பயன்படுத்திய ஒரு 'பக்கலும்' உண்டு என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் எழுதிய மருத்துவ அறிவுப்பரப்புகை பற்றிய நூல்களின் (உ-ம் அருமைத்தங்கைக்கு) கவர்ச்சிக்கு நந்தியின் எழுத்தாற்றலே காரணமாகும்.

நந்தி - சிவஞானசுந்தரத்துக்குள்ள ஆளுமை ஊட்டாட்டங்களையும் அடித்தன ஒருமைநிலையினை நான் இங்கு வற்புறுத்துவதற்கான ஒரு காரணம் உண்டு.

தமிழ் எழுத்தாளரிடையே நவீன தொழிற்றுறை நிபுணத்துவம் கொண்டவர்கள் மிகக்குறைவு. நீலபத்ம நாபன், சுஜாதா, லக்ஷ்மி, புரசு பாலகிருஷ்ணன் நந்தி போன்ற மிகச்சிலரேயுள்ளனர். இவர்களுட் சிலர் வெகுசனப் பண்பாட்டின் கைதிகளானவர்கள். நந்தி நீலபத்ம நாபன், புரசு பாலகிருஷ்ணன் போன்றவர்களே தங்கள் அடிப்படையான தொழிற்றுறைப்பயிற்சி காரணமாய் பெற்ற நுண்ணிய அறிதிறன்களைக் கலைப்படைப்புக்கு திறம்படப் பயன்படுத்துபவர்கள்.

இந்த எழுத்தாளன் / தொழில் வல்லுநன் நிலைபாடு, தமிழ்நாட்டிலுஞ்சரி, இங்கும் சரி ஒரு சமூக வேறுபாடாகவும் தொழிற்பட்டுள்ளது. ஆனால் நந்தியோ இந்த சமூகத்தளவேறுபாடுகளை பிரக்ஞை பூர்வமாக விட்டொழித்து, கலை, இலக்கிய உலகில் தனது தொழிற்பாடுகளை கலைஞர்களில் ஒருவர் என்ற முறையிலேயே மேற்கொண்டவர், மேற்கொள்பவர். இந்த நிலைபாடு அவருக்கு இயல்பாக வருவது இந்த இயல்புத்திறனால் நந்தியாகிய சிவஞானசுந்தரம் ஒரு தலைசிறந்த மனிதனாகப் போற்றப்படுகின்றார்.

தமிழ் வளர்ச்சிபற்றி நந்தி கொண்டிருக்கும் கருத்துக்கள் மிக முக்கியமானவை. நந்தி அவற்றை வரன்முறையான அமைப்பிலே தொகுத்து எழுதுவது முக்கியமாகும்.

ஏறத்தாழ முப்பத்தெட்டு வருடங்களாக நட்புரிமையுடன் பழகிய நண்பருக்கு மணிவிழா நடக்கின்றது எனும் பொழுது தனையவிழ்த்த பூரிப்பு மேற்கிளம்புகின்றது: "பரிதியின் மேலுமிந்தப்பால்நிலாமேலும்தானே உறுதிகள் கோடி" தந்தகாலங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. இளவயதின் இலட்சிய வேகங்கள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. நந்திக்கு நாம் கூறும் வாழ்த்துக்கள், நம்மை நமக்கு நினைவுறுத்தும் ஒரு காலாகவும் அமைகின்றது.

நந்தி, அருமை நண்பர்

நாங்கள் இருவரும் ஒரு காலகட்டத்தின் இரு குரல்களாக, ஆனால் ஒரே சுருதியிற் கிளம்பிய இரு குரல்களாக, இருந்துள்ளோம் என்பதை நினைக்கும்

பொழுது திருப்தி சுவைக்கின்றது. நீங்கள் பெறவேண்டிய புகழ்கள் யாவற்றையும் பெற்று மேலும் சிறக்க, தொடர்ந்து பணியாற்ற வேண்டுகிறேன். இந்த வாழ்த்து, நமது கலை இலக்கிய வரலாற்றின் சில, அத்தியாயங்கள் அல்லவாயினும், நிச்சயமாகச் சில பந்திகளாயினும் தொக்கு நிற்கின்றன. அது உங்கள் சாதனை நமது பெருமை. ○

இலக்கிய விஞ்ஞானி சிவஞானசுந்தரனார்

இ. சிவகுருநாதன்

மார்ச் 30 ம் நாளன்று மணிவிழாச் சாணிகின்ற சிவஞானசுந்தரனுக்கு 'நந்தி' என்று புனைபெயர் வழங்கியபோது முதறிஞர் ராஜாஜியின் மனதில் நிச்சயமாகச் சிந்தனை அலைகள் எழுந்த வண்ணமே இருந்திருக்கும்: அரசியல் சாணக்கியரான ராஜாஜி அர்த்தத்துடனேயே இப்பெயரில் தொடர்ந்து எழுதும்படி அன்று கூறி ஆசை வதித்திருப்பார்.

சிவம் — ஞானம் — சுந்தரம். இம்மூன்றும் இணைகின்ற போது எத்துணை சக்தி பிறக்கின்றது? எத்துணை ஆகர்ஷம் தோன்றுகிறது? ராஜாஜியின் நம்பிக்கை வீண்போகாத

வகையிலேயே எங்கள் நந்தியும் தன் பணியை மேற் கொண்டு வந்துள்ளார்:

நந்தி ஓர் இலக்கிய விஞ்ஞானி. விஞ்ஞான இலக்கிய கரீத்தா. விஞ்ஞானி புதுமைகளைக் கண்டுபிடிக்கின்றான்: இயற்கையோடிணந்து நின்றே இயற்கைச் சாதனங்களைத் தன் ஆய்வுக் கருவியாகக் கொண்டு புதுமைகளைக் காண்கின்றான். நந்தியும் இயற்கையோடிணந்த இலக்கியத்தின் மூலமாகவே புதுமை உலகம் தோற்றுவிக்க முயல்கிறார்: இதுவரை பல அரிய சாதனைகளைப் புரிந்துள்ளார்: ஆய்வு தொடர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. விரைவில் இப்பத்திரிகையை ஆய்வுகூடமாகக் கொண்டு புதிய முயற்சியை அவர் மேற்கொள்ளவிருக்கின்றார். எனவே இவரது ஆக்கங்களை இலக்கிய விஞ்ஞானம் என்பதா? அல்லது விஞ்ஞான இலக்கியமென்பதா? இது வில்லங்கமான ஒரு வினா.

இவ்வாறு இலக்கியத்தைச் சாதனமாகக் கொண்ட முதல் இலங்கை விஞ்ஞானி நந்தி என்கின்ற வைத்திய கலாநிதி சிவஞானசுந்தரனாரே. தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் அணிகலனாக விளங்கும் யாழ்: மருத்துவ பீடத்தின் தலைவராக நந்தி இருப்பது உண்மையில் பெரும் பாக்கியமே, நந்தியின் ஆக்கங்களிலேயே ஓர் இலட்சியம் இழையோடுவதனைக் காணலாம். அவர் ஏன் எழுதுகின்றார்? மேலைத் தேய வைத்திய சாஸ்திரம் கற்றவர், "தான் உண்டு தன் வேலையுண்டு" என்று ஆஸ்பத்திரி வார்டுக்குச் சென்று நோயாளியைப் பார்த்து "சலாம்" சொல்லிவிட்டு தன் குவாட்டர்ஸுக்கோ அல்லது பங்களாவுக்கோ திரும்பி வந்து 'ஹாயாக' இளைப்பாறலாம். மாதம் முடிந்ததும் சம்பளத்தைப் பெற்று வங்கியில் போட்டுவிட்டு சந்தோஷமாக இருக்கலாமல்லவா? இலக்கியம் ஏன்? எழுத்தேன்? முற்போக்குச் சிந்தனை ஏன்? ஏனைய டாக்டர்கள் பலர் என்ன செய்கிறார்கள்? தம்மை நம்பி வந்த நோயாளிகளுக்கு அஸ்பிரின் மாத்திரையும், "டிஸ்டிலட் வாட்டர்"

இன்னெக்ஷனும் கொடுத்துவிட்டு கைராசி டாக்குத்தராக
“லி மொஸின்” வாகனத்தில் நந்தியும் போய்வர
முடியாதா?

எங்கள் நந்தி இவ்வாழ்க்கையை விரும்பவில்லை. மாண
வப் பருவத்திலிருந்தே ஒரு தாகம். தன் மக்களுக்கு
ஏதாவது செய்ய வேண்டும்? தான் பயின்ற வித்தை
யும், பெற்ற அறிவையும் மக்களுக்கே அர்ப்பணிக்க வேண்
டும் என்ற ஆர்வமும், விருப்பும் காணப்பட்டன. டாக்டர்
ராகிப் பணியாற்றத் தொடங்கியபோதும் நோயாளருடன்
பேசியபோதும் இவ்வியல்புகளே இவரை வழிநடத்தின.
யாழ்ப்பாணம் கோண்டாவில் பிரசவத் தாய்மார் நிலையங்
களில் “அன்டே நேட்டல்” ஆலோசனை கூறியபோதெல்
லாம் நந்தியின் இலட்சியத்தையும், அறிவின் ஆழத்தையு
ம் அத்தாய்மார் கண்டு வியந்து பாராட்டுவதுண்டு.
இவ்வுணர்வுகளே நந்தியின் ஆக்கங்களிலும் பிரதிபலிப்ப
துண்டு. “நந்தினி உன் குழந்தை” — “உங்களைப்பற்றி”
என்ற ஆக்கங்களில் நந்தி தன் கருத்தைச் சொல்லும்
பாணியை எல்லோரும் ரசிப்பதுண்டு. தன் கருத்து மக்
கள் மனதில் பதிய வேண்டும் என்று நினைப்பதனால்
அவர்களது இலகு மொழியிலேயே இயல்பாக எடுத்துச்
சொல்வார்.

நந்தியைப் பல கோணங்களிலிருந்து நோக்கலாம்.
இதில் என்ன அம்சத்தைக்கே குறிப்பிட்டு எழுதுவது என்ற
சங்கடம் எழுவது இயல்பே. நந்தி விசித்திரமான ஒரு
மனிதர். அவர் பேசும்போது கூட இந்த அரும் இயல்பு
களை எவரும் அவதானிக்கலாம், சின்ன விஷயத்தையும்
சீரியஸாகவே சொல்வார். இவ்வியல்பு நந்தி கொண்டுள்ள
விரூபியங்களையும் அவரது தனியான ஆளுமையையும்
எடுத்தியம்புகின்றது. ○

[தினகரன் வாரமஞ்சரி 27 - 3 - 88 ஆசிரியத் தலையங்கம்]

தேசிய இலக்கியத்துக்குச்
செழுமை சேர்த்தவர்.

— ஈழத்துச்சோழ

எமது இலங்கை மணித்திரு நாட்டின் தமிழ் இலக்கியம் வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்களாலும், செழுமைப்படுத்தப் பட்டிருப்பது பெருமைக்குரிய விஷயமாகும். பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள், ஆசிரியப் பணியிலீடுபட்டிருப்போர் அரசதுறை சார்ந்த அலுவலர்கள், தனியார் துறைகளில் பல்வேறு நிலைகளிலிருப்போர் மட்டுமல்லாது தொழிலாளர் வர்க்கத்திலிருந்தும் தோன்றிய இலக்கிய கர்த்தாக்கள் எமது இலக்கியத்துக்குச் சீரும் செழுமையும் சேர்த்திருப்பது கன்கூடு.

பல்கலைச்சுழங்களைப் பொறுத்தவரை கலைத்துறை, விஞ்ஞானத்துறை, சட்டத்துறை முதலியவற்றில் பட்டப் படிப்பை மேற்கொள்பவர்களையும் பட்டம் பெற்றவர்களையும் இலக்கியம் என்பால் ஈர்த்துக்கொண்டுள்ளது ஆச்சரியத்துக்குரியதல்ல. ஆனால் தமது பட்டப்படிப்புக்கோ தொழிலுக்கோ எதுவிதத்திலும் துணை நிற்கத் தேவையில்லாத இலக்கியத்தின் மீது மருத்துவத்துறை சார்ந்த டொக்டர் ஒருவர் ஈடுபாடு கொள்வது என்பதும், இலக்கியத்தில் தலைசிறந்த சிருஷ்டிகளை ஆக்கி தனித்துவமான தனது முத்திரையைப் பதித்துக்கொண்டதும் டொக்டர் செ. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களினால் தான் முடிந்தது. எமது நாட்டின் தமிழ் ஆக்க இலக்கியத் துறையைப் பொறுத்தளவில் மருத்துவத்துறையிலிருந்து இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தவர்களில் முன்னோடியாக நந்தி என்ற புனை பெயரைக்கொண்ட சிவஞானசுந்தரம் அவர்களையே கொள்ளலாம்.

சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் பன்முகப்பட்ட பேராற்றல்களைத் தன்னகத்தே கொண் — பெரியார். மருத்துவ கலாநிதி, ஆராய்ச்சியாளர், சிறந்த நிர்வாகி சிந்தனையாளர், அறிஞர், இலக்கியப்பிரம்மா, நடிகர், மேடைப்பேச்சாளர்; நூல் வெளியீட்டாளர் எனப்பல்துறைகளிலும் தமது காத்திரமான முத்திரையைப்பதித்து தனித்துவமானவர் எனப்பாராட்டப் படுபவர். மருத்துவத்துறையில், குழந்தை வைத்தியம் மகப்பேற்று வைத்தியம், மலேரியாத் தடுப்பு ஆகிய துறைகளில் ஆய்வுகளைச் செய்து நிபுணத்துவம் மிக்கவராக விளங்குபவர். யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழத்தின் மருத்துவ பீடத்தலைவராக அமைந்து அதன் ஆற்றல் மிக்க நிர்வாகியாக மினிப்பவர் பேராசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள். இத்தனை வேலைச்சமைகளுக்கும் ஈடுகொடுத்துக் கொண்டு, இலக்கியப் படைப்புகளிலும் ஈடுபடுவதற்கு இந்த மனிதருக்கு எப்படி முடிகிறது என மற்றவர்களை மலைக்க வைக்கும் பேராற்றல் கொண்டவராக பேராசிரியர் நந்தி அவர்கள் இன்று திகழுகின்றார்.

படிப்பாலும் தொழிலாலும் இவர் வைத்தியகலாநிதியாகிய போதிலும் இவருடைய உள்ளமும் உணர்வுகளும் இலக்கியமயமானவையென்றே சொல்ல வேண்டும், இலக்கியப்பற்று இவரின் இரத்தத்துடன் இரண்டறக் கலந்தது. இவருடைய தாய்வழிப்பாட்டன் பழந்தமிழிலக்கிய விற்பன்னர்; பகுத்தறிவுவாதி சிறந்த பெளராணிகராவும் அக்காலத்தில் விளங்கியவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் பேராசானாக விளங்கிய பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், நந்தி அவர்களின் சிறியதகப்பனார். மிகச் சிறிய வயசில் இப்பெரியார்களுடன் கூடவே இருந்து கல்வியிலக் கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்த நந்தி அவர்களுக்கு தமிழுணர்வும் இலக்கியப்பற்றும் இலகுவில் அவர் நெஞ்சத்தில் இடம்பிடித்துக்கொண்டன, பழந்தமிழிலக்கிய நூல்களைப்படித்து முடித்த இவரை, பாரதியார்; பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம், தேசிய விநாயகம்பிள்ளை முதலியோரின் கவிதைகளும் ரசிகமணி டி. கே. சி. தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் ஆகியோரின் இலக்கிய சமூக சிந்தனை கொண்ட எழுத்துகளும் புதுத்திசைக்கு இழுத்துச் சென்று இவருக்கு எழுச்சியூட்டின. நந்தி அவர்கள் எழுத்திலும் பேச்சிலும் நளினமும் நகைச்சுவையும் இடையிடையே எட்டிப்பார்ப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவை தமிழ்நாட்டின் நாடோடி, கொன்ஷ்டை ஆகியோரின் அக்காலப் படைப்புகளை இவர் தமது இளமைப் பருவத்தில் ஆழ்ந்து ரசித்துப் படித்த அனுபவமே என்றும் சொல்லலாம்.

பட்ட முன்னிலைப் படிப்பு நாட்களிலேயே 1947இல் இருந்து சிறுகதை, கிண்டலும் கேலியும் நிறைந்த அரசியல் சமூகத் தொடர் கட்டுரைகள் எழுதத் துவங்கிவிட்ட சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் 50 களில் ஏற்பட்ட இலக்கியப் பேரெழுச்சியில் தம்மையும் சங்கமப் படுத்திக் கொண்டார். அவரின் படைப்புகள் அடிநிலை மக்களின் பிரச்சனைகளை ஆசாபாசனிகளை நுணுகி ஆராய்ந்து சமூகப்பிரக்ஞை கொண்டவையாக

அமைந்தவை. நந்தியின் பெரும்பாலான படைப்புக்களில் மனைநாட்டுத் தொழிலாளரின் அவல வாழ்க்கையும், சாதாரண சிங்கள மக்களின் வெள்ளை உள்ளமும், யாழ்ப்பாணச் செம்பாட்டு மண்ணின் மணமும் வெகு அனுதாபத்துடன் அணுகப்பட்டுள்ளன. இறுக்கமான சொற்கட்டுடன் கூடிய சிறு சிறு வசனங்கள் இவரின் நடைக்கு கம்பீரம் சேர்ப்பது. பொருத்தமான சொல்லைத் தேவையான இடத்தில் தேர்ந்தெடுத்து இவர் கையாளுவதால், அர்த்தமும் அழகும் கொண்டவையான எழுத்து நடை வாசகர் மனதில் ரம்மியத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இவருடைய சிறுகதைகள் நாவல்கள் நாடகங்களில் அநாவசியமான ஒரு சிறு பாத் திரம் கூடத் தலையாட்ட மாட்டாது.

நூற்றுக்கணக்கான ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளில் இதுவரை, ஊர் நம்புமா? - கண்களுக்கு அப்பால் ஆகிய இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள், மலைக்கொழுந்து தங்கச்சியம்மா ஆகிய நாவல்கள் குரங்குகள் என்னும் நாடகம் என்பவை நூலுருவில் வெளியாகியுள்ளன.

தேகாரோக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட அறிவு நூல்கள் பலவும் இலக்கிய நயத்துடன் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அருமைத் தங்கைக்கு, அன்புள்ள நந்தினி, நந்தினி உன் குழந்தை, உங்களைப்பற்றி என்பவை அச்சில் வெளிவந்தவையாகும்.

இலக்கியம் மருத்துவம் சார்ந்த இவரின் உரைகளை இலங்கை வானொலி சிங்கப்பூர் வானொலி லண்டன் B B C என்பன ஒலிபரப்பியுள்ளன.

நந்தியின் ஆக்கங்கள் அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் வெளிவரா விட்டாலும் அபூர்வமாக அவர் எழுதினாலும், அது மணியாகவே மிளிரும்! இலங்கையிலுள்ள எல்லாப்பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் இவருடைய படைப்புக்கள்

இடம்பெற்றிருப்பதுடன், தமிழ் நாட்டின் கலைமகள், ஆனந்த விகடன், குமுதம், சரஸ்வதி ஏடுகளிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன.

எங்கள் நாட்டின் பேராற்றல் மிக்க படைப்பாளியை- எங்கள் நாட்டு இலக்கியத்துக்கு ஏற்றமும் எழுச்சியும் ஏற்படுத்திய இலக்கிய பிரமமாக்களில் மூத்தவராக விளங்குகின்ற பெரியவரை மணிவிழா நாளில் இலக்கிய நெஞ்சங்கள் நெஞ்சார வாழ்த்துகின்றன. ○

[இலங்கை வாஞ்ஞலியில் 30-3-88 அன்று நிகழ்த்தப்பட்ட உரை]

நாடகக்கலையும் நந்தியும்

கலைப்பேரரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை

நந்தி பற்றிய எண்ணச் சுழலில் செந்தியைக் காண்கிறேன். எந்தச் செந்தியை? எமது ரசிகமணி கனக. செந்திநாதனைத்தான். அன்று ஒரு மேடையிலே புளகித்துப் புளகித்துப் பேசுகிறார் செந்தி. 'சாதாரண எழுத்தாளர் மத்தியிலே வைத்தியக் கலாநிதியாக மிளிரும் செ. சிவஞானசுந்தரம் 'நந்தி' என்ற புனைபெயரில் காலெடுத்து வைத்துவிட்டார். இலக்கிய உலகை உயர்த்தி விட்டார். இவரது பிரவேசம் எழுத்தாளர் உலகுக்கே பெருமை தரும் விடயமல்லவா?' எழுத்துலகை விஸ்வாசித்த சித்தியச் செந்தியின் வார்த்தைகள் இவை. நாடக அரங்கை அணி செய்ய நந்தி முன்வந்தவேளை முனைப்பூக்கத்துடன் தொழிற்பட்ட வேளை நாடக கலைஞர்கள், ஆர்வலர்கள்

மட்டற்ற களிப்புற்றனர். புது இரத்தம் பாய்ச்சப்பட்டு இத்துறை துடிப்புறலாம் என எண்ணினர். அவ்வெண்ணம் வீண்போகவில்லை.

சிறுகதையாக 1949 லும், வானொலி நாடகமாக 1957 லும் 'புதும கண்ணாடிய' என சிங்கள வானொலியிலும் வெளிவந்த ஆக்கம் 'குரங்குகள்' என்ற பெயரில் 1975 ல் மேடை நாடகமாகப் பவனிவரத் தொடங்கியது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழக அரங்கு உட்பட பத்துக்கு மேற்பட்ட அரங்குகளில் மேடையிடப்பட்டது, நந்தியின் சிருஷ்டி இது. நந்தியின் நடிப்புடன் நெறியாள்கையும் சேர்ந்த புதிய வார்ப்பு இது. சமூகத்தின் பொட்டுக்கேடுகளைப் பிட்டுக் காட்டும் வகையில் புதிய உத்திகள் பாய்ச்சப்பட்ட ஒரு கள நாடகமாய் அமைந்தது இது. விஞ்ஞானக் கண்ணாடி ஒன்று நாடகம் முழுவதிலும் வருகிறது. விஞ்ஞானம், நல்ல இலக்கிய வசனம், கீதங்கள், பரதம் இத்தனையும் நாடகத்துடன் பொருத்தமாக இணைந்து வந்தன. பலரக மாந்தரின் மன மாசுகளை, போலி வாழ்வுகளைச் சுட்டும் தத்துவம் பொலிந்த இந்த நாடகத்தின் பேராசிரியர் பாத்திரத்தில் நந்தி அற்புதமாக அளவாக நடித்தார். 13 ஆண்டுகளுக்கு முன் நாடகத்துறையில் புதுமை புகத்தினார். இந்த நாடகத்தைப் பார்த்தவர்கள் வீடு சென்றபின் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காக, லலிதாவின் இழப்பு அது ஒட்டிய மரண விசாரணை என்ற வகையில் அமைந்த அவல முடிவுடன் நாடகத்தை முடித்துள்ளார். நாடகம் பொழுதுபோக்கல்ல; மக்களைப் புடம் செய்யவல்ல ஊடகம் என்ற இவரது நோக்கு முழு வெற்றி கண்டது இந்த நாடகம் மூலம்.

சரித்திர நாடகம் என்ற பெயரில் பொருத்தமற்ற பல போலிக் கோலம் காட்டி மேடையை நலிவப் படுத்திய ஒரு காலகட்டத்திலே (25 ஆண்டுகளுக்கு முன்) சொக்கனின் 'சிங்ககிரிக் காவலன்' நாடகத்தின் தயாரிப்

பில் முக்கிய அங்கம் வகித்தார். பிற கலைஞர்களின் தக்க ஆக்கங்கள் மேடையேற பரந்த நோக்கில் ஊக்கம் அளிப்பவர். இப் பண்பு எல்லோருக்கும் உரியதல்ல.

ஈழத்தில் தமிழ் திரைப்படத் துறையில் பரீட்சார்த்த முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்ட போது நந்தியும் தனது பங்களிப்பைச் செய்யத் தவறவில்லை 'பொன்மணி' என்ற தமிழ்ப்படம் எமது மண்ணின் வார்ப்பாக வெளிவந்தது. பிரமாண்ட வெற்றி தரவில்லை என்பது உண்மைதான்; ஆனால் அத்திரைப்படத்தில் பல பிள்ளைகளின் தந்தையாய், மத்தியதர மனிதனாய்த் தோன்றி நடித்த நந்தி சோடை போகாமல் நடித்தார். அத்திரைக்கதையில் கடைசிப் புதல்வி யாருடனோ ஓடிய நிலையில் பல பிரச்சனைகள் மத்தியில் உப்பளத்துக்கு அருகே செல்லும் புகையிரத வீதிகள் நடுவே 'நாஷனல்' வேட்டியுடன் ஒருவித நடை நடந்து செல்லும் காட்சி வருகிறது. அந்த நடையில் சிந்தனைச் சுமை, சோகம் வெளிக்காட்டப்படுகின்றன. பாத்திரத்துக்கேற்ற நிகழ்வுக் கட்டங்களுக்கேற்ற நடை நாடகத்தில் திரைப்படத்தில் மிக முக்கியம். நுட்ப திட்டங்களை உள்வாங்கி பொருத்தமாக வெளிக்கொணர்ந்த இவரது கலை இலக்கிய பங்களிப்பு பல ஆண்டுகள் நீளவேண்டும்.

○

பன்முக ஆற்றல் மிக்க இலக்கியப்பிரம்மா

— பத்மா சோமகாந்தன்

இலங்கை மண்ணில் தமிழிலக்கியம் அரசியல், சமூக பொருளாதார காரணிகளினால் 1950 களில் புதிய விழிப்புணர்வும் வேகமும் பெற்றது. எமக்கெனத் தனித்துவமானதொரு இலக்கிய மரபு சிறப்பியல்புகள் உண்டு என்பதனை உணர்ந்து கொண்டு சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட எழுத்தாளர் தலைமுறை ஒன்று அக்காலசட்டத்தில் சமூகத்தின் பல மட்டங்களிலிருந்தும் வீறுகொண்டு எழுந்து தனது பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வந்தது. பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், ஆசிரியர் கலாசாலை மாணவர்கள் இளம் அரச ஊழியர்கள் மத்தியிலிருந்து டீட்டுமல்லாமல் தொழி

லாள வர்க்கத்திலிருந்தும் சிலர் எமது இலக்கிய முயற்சியில் துடிப்போடு ஈடுபட்டனர், அவர்களின் தீவிரமான பங்களிப்பு ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியை சரியான ஆரோக்கியமான திசையில் மேலும் ஒருபடி முன்னெடுத்துச் சென்றிருப்பது வரலாறு, அவர்களில் பெரும்பாலானோர் இன்று புகழ்மிக்க சிறுகதையாசிரியர்களாக - நாவலாசிரியர்களாக, கவிஞர்களாக, திறனாய்வாளராக, நாடகாசிரியர்களாகத் தமிழிலக்கியத்தில் தமது முத்திரையைப் பதித்துள்ளனர்.

உடற்கூறுகள் பற்றி நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள நோய்களுக்கு மிக்க கவனத்துடனும், கனிவுடனும் சிகிச்சையளிப்பதற்காக வைத்தியத் துறைக்குப் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த ஒரு வரை - ஒரே ஒருவரை அக் காலகட்ட இலக்கிய எழுச்சி வெகுவாக ஈர்த்து அதில் ஈடுபட வைத்ததுடன் மருத்துவத்துறையில் இன்று அவருக்குக் கிடைத்துள்ள மிக உயர்ந்த அந்தஸ்துக்கு எந்த அளவிலும் குறைந்ததல்லாத சிறப்பான இடத்தை ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற புனைகதை இலக்கிய ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும் அவரைத் திகழச் செய்துள்ளது. யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத் தலைவர் பேராசிரியர் வைத்திய கலாநிதி செல்லத்துரை சிவஞானசுந்தரம் எனக்கூறின் மருத்துவத் துறையினரும், பல்கலைக் கழகத்தினரும் மட்டுமே அறிவர். எழுத்தாளர் "நந்தி" என்றால் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அனைத்தும் அறியும், அவ்வளவு காத்திரமான வகையில் அவரின் சிறுகதைகள், நாவல்கள் அவரை ஆற்றல் மிக்க இலக்கியவாதியாக அறிமுகம் செய்துள்ளன,

நந்தி அவர்களின் இலக்கியப் பற்று, தமிழ் ஆர்வம் முதலியவை தற்செயலாக ஏற்பட்டவை அல்ல அவருடைய உதிரத்துடன் கலந்தவை என்றே கூறலாம். அவர் தாய்வழிப் பாட்டனார் சிறந்த பெளராணிகராகவும். சிறந்த பகுத்தறிவுச் சிந்தனாவாதியாகவும் திகழ்ந்தவர்.

சிறிய தகப்பனார் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசானாக விளங்கிய பேராசிரியர் வீ. செல்வநாயகம் அவர்களாவர் :

மிக இளம் வயதிலிருந்தே இப்பெரியார்களின் வழி காட்டலில் கல்வி பயின்ற சிவஞானசுந்தரம் அவர்களின் தமிழ் இலக்கியத் தாகத்தை நவீன இலக்கியத் திசைக்குத் திருப்பிவிட பெரிதும் உதவியவை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார், நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை, கவிமணி தேசிகவினாயகம்பிள்ளை, புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசன் முதலியோரின் கவிதைகளும், திரு. வி. க. ரசிகமணி டி. கே. சி. முதலியோரின் இலக்கியக் கட்டுரைகளும், நாடோடி, கொணஷ்டை ஆகியோரின் நகைச்சுவைகளுமாகும். கொழும்பு சென். ஜோசப் கல்லூரியில் மூன்று ஆண்டுகளும் பின்னர் ரோயல் கல்லூரியில் பல்கலைக் கழகப் புதுமுக வகுப்பில் படித்தபோதும் இவருக்குத் தமிழாசானாக அமைந்தவர் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக விளங்கும் தமிழறிஞர் கி. லக்ஷ்மண ஐயர் அவர்கள். விளையும் பயிர்களை முனையிலே இனங்கண்டு உரமூட்டி வளர்ப்பதில் சிரத்தை கொண்ட அவரின் பார்வையிலிருந்து எப்படி இவர் தப்பியிருக்க முடியும்?

மருத்துவப் படிப்பும், தமிழ் இலக்கியப் படிப்பும், ஆர்வத் துடிப்பும் கொண்டிருந்த செ. சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள் தமது சொந்தப் பெயரில் "சஞ்சலமும் சந்தோஷமும்" என்ற தமது முதவாவது சிறுகதையுடன் 'வீரகேசரி' ஊடாக 2-3-1947 ல் இலக்கியப் பிரவேச மாஞர்.

1953 ல் வைத்திய கலாநிதிப் பட்டம் பெற்று மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறி மக்களின் உடற்பிணி தீர்க்கும் பணியிலீடுபட்டிருந்த போதிலும் தமக்குக் கிடைக்கும் சிறு ஓய்வைச் சிறுகதைகளை எழுதுவதற்கும் அன்றாடம் காணும் மக்களின் உணர்வுகளை, அவர்களின்

வாழ்க்கையின் அவலங்களைக் கூர்மையாக நோக்கிச் சிந்திப்பதிலும் செலவிட்டார்.

குழந்தை வைத்திய நிபுணராக, மகப்பேற்று மருத்துவ நிபுணராக, மலேரியா நோய்த்தடுப்பு மருத்துவ நிபுணராக மருத்துவத் துறையில் பல பிரிவுகளிலும் நிபுணத்துவம் பெற்று எள்ளங்கும் டாக்டர் செ. சிவஞான சுந்தரம் அவர்கள் "நந்தியாக" இலக்கிய உலகுக்கு வந்தது தமிழ் செய்த அதிஷ்டம்! அல்லது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு மருத்துவ துறை உளவியல் இவற்றைப் பெரும்பாலும் தமது படைப்புகளில் மையமாக வைத்து நுண்ணியதாக ஆராய்ந்து இலக்கியம் படைக்கும் சிறந்த சிருஷ்டி இலக்கிய கர்த்தா கிடைக்காமலே போயிருக்கலாம்,

சுமார் 75 சிறுகதைகள், 5 நாவல்கள், சில மேடை நாடகங்கள், அநேக வானொலி நாடகங்கள் இவற்றைத் தமிழிலக்கியத்துக்குத் தந்துள்ள நந்தி அவர்கள் மருத்துவ ஆலோசனைகள் பற்றி சிறுவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் மிக மிகப் பயன் தரவல்ல ஏராளமான கட்டுரைகளை இலக்கிய நயம் தரும் ப. பத்திரிகைத் தொடராகவும், வானொலி உரைகளாகவும் எழுதியுள்ளார். சமூகச் சீரழிவுகள் பற்றிக் கிண்டலும் கேலியுமாக அவர் எழுதிய நகைச் சுவைக் கட்டுரைகளும் அநகம்.

இவரது நாவல்களான 'மலைக்கொழுந்து' 'தங்கச்சியம்மா' என்பனவும் 'ஊர் நம்புமா?' 'கண்களுக்கு அப்பால்' என்னும் இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் 'குரங்குகள்' என்னும் நாடகமும், அருமைத் தங்கைக்கு, அன்புள்ள நந்தினி, நந்தினி உன் குழந்தை, உங்களைப்பற்றி ஆகிய நான்கு ஆரோக்கிய ஆலோசனை நூல்களும் இதுவரை நூலுருப் பெற்றுள்ளன.

இலங்கையிலுள்ள எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் நந்தியின் படைப்புகள் வெளியாகியிருப்பதுடன் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரும் கலைமகள், ஆனந்த விகடன், குமுதம், சரஸ்வதி போன்றவற்றிலும் இவருடைய ஆக்கங்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. இலக்கியம், மருத்துவம் சம்பந்தமான வானொலி பேச்சுக்கள், இலங்கை வானொலியில் மட்டுமல்லாமல் லண்டன் பி. ஏ. ஸி. சிங்கப்பூர் வானொலி ஆகியவற்றிலும் தொடராக இடம் பெற்றுள்ளன.

செ: சிவஞானசுந்தரம் என்னும் சொந்தப் பெயரிலேயே 10 ஆண்டுகளாக எழுதி வந்த இவருக்கு 1957 ல் தமிழ் மூதறிஞர் அமரர் ராஜாஜி அவர்கள் 'நந்தி' என்னும் புனைபெயரில் எழுதும்படி ஆலோசனை கூறி ஆசீர்வதித்தார். நந்தி அவர்களின் எழுத்தாற்றலுடன் அந்தப் பெரியவரின் ஆசீர்வாதமும் நிறைந்திருப்பதால் இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகு மட்டுமன்றி சில பிற மொழிகளிலும் கூடப் புகழ்பூத்த எழுத்தாளராக இவருடைய படைப்புகள் மிளிர்கின்றன.

நந்தி அவர்களின் எழுத்து நடை முல்லைப்பூவை நுகரும்போது ஏற்படும் சுகானந்தம் போன்று வாசகர் மனதைச் சுண்டி இழுக்கும் தன்மை கொண்டது. சிக்கனமான சொற்கட்டுடன் கூடிய அழகும், அர்த்தமும் கொண்ட சிறு சிறு வசனங்கள், வசனத்தில் அவர் புள்ளிகள் கூடக் கருத்தை விளக்குபவையாகத் தான் அமைந்திருக்கும். ஆங்கிலப் புலமையும். ஆங்கில இலக்கியங்களின் ஆழமான தொடர்பும் இளமையிலேயே கிடைத்ததால் இவருக்கேயுரிய தனித்துவமான கம்பீரம் மிக்க எழுத்து நடையை இலாவகமாக இவரால் கையாள முடிகின்றது. அரைத்த மாவை அரைப்பது போலல்லாமல் தமிழ்ச் சொற் சளஞ்சியத்திலேயுள்ள புதிய புதிய சொற்

களைக் கையாண்டு தமிழ்மொழி நடைக்கு வளமும் வனப்
பும் சேர்க்க வேண்டுமென ஆர்வமுறும் இவருடைய ஆக்க
இலக்கியப் படைப்புகள் இம்மண்ணின் மக்களையும் அவர்
களின் ஆசாபாசங்களையும், எண்ணங்களையும், உணர்வு
களையும் ஏக்கங்களையும் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் கூர்மை
யாக நோக்கி ஆக்கப்பட்டவையாக விளங்குகின்றன.
கொழும்பு, கண்டி முதலிய பெரு நகரங்களில் வாழ்ந்த
தும், தொழில் சார்ந்த சமூக அந்தஸ்துக் காரணமாக
மேல்தட்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நெருங்கிப்
பழகவேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டதால் இவ்வர்க்கத்
தின் புரையோடிப் போன வாழ்க்கை முறைகள், பழக்க
வழக்கங்களையெல்லாம் வெகு யதார்த்தமாக இவரால்
சித்தரிக்க முடிகிறது. 'நந்தி' அவர்களின் நெஞ்சம்
சமுதாயத்தில் நகக்கப்படுவோருக்காகவும், உரிமை மறுக்
கப்படுவோருக்காகவும் கைகொடுத்துதவத் துடிப்பதை
ஏழைக் கிராமவாசிகள், மலையகத் தோட்டத் தொழி
லாளர்களின் வாழ்க்கையை இயல்பாகத் தனது படைப்பு
களில் சித்தரித்திருப்பதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இவ
ரின் இளமைக்கால வாழ்வும், படிப்பும் பளை, இடைக்
காடு போன்ற கிராமங்களில் அமைந்ததால் கிராம மக்
களின் துன்பங்கள், துயரங்களை இவர் நன்கு தெரிந்தவர்;
உணர்ந்தவர்; மருத்துவர் என்ற காரணத்தால் கிரிப்பிட்
டியா (குருநாகல்) கிராமத்திலும், நாவலப்பிட்டி சார்ந்த
தோட்டங்களிலும் பணியாற்றக் கிடைத்த வாய்ப்பு நவி
வுற்ற மக்களின் பிரச்சனைகளை நன்கு நெருங்கித் தரிசிக்க
வும், சிந்திக்கவும் தூண்டுகோலாயமைந்தது. இவற்றின்
காரணமாய்ப் போலும் நந்தி அவர்களின் படைப்புகளின்
பாத்திரங்கள் உயிருள்ளவையாக விளங்குகின்றன. அவ
ரது படைப்புகளின் வெற்றிக்கு மற்றொரு காரணியாக
விளங்குவது ஏனைய எழுத்தாளர்கள் சிந்திக்கவோ, சித்
தரிக்கவோ முடியாத புதிய களம். உளவியல், மருந்தியல்
மருத்துவம் சார்ந்த கதைப் புலத்தையும், பாத்திரங்களை
யும், பிரச்சனைகளையும் வெகு யதார்த்தமாக நந்தி அவர்
களால் சித்தரிக்க முடிகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் புனைகதைத் துறையில் சிறு கதையாகட்டும், நாவலாகட்டும் தமக்கெனத் தனித்துவமான முத்திரையை மிகக் காத்திரமாகப் பதித்துக் கொண்ட எழுத்தாளர் நந்தி என்பதை வாசகர்களும், திறனாய்வாளர்களும் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்வர் என்பதில் சந்தேகத்துக்கே இடமில்லை.

மருத்துவப் பேராசானான வைத்திய கலாநிதி செ. சிவஞாவசுந்தரம் அவர்கள் ஆற்றல்மிக்க, புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் நந்தியாகத் திகழ்வதுடன் மற்றும் பல்வேறு துறைகளிலும் திறமையும் கீர்த்தியும் மிக்கவராக விளங்குவது கண்கூடு.

நாடகத்துறை இவருடைய உள்ளத்துக்கு உற்சாகமூட்டும் 'டொனிக்' — மாணவப் பருவத்திலேயே இவர் ஷேக்ஸ்பியர் ஆங்கில நாடகங்களில் பல முக்கிய பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்துப் பாராட்டுக்களையும் பரிசில்களையும் தட்டிக் கொண்டுள்ளார். 25க்கும் மேற்பட்ட வானொலி நாடகங்களில் சோ. சிவபாதசுந்தரம் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி பிலோமினா சொலமன் முதலியோருடன் பங்கு பற்றி நடித்து வானொலி நேயர்களின் பாராட்டுகள் கிடைக்கப் பெற்றவர். 'சொக்கன்' எழுதிய 'சிங்ககிரிக் காவலன்' வரலாற்று நாடகத்தை வெற்றிநாடகமாகப் பல தடவைகளில் மேடையேற்றிப் புகழீட்டிய தயாரிப்பாளர் இவர்; பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் கல்லூரி; யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபம்; ஊர்காவறுதுறை முதலிய இடங்களில் மேடையேற்றப்பெற்ற நந்தியின் 'குரங்குகள்' நாடகத்தின்பிரதான பாத்திரத்தைத் தாமே ஏற்றுச் சிறப்பாக நடித்ததுடன் அதன் இயக்குநர் தயாரிப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். நல்ல நடிகரென இவர் பெற்ற புகழ் இவரைப் 'பொன்மணி' திரைப்படத்தில் நடிக்கும் சந்தர்ப்பத்தையும் கொடுத்தது.

மேடைப் பேச்சுக் கலையிலும் வல்லவர் இவர் — கன்னிப் பேச்சு பல வருடங்களில் முன் ஒரு மேதின மேடையில் நல்லூரில் நிகழ்ந்தது. தொழில் காரணமான நேர நெருக்கடிகளால் அவர் மேடைப் பேச்சுக்களைத் தவிர்க்க விரும்பிய போதிலும் இலக்கிய சமய விழாக்களில் நந்தி பேசுகிறார் என்றால் அதில் நல்ல கருத்துகள் நகைச்சுவை இடையிடையே குட்டிக்கதைகள் இவையெல்லாம் இருக்கும் என்ற ஆர்வத்தோடு சபையோர் காதைத் தீட்டி வைத்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். தேகாரோக்கியம் சிறிது குன்றியிருப்பது காரணமாக இப்போது இவர் நீண்ட சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துவதில்லை. 1963ல் நடைபெற்ற இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க இரண்டாவது மாநாட்டின் அமைப்புக் குழுவின் தலைவர் என்ற ரீதியில் குடாநாட்டின் கிராமங்கள் தோறும் குரவளிச் சுற்றுப் பயணஞ் செய்து மாநாட்டு நோக்கங்களை விளக்கி இவர் புரிந்த இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் பல யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த சோமசுந்தரப் புலவர் விழா; அக்கரைப்பற்றில் நிகழ்ந்த சித்திலெப்பை நினைவு விழா; நாவலப்பிட்டியில் எழுத்தாளர்களுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு விழா இவற்றிலெல்லாம் நந்தி அவர்களின் சொற்பொழிவு 'அப்ளாஸ்' பெற்றது. இவையெல்லாம் இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு இனிமையும் எழுச்சியும் தருபவை. பாரிசில் நடைபெற்ற அனைத்துலக தமிழராய்ச்சி மாநாட்டில் பங்குபற்றிய இலங்கை ஆக்க இலக்கியகர்த்தா நந்தி அவர்களே; 'இலண்டன் முரசு' வை அவர் பிரதிநிதித்துவம் செய்தார்.

அமெரிக்கா; பிரான்ஸ் இங்கிலாந்து; பிலிப்பைன்ஸ்; சிங்கப்பூர்; பங்களாதேஷ்; இந்தியா முதலிய வெளிநாடுகளுக்குத் தாம் வகிக்கும் உத்தியோக தோரணையில் சுற்

றுப்பயணம் செய்து கருத்தரங்குகள் பலவற்றில் கலந்து
கொண்ட இவருக்கு அந்நாடுகளைப் பற்றிய அனுபவங்
கள் நிறைய உண்டு. இவை பல்கலைக் கழகத்துக்குள் மட்
டும் முடங்கிவிடாது அவரின் ஆயிரமாயிரம் இலக்கிய
நெஞ்சங்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டால் பயனும்
சுவையும் கொண்டவையாக அமையும். இவ்வனுபவங்
களை இலக்கிய நயத்துடன் எழுதும் ஆற்றலும், தகுதி
யும் 'நந்தி' அவர்களுக்கே உண்டு. ○

மக்கள் இலக்கியத்துக்கு
மகிமை தரும்
மருத்துவப் பேராசான்

— யோகா பாலச்சந்திரன்

இலக்கியம் சிலருக்கு சீவனோபாயமாகிறது. வேறு சிலருக்கு பேர், புகழ் பெற உதவுகிறது. சமூகத்தின் சிந்தனைகளைத் தம் கருத்தின்படி மாற்ற, ஆற்றுப்படுத்த, திசை திருப்ப இலக்கியம் பலருக்கு அற்புதமான கருவியாவதும் உண்டு. நல்ல பொழுது போக்காக இரசானுபவத்திற்காக இலக்கியத்தை நாடுவோருமுள்ளர். ஆனால், மிகச் சிலருக்கே இலக்கியம், எழுத்தெல்லாம் ஆத்மார்த்தமான தேவ உபாசனையாக, வேறு விதமாகச் சொன்னால்,

தெய்வ வழிபாடு மாதிரி அமைகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களில் “நந்தி” என்ற புனைபெயரில் நாடறிந்த (ஏன்? உலகறிந்த என்று கூட சொல்லலாம்) எழுத்தாளரான வைத்திய கலாநிதி செ. சிவஞானசுந்தரம் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

இந்நாட்டு இலக்கியத்துறையில் சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளாக அரிய பணியாற்றிய எழுத்தாளர் “நந்தி” கண்ணபிரானைப் போன்ற கரிய ஆகிருதி, அவைசிய படாடோபமில்லாத எளிமையான நடையுடை, தீட்சணணியமான ஊடுருவும் கண்கள், நடிப்புக்கலவாத சிரிப்பு நறுக்கென்ற பேச்சு - இவை யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடாதிபதி டாக்டர் செல்லத்துரை சிவஞானசுந்தரம் அவர்களின் தோற்றம். இந்த வைத்தியப் பேராசான் தலைநகரில் பேர் பெற்ற சென். ஜோசப், ரோயல் கல்லூரிகளின் பழைய மாணவர். வைத்தியத்துறையில் இலண்டன் அமெரிக்கா என மேலைநாட்டெல்லாம் சுற்றி பட்டம் பல பெற்று புகழ் பூத்தவர். ஆனால், அவரது எழுத்துகளில், புதிதாக தாயாகப் போகும் சாதாரண குடும்பப்பெண் சேதாவும், மலைநாட்டில் கொழுந்து பறிக்கும் மீனாட்சியும், கிராமத்து மக்களின் சுகாதாரத்தை பேணும் மருத்துவரான தங்கச்சி அம்மாவும் அச்சொட்டாக உருபு பெற்று நிற்கிறார்கள். அவர் 1947 இல் ஆரம்பித்து இன்று வரை எழுதியுள்ள சுமார் எழுபத்தைந்து சிறுகதைகளில், இந்த மண்ணின் மைந்தர்சளும் புதல்வியரும் படும்பாடுகள், அவர்களின் மன அவசங்கள், அவர்களின் வாழ்க்கையை பாதிக்கும் சமூகப் பொருளாதார காரணிகள், தான் மூல ராகங்களாய் தொனிக்கும். “நந்தி” யின் மலைக்கொழுந்து இந்த மண்ணுக்கு தேயிலைச் செடியாய் உரழுட்டிய இந்திய வம்சாவளியினரின் வாழ்க்கைப் படம். அவரது “தங்கச்சியம்மா” நாவல் சமூக மட்ட சுகாதார சேவையினரின் சேவா வாழ்வுக் கதை. அவரே

எழுதி இயக்கி நடித்து மேடையேற்றிய “குரங்குகள்” நாடகம், மானுடனின் கதை. இப்படி வைத்திய விஞ்ஞான நிபுணராயிருந்து கொண்டே சமூகத்தின் பால்சத்திய பூர்வமான நேயத்தோடு மக்களோடு சாதாரண குடிமகனாய் ஒட்டியுறவாடி சமூகத்திற்கு உயர்வு தேடும் ஆசையோடு இலக்கியத்தை எழுத்தை உபாசனையாய் கைக்கொண்ட தாலேயே, எழுத்தாளர் “நந்தி” நம்மனைவரினதும் மதிப்பிற்கும் அன்பிற்கும் உரியவராகிறார்.

சண்டப் பிரசண்ட இலக்கிய ஜாம்பவான்கள் கூட பெண்பெயர்களை புனை பெயராக வைத்து “ஸ்டார் வால்யூ” நட்சத்திர மதிப்பீடு பெற முற்படும் இக்காலத்தில், இந்த டாக்டர் ஏன் போயும் போயும் “நந்தி” என்று நாமமிட்டுக் கொண்டார்? தமிழறிஞர்; சுதந்திரஇந்தியாவின் முதலாவது தேசாதிபதி, சக்கரவர்த்தி திருமகள் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய செம்மல் அமரர் சக்கரவர்த்தி இராஜ கோபாலாச்சாரியார் 1957 இல் டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்களின் எழுத்து வன்மையை இனம் கண்டு, “நந்தி” என்ற பெயரில் எழுதி புகழ்சேர் இலக்கியத்திற்கு நயம்சேர், மானுடத்திற்கு மணம்சேர்” என்று வாழ்த்தக் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும் அல்லவா! டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம் இப்படி தமிழ் இலக்கியத் துறையின் பென்மும் பெரிய கையாள், குட்டுப்பட அல்ல மகுடம், சூட்டப்பட்டவர். அது இந்நாட்டு தமிழ்ப் பேசும் இலக்கிய நெஞ்சம் அத்தனைக்கும் பெருமையே.

வாழ்க்கைக்கான ஆரோக்கிய நூல்களையும் கூட எழுதியுள்ள “நந்தி” இலக்கியம், கலை, வைத்தியம் எனப் பல விடயங்களில் இங்கும், சிங்கப்பூர், பிலிப்பைன்ஸ், பிரிட்டன் ஆகிய பல நாடுகளில் வாடுவோ, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் நடத்தியுள்ளார். நறுவிசான மேடைப் பேச்சாளர், விகடமாகவும் அர்த்தபூர்வமாயும், அன்போடும் உரையாடும் வல்லமை கொண்டவர்.

சாதாரண உடல் நோய் தீர்க்கும் வைத்தியராக மட்டுமிராமல், சமூகத்தின் சிந்தனைக் கோணங்களையும் சீர்செய்ய முயன்ற இலக்கியச் சிற்பியாக கலைஞனியாக, சுவைஞனாக, மனநேயனாகத் திகழும் டாக்டர் நந்திக்கு வயதுதான் அறுபதாகிறது. உள்ளமோ மார்க்கண்டேயப் பதினாறுதான். அத்தனை இளமை. அது ஒரு கலைஞனுக்கு, இலக்கிய, சிருஷ்டிக் கர்த்தாவுக்கு உரிய நெஞ்சம். இதமான, இனிமையான உணர்வுகள் கொண்டது. அன்பைக்கண்டால் குழந்தை போல துள்ளி விளையாடும்.

வைத்திய விஞ்ஞான பேராசானான “நந்தி” அவர்களின் அதியுன்னதமான ஆக்க இலக்கிய படைப்புகள் கிாலதேச வர்த்தமானக் கதைகள், அவரது நயமான சிலேடை மொழியூடாக வருமானால், நயமும் நேர்மையும் மிக்க வரலாறுகள் பதிவாகும். அந்த அறிவும் அனுபவமும், தீர்க்கமான சமூக நோக்கும், போலித் தன்மையற்ற நேரிய நடையும் மென்மேலும் மெருகு பெற்று அற்புதமான இலக்கிய விருந்தினை எழுத்தாளர் “நந்தி” படைக்க பரம்பொருள் பரிபூரண கடாட்சம் பாவிப்பாராக.

இலக்கிய மேதை நந்தி

— மேமன்கனி

‘கீழைத்தேச ஆண்டுக்கணக்கில் அறுபது வருடங்களே அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் பெயரும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வழக்கு இந்தியா, சீனா, ஐப்பான் போன்ற இடங்களிலெல்லாம் வழக்கிலேயுள்ளது. இவ்வறுபதாண்டுக் காலச் சக்கரத்தில் ஒருவர் தான் பிறந்த ஆண்டினைத் தன்னுடைய வாழ்நாளில் அறுபதாவது வயதிலே எதிர்கொள்வார், அவரைப் பொறுத்த வரையில், அவர் ஒரு காலச் சக்கரத்தை தன் வாழ்நாளிலே முடித்த பெருமையைப் பெறுகிறார்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், (டொமினிக் ஜீவா
கருத்துக் கோவை பக்கம் 24)

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் அந்த பெருமைக்குரியவராக இன்று நமக்குத் தெரியவருபவர் திரு. செ. சிவஞானசுந்தரம் என்ற இயற்பெயர் கொண்டு 1956ம் ஆண்டு ராஜாஜியினால் 'நந்தி' எனப் புனைபெயர் சூட்டப்பட்டு, இன்றைய இலங்கையின் தனித்துவப் படைப்பாளியாக மிளிரும் டாக்டர் 'நந்தி' அவர்கள்.

டாக்டர் 'நந்தி' அவர்களை நான் பல தடவை சந்தித்திருந்தாலும் அவரது ஒவ்வொரு சந்திப்புக்களிடையே நிலவிய இடைவெளிகளின் இடையிலும் என் இதய அறையில் அவரது சந்திப்புக்கான ஞாபகங்கள் துல்லியமாக இருக்கின்றன. அத்துல்லியம் என்னில் பதித்திருப்பதெலாம் டாக்டர் அவர்களின் டாக்டர்களுக்கே இயல்பான நிதானமும் அவருக்கே இயல்பான அடக்கமுமேயாகும்.

டாக்டர் அவர்கள் நடித்த 'பொன்மணி' திரைப்படத்தை நான் பார்த்த பொழுது, அப்படத்தில் நடித்த பெரும்பாலான நடிகர்கள் அப்படக் கதையோடு தங்களை இணைத்துக் கொள்ளா ஓர் நிலையில் டாக்டர் அவர்கள் அப்படியே ஒரு யாழ்ப்பாணத்து தந்தையுடைய பிம்பமாக நடித்து சிறப்பித்தார். 'பொன்மணி' படத்தில் கூடிப் போன 'மௌனம்' டாக்டர் அவர்கள் நடித்த காட்சிகளில் மட்டும், அவரது முகபாவத்துடனும், நடிப்பு இயல்புக்கும் இணைந்து போனதை நாம் கண்டோம். ஒரு சிறந்த படைப்பாளியாக மட்டுமல்ல, ஒரு சிறந்த மருத்துவராக மட்டுமல்ல, தான் ஒரு சிறந்த நடிகராகுதான் பதை டாக்டர் அவர்கள் 'பொன்மணி' திரைப்படத்தின் மூலம் நிரூபித்து விட்டார்.

டாக்டர் அவர்கள் ஒரு மருத்துவராக திகழ்ந்தமையால் இத்தேசத்தின் பல பகுதிகளில் சேவையாற்றும் சந்தர்ப்பத்தின் காரணமாக, 1947ம் ஆண்டு வீரகேசரியில்

வெளிவந்த இவரது முதலாவது சிறுகதையான 'சஞ்சலமும் சந்தோஷமும்' முதல் இன்று வரை எழுதும் படைப்புக்களில் எல்லாம் பல்வேறு சமூகச் சூழல்களை நாம் அவதானிக்கலாம்.

அன்று முதல் இன்றுவரை அவலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மலையக மக்கள் மத்தியில் டாக்டர் அவர்களுக்கு வாழக்கிடைய சந்தர்ப்பத்தில் இவர் எழுதிய 1964ம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசை இவருக்கு பெற்றுத்தந்த 'மலைக்கொழுந்து' என்ற நாவல் இவ் வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு படைப்பாகும். இவ்வரிசையில் குறிப்பிட வேண்டிய இன்னொரு படைப்பு 1958ம் ஆண்டு 'குழுதம்' சஞ்சிகையில் வெளிவந்த 'யானையின் காலடியில்' என்ற சிறுகதையாகும். அக்கால கட்டத்தில் கண்டியில் நடந்த பெரஹராவின் பொழுது யானைகளினால் ஏற்பட்ட விபத்தில் விளைந்த உயிர்ச் சேதங்களை பற்றிய கதையாகும். இச்சிறுகதை தமிழ் சமூக மட்டத்தில் மிகுந்த வரவேற்பினை பெற்ற படைப்பாகும்.

சிறப்பு மிக்க, இலங்கையின் தனித்துவமிக்க படைப்பாளியாக திகழும் டாக்டர் நந்தி அவர்களுக்கு கிடைத்த திருமணப் பரிசுகூட ஒரு வித்தியாசமான பரிசாகும்; அது 'ஊர் நம்புமா?' என்ற பெயரிலான அவரது சிறுகதைத் தொகுதியாகும். டாக்டர் அவர்களின் நெருங்கிய பல நண்பர்கள் திருமணப் பரிசாக இத் தொகுதியை அச்சிட்டு வழங்கினார்கள்.

மருத்துவ சம்பந்தமாக இன்று வெளிவரும் புத்தகங்கள் கல்வி மட்டத்தைச் சார்ந்தோருக்கான புத்தகங்களாக வருவதுதான் வழக்கம். மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் சந்திக்கும் மருத்துவ, சுகாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை அறியாது தடுமாறுவதை நாம் காணலாம்; அத்தகைய பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் கூட மருத்து

வராக மட்டுமின்றி, ஓர் இலக்கியவாதியாகவும் திகழ்ந்து தனது அருமையான இலக்கிய நடையிலான பல புத்தகங்களை டாக்டர் நந்தி அவர்கள் அன்றே வெளியிட்டுள்ளார்கள். 'பணம் சேர்ப்பது எப்படி?' 'சோப் உருவாக்குவது எப்படி?' என்ற தலைப்பில் இன்று வியாபார அறிஞர்களால் எழுதப்படும் புத்தகங்களிடையே (அல்லது வெறும் லட்சியவாதம் பேசித்திரிந்த புத்தகங்களிடையே) டாக்டர் அவர்களுடைய 'நந்தி நூல்' வரிசையில் வெளிவந்த 'அருமைத் தங்கைக்கு, அன்புள்ள நந்தினி, நந்தினி உன் பிள்ளை பேன்ற மருத்துவ நூல்களும், பொதுஅறிவு நூலான 'படிப்பது எப்படி' போன்ற நூல்களும் வேறு சில சிறுவர் நாடக நூல்களும் ஆளுமை மிக்க கருத்துக்களை இலகு நடையில் சொன்ன நூல்களின் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்

40 வருட நெருங்கிய நிலையிலான இலக்கிய பணியாற்றும் டாக்டர் நந்தி அவர்கள் நான் மேலே குறிப்பிட்டதுபோல் இத்தேசத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் பணியாற்றிய வேளை, பல நல்ல படைப்புக்களை உருவாக்கியதோடு, நல்ல படைப்பாளிகளையும் உருவாக்கினார். அத்தோடு, தனது படைப்புக்கள் மூலம் இம்மண்ணின் பல்வேறு பிரதேச மக்களின் ஒன்றிணைப்புக்கு உழைக்கின்றார். குறிப்பாக மலையகத்துக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு மிடையிலான சமூக உறவுகளை ஆராய வருபவர்கள், டாக்டர் நந்தி அவர்களின் 'மலைக் கொழுந்து' முதல் தினகரனில் தொடர்கதையாக வெளிவந்து 1977ம் ஆண்டு 'வீர கேசரி' பிரசுரமாக வெளிவந்த 'தங்கச்சியம்மா' வரையிலான நாவல்களையும் அவரது பல சிறுகதைகளையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துரைக்கலாம். இதனை நிரூபிக்கும் வகையில் 'தங்கச்சியம்மா' நாவலின் முன்னுரையில் டாக்டர் நந்தியே கூறுகிறார்.

“யாழ்ப்பாணத்துத் தாழ்த்தப்பட்ட கிராமங்கள் ஒன்றில் மலைநாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த தங்கச்சியம்மாவையும், அந்தக் கிராமத்திலேயே கருவும் உருவுமான இளம்

கிராம சேவகர் சண்முகமணியையும் சந்திக்க வைத்திருக்கிறேன். தேசிய ஒருமைப்பாடு என்று கூறுகிறோமே, அந்த ஒருமைப்பாட்டின் முகல்படி இந்தச் சந்திப்புத்தான் என்பது எனது கருத்தாகும்.

இவ்வாறான தேசிய ஒருமைப் பாட்டை தனது உணர்வில் ஒன்றாய் கலந்து தனது ஆத்மார்த்த இலக்கிய குரலாக்கி இலக்கியத்தில் உழைக்கும் டாக்டர் நந்தி அவர்கள் 1967ம் ஆண்டு மேற்படிப்புக்காக இங்கிலாந்துக்கு பயணமானதையிட்டும், அவரது இலக்கிய பணியை கௌரவிக்கு முகமாகவும் தேசிய ஒருமைப்பாடே தனது இலக்கிய அடிநாதக் குரலாக வெளிவரும் 'மல்லிகை' அதன் ஆரம்ப இதழ்களில் ஒன்றான 15-8-67ம் ஆண்டு இதழின் அட்டைப் படமாக டாக்டர் நந்தி அவர்களின் புகைப்படத்தை பிரசுரித்தது. அவ்விதழில் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் எழுதிய குறிப்பில் டாக்டர் அவர்களைப் பற்றிய கருத்துக்கள் எமது கவனத்துக்குரியவை.

'டாக்டர் ஒருவர் இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பதும் இலக்கிய உலகில் மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருப்பதும் ஈழத்தில் மாத்திரம்தான் எனத் துணிந்து கூறுவதில் தப்பொன்றுமில்லை. இது நமக்கெல்லாம் பெருமைதரும் செய்திதான் நமது ஈழத்து இலக்கியத்திற்கும் செழுமைதரும் வீஷயங்கூட.'

எனக் குறிப்பிட்டு போகும் மல்லிகை ஆசிரியர் அடுத்து சொல்லும் கருத்து டாக்டர் நந்தி அவர்கள் வெறும் இலக்கிய படைப்புக்களை மட்டுமல்ல நல்ல படைப்பாளிகளையும் உருவாக்கினார் என்பதற்கான ஆதார கூற்றாகும்.

அதாவது—

‘எப்பாவோ ஒரு நாள் இலங்கையின் எங்கேயோ ஒரு மூலையில் சில டாக்டர்கள் ஒருங்குகூடி ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றிச் சர்ச்சை செய்வார்களானால் அதற்கு இன்று நந்தி அவர்கள் இட்டுள்ள அடி அத்திவாரம் தான் காரணமாக அமையும் என்பதை அவரைப் புரிந்தவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள். அல்லது டாக்டர்கள் மத்தியில் பல எழுத்தாளர்களோ, கலைஞர்களோ முதல் தோன்றுவார்களானால் அதற்குரிய காரணத்தை நாம் சொல்லித்தான் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதில்லை.’

இவ்வாறான பல சிறப்புக்களை டாக்டர் நந்தி அவர்கள் பெற்றுள்ளார்கள்.

இலங்கையின் தனித்துவத்திற்காக உணர்வு பூர்வமாக உழைத்தவர்களில் ஒருவரான டாக்டர் நந்தி அவர்கள் வித்துவான் இளமுருகனார் ஈழத்து நூல்களைத் தீயிலிட வேண்டும் என்ற பண்டிதக் கோஷமெழுப்பியபொழுது எந்த எந்தப் புத்தகங்களை நெருப்பிலிட வேண்டுமென்று துணிச்சலுடன் கேட்டு இலங்கையின் தனித்துவ படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சியின் முன்முகங்களில் ஒன்றாக திகழ்ந்தார்.

உணர்வுக் கோலச் சித்திரம் வரையும் வல்லாளர்

— கோகிலா மகேந்திரன்

விருந்து முடிந்த பின் விழுந்த இலைகளை நக்கிடும்
நாய்க்கும் நாளொன்று கழியும் என்பார் கண்ணதாசன்.
நானைக் கழிப்பதுதான் நமது வேலை என்றால் எமக்கும்
நாய் போன்ற விலங்குகளுக்கும் வேறுபாடு இல்லை. மனி
தன் தனது வாழ்வில் பயன் உள்ளவற்றைச் செய்ய வேண்
டும். மனித குலம் மறவாதிருக்கக் கூடிய விடயங்களை
முடிக்க வேண்டும்.

இங்கே ஒரு மருத்துவ இலக்கியவாதி நாற்பது நீண்ட
வருடங்களை தொடர்ந்து பயனுள்ள பல பணிகளைச் செய்
திருக்கிறார்.

ஒரு படைப்பின் காரணகாரியத் தொடர்புபற்றி சரியான கண்டு பிடிப்பே விமர்சனம். விமர்சனத்தால் ஒரு படைப்பு வாழ்வதில்லை. ஆனால் ஒரு படைப்பின் மேன்மையைக் கண்டு கொண்ட விமர்சனம் வாழும் என்ற உண்மையை நினைவில் கொள்கிறேன்.

கருத்துன்றிய கவனம், உயர்ந்த நுண்மதி, கூர்மையான அவதானம், தான் அவதானித்தவற்றைப் பதிவு செய்தல், ஏன் என்ற கேள்வி எழுப்பல், சொந்தச் சிந்தனை, மற்றவனை அப்படியே பின்பற்றாத தனித்துவம், தன் தவறை ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பு தனது வேலையைப் பல முறை திருத்தும் பக்குவம் இவை ஒரு விஞ்ஞானியின் இயல்புகள்.

இத்தகு இயல்புகள் காரணமாக விஞ்ஞானம் கற்றல் வாழ்வை ஒழுங்கு படுத்துகிறது. விஞ்ஞானம் கற்றல் எழுத்தை நெறிப்படுத்துகிறது.

சமூகத்தில் இன்று எம்மத்தியில் 'வாழும் எழுத்தாளர்' அனைவரிலும் உயர்ந்த நுண்மதி படைத்தவர் நந்தி என்று துணிந்து கூறலாம். இதனால் அவரது விஞ்ஞானப் பண்புகள் காரணமாயும் அவர் சமூக நிகழ்வுகளைக் கூர்ந்து நோக்குகிறார். சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்குக் கற்பனையில் அல்லாமல் நடை முறையில் தீர்வு காண்பது பற்றி நிறையவே சிந்திக்கிறார். தனது சிந்தனைகளைத் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் மக்கள் முன் வைக்கிறார். இதுவே அவரது வெற்றியின் அடித்தளம்.

1972ம் ஆண்டு நான் முதன் முதலில் நந்தி அவர்களின் ஊர் நம்புமா? சிறு கதைத் தொகுதியைப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக நூல் நிலையத்திலிருந்து பெற்று வாசித்தேன். கல்லோ கடவுளோ என்ற சிறு கதை மனதுக்கு நிறைவு தருவதாக அப்போது அது பற்றிய தினக்

குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறேன். அதிகாரி நல்ல சமுதாயப் பிரக்ஞை உள்ள கதை என்றும் அக் குறிப்புக் கூறுகிறது அதே வருடத்தில் நான் அன்புள்ள நந்தினியும் வாசித்தேன்: உலகம் அறிவியல் ரீதியாக வேகமாக வளர்ந்து செல்கையில் சிறு குழந்தை ஒன்றைச் சரியாக வளர்ப்பது எப்படி? என்று ஒரு தாய்க்குக் கூறும் இது போன்ற நூல்கள் தமிழில் வருவது தமிழின் தரத்தை உயர்த்தும் என்றும் அன்று நினைத்திருக்கிறேன்: 1972ல் நான் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்யாத காலம். அக் காலத்தில் இவரது படைப்புக்கள் பற்றி நான் கொண்ட அபிப்பிராயம் இவர் ஒரு சாதாரண வாசகனை எவ்வளவுக்கு ஈர்த்துவிடுகிறார் என்பதற்கு நல்ல சான்று;

சமீப காலத்தில் இலங்கையில் தமிழில் வெளிவந்த சிறு கதைகளில் 1986 மல்லிகை ஆண்டு 'மலரில் பிரகரமாகிய இவரது கேள்விகள் உருவாகின்றன என்ற கதை மிகச் சிறந்த சிறு கதையாகப் பல விமர்சகர்களாலும் பேசப்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே.

"எங்கடை பொடியங்கள் கெட்டுப் போனார்கள், பெட்டையளும் கெட்டுப்போனவை" என்று சிந்தித்த ஒரு சாதாரண யாழ்ப்பாணத்து மாஸ்டரின் மனதில் பல கேள்விகள் உருவாகும் அழகு! தனித்துவமானது.

சில மினிவான் பயணங்களில் இவரது ஆன்மாவில் பட்ட சிறு கீறல்கள் தம்மை ஆற்றிக் கொள்ள அருமையான கலைப்படைப்பாய் மேலே வந்த நிகழ்வே அச் சிறு கதை.

அவர் அதில் எமது இயல்பான வாழ்வைக் காட்டுகிறார்: கதை வாசிக்கும் நினைவு இல்லாமல் வாழ்வைப் பார்க்கும் நினைவே எமக்கு ஏற் றுகிறது. இக்கட்டுரையை எழுத முன்பும் கூட மீண்டும் ஒரு முறை நான் அக் கதையை வாசித்தேன். எம்மை யாழ்ப்பாணத்து மக்களை

எமக்கே புதிதாய் நினைவு படுத்துகிற அதன் ஆற்றல் அருமை எமது உணர்வை புதிய பிரக்ஞையுடன் ஆழ்ந்த மீட்டல் செய்யும் கதை இது.

வெளி நாட்டில் இருக்கிற தன்னுடைய மூன்று பிள்ளைகளையும் விட மற்றவர்கள் எல்லாம் கெட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்ற அந்தச் சிந்தனை யாழ்ப்பாணத்து மாஸ்டரின் முழுமையான சித்திரமாக அமைந்து விடுகிறது.

முற்போக்குக் கொள்கைப் பிரகடனம் வலிந்து புகுத்தப்பட்ட கருத்து பிரசாரம் எதுவுமே இக்கதையில் கிடையாது. ஆனாலும் மையத்திலிருந்து விலகாமல் இறுதிவரை சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் நேரடி அனுபவத்தை சொல்வது போல அமைந்த பாங்கினால் ஒரு சொல்லைக் கூட அனுவசியமாகப் பாவிக்காத திறமையால் இது வாசகரிடத்தில் ஒரு தொற்றலை ஏற்படுத்தி விடுகிறது.

கதையைப் படித்து முடிய ஒரு அமைதி, நிறைவு இந்தச் சமுதாயம் இப்படிப்பட்ட மனிதர்களைத்தான் கொண்டது என்ற ஒரு ரகசிய சிந்தனை இறுதியாக “அட என்னால் இப்படி எழுத முடியவில்லைபே” என்று ஒரு மெல்லிய பொருமை. இதுதான் நந்தி அவர்களின் ஆற்றல்.

ஆங்கில மொழி அறிவில் தேர்ந்தவர் நந்தி. ஆனால் தமிழ்க் கதைகளில் ஆங்கிலச் சொற்களின் உபயோகத்தை அவர் அதிகம் விரும்பாத தன்மையை ஒரு முறை அவருடன் உரையாடும் போது அறிந்து வியந்தேன்.

நந்தியிடம் நிறைய ஆற்றல் உண்டு. சரி; ஆனால் வெறும் ஆற்றல் மட்டும் கூட ஒரு வளைச் சிறந்த படைப்பாளியாக்குவதில்லை. அந்த ஆற்றலின் பின்னே காணப்படும் மனிதம் யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவப்பீடத்தலைவர் என்பதையே மறந்து போனது போன்ற அவரது

எளிமையும் இனிமையும் மானிடவர்க்கம் முழுவதற்கும் அவர் காட்டுகிற நேர்மையும் நேரமும் நோயாளிகளிடத்திலான அவரது காருண்னியமும் கனிவும் நண்பர்களுக்கான அவரது அர்ப்பணிப்பும் ஆத்ம சுத்தியும் எல்லாம் சேர்ந்த முழு ஆளுமையே அவரைச் சிறந்த படைப்பாளியாக்கியுள்ளன.

சொல் தெரிந்து பொருள் தெரிந்து சுவையும் கூட்டிச் சுந்தர நல்லுரை நடையை அமைத்துக் கொண்ட இந்த எழுத்தாளர் உணர்வுக்கோலச் சித்திரம் தீட்டுகின்ற வல்லமை படைத்த இந்தப் படைப்பாளி நுணுக்கம் வாய்ந்த இந்தக் கதைஞர் கவிஞர் கோல்ட் ஸ்மித் எழுத்தாளர் கல்கி ஆகியோரைப்போல் உயர்ந்த மனிதப் பண்புகளுடன் வாழ்கிறார்.

வேலின் முனைபோல் கூர்மையாக விடயங்களை அவதானித்து வேலின் நடுப்பகுதிபோல் பரந்து விரிந்த அனுபவங்களைச் சேர்த்து வேலின் காம்பு போல் களுத்தில் நீண்ட படைப்புக்களைத் தருகிறார்.

விஞ்ஞானம் இலக்கியம் அரசியல் ஆத்மீகம் எதுவாயினும் சரியானவர்களால் சரியான முறையில் சரியான நேரத்தில் கையாளப்பட வேண்டும் என்று குரங்குகள் நாடகத்தில் இவர் எழுதுகிறார்.

விஞ்ஞானத்தையும், இலக்கியத்தையும் சரியான முறையில் சலந்து சரியான நேரத்தில் தருகிற சரியான மனிதராக நான் இவரைக் காணுகிறேன். ○

இலக்கிய உலகில்

நானறிந்த நந்தி

— சாரல் நாடன்

வெட்டி எறிவதையும் வேரோடு பெயர்ப்பதையும்
மிகப்பெரிய சாதனையாகக் கருதும் துள்ளித்திரியும் பள்ளி
நாட்களில் அட்டன் நகரில் நடைபெறும் எல்லாப் பேச்
சுப் போட்டிகளிலும் கலந்து கொண்டு பரிசு பெறும்
வாய்ப்புக்கள் எனக்கு நிறையவே இருந்தன;

1960ல் அதுபோன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் என்னை
மனந் திறந்து பாராட்டி, வழி நடாத்தி, மத்திய மாகா
னத்திலேயே சிறந்த மாணவப் பேச்சாளனாகப் பரிந்து

ரைத்தவர் டாக்டர் “நந்தி” ஆவார். அது சமயம் அவர் நாவலப்பிட்டி வட்டார எம்; ஓ எச். ஆகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

கலையின் பேராலும் மொழியின் பேராலும் நடக்கும் எந்த விழாவாறாலும் முன்வரிசையில் அவரைக் காணலாம்; ஒன்றுக் கொன்று சளைக்காமல் அட்டன் நகரில் அமைந்திருந்த நான்கு கல்லூரிகளும் செயலாற்றிய அந்த அற்புதமான நாட்களில் அவரின் பெருமையைப் பூரணமாக புரிந்து கொள்ளும் பக்குவம் எனக்கிருந்திருக்க நியாயமில்லை.

எனது திறமைகளைச் சிறகடித்துப் பறக்கவிட உதவிய என் ஆசிரியர்களில் ந. அ. தியாகராஜன், இர. சிவனிங்கம், திருச்செந்தூரன் ஆகியோர் எழுத்தாளர்களாக இருந்தமையால் போலும் எழுத்துத் துறைக்கு இயல்பாகவே என்கவனம் ஈர்க்கப்பட்டது.

இதை மேலும் உத்வேகப் படுத்தியவர் “நந்தி” அவர்களே ஆவார்.

‘எவளோ ஒருத்தி’ என்ற எனது சிறுகதை ஒன்று பத்திரிகையில் வெளிவந்த இரண்டாவது நாளில் எனக்கு வந்த கடிதம் “நந்தி” அவர்களுடையதே ஆகும்.

சிறுகதையை மனந்திறந்து பாராட்டியிருந்தார். எனது எழுத்துப் பயணத்தில் அது ஒரு மைற்கல் என்று குறிப்பிட்ட அவர் கூடவே ‘நிறைய வாசித்து நிதானமாக முன்னேற’ வாழ்த்தி இருந்தார்.

புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் ஒருவரின் பாராட்டுதல் எனக்குப் புத்துணர்ச்சி அளித்தது. எனது வீட்டு யன்னல்களைத் திறப்பதன் மூலம் உலகத்தின் முன்னேற்றக் கருத்

துக்கள் அத்தனையும் உள் வாங்கிட எனக்கு விருப்பமிருந்தாலும், எனது சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை— வீசுகிற காற்று புயலாக மாறி எங்கள் வீட்டையே உருத்தெரியாமல் ஆக்குவதே வழக்கமாகிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

காற்றை மாத்திரமே எங்களுக்குத் தெரியும். தென்றலாக அடிக்கும் போது ஏற்படுகிற சுகானுபவங்கள் நாங்கள் அறியாத ஒன்று; புயலாக வீசுகிறபோது நேர்கின்ற அனர்த்தங்களை நகங்கள் நித்தம் சந்திக்கின்றோம்; நிறையவே சந்திக்கின்றோம். அது எங்கள் வாழ்க்கை என்றாகி விட்டது என்ற நிலையில்தான் 'நந்தி' யின் கடிதம் வந்தது.

மலைநாட்டில் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் அந்த மக்களை இதயபூர்வமாக நேசித்து அவர்களிடையே பளிச்சிடுகின்ற திறமைகளை இனங்கண்டு ஊக்குவிப்பதில் அவர் பிறர்க்கு எடுத்துக்காட்டாயிருந்தார். அவரது முதல் நாவலான 'மலைக்கொழுந்து 1964ல் மலைநாட்டு மக்களைப்பற்றி எழுதப்படுவதற்கு அதுவும் ஒரு காரணமாய் அமைந்திருக்கலாம்.

“ஓர் எழுத்தாளனுக்கு ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைத் தரவும் ஊக்கம் அளிக்கவும் உதவிகள் புரியவும் நல்ல நண்பர் துணை இருப்பின் அவன் பாக்கிய சாவி” என்று அந்த நாவலுக்கான முன்னுரையில் “நந்தி” அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எழுத்திலே எனக்கேற்பட்ட பிரேமை எழுதுவதையே வாழ்க்கை ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்றதொரு நினைப்பை ஏற்படுத்திய நேரத்தில் 'நந்தி' க்கு அறிவுரை கேட்டுக் கடிதம் எழுதினேன்.

“இயந்திரச் சிந்தனையும், இயந்திர உழைப்பும் இந்த நாட்டுக்கு இன்று தேவை. நீர் செய்யும் தொழிலில் உயர்ந்த பதவியை அடைய முயற்சிக்கவும்” என்ற அவ

ரது அனுபவம் மதிர்ந்த அறிவுரையைக் கேட்டு எனது வாழ்க்கையை நிலைப்படுத்திக் கொண்டதால்தான் இன்னும் எழுத்தைத் தொடர்வதற்கான நிலையில் நானிருக்கிறேன் என்பதை நன்றியறிதலோடு இங்கு நினைவு கூருகிறேன்.

இருபத்து நான்கு ஆண்டு கால இடைவெளிக்குப் பின்னரும் கூட எனது சி. வி. சிவ சிந்தனைகள் என்ற நூல் வெளி வந்த போது அதனைப் பாராட்டியும், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நூலகத்துக்கு வாங்கு வித்தும் உற்சாகமும் ஊக்கமும் ஊட்ட அவர் பின்வாங்கியதில்லை. இடையில் அவரோடு ஏற்பட்ட தொடர்பின்மை அவரது நடவடிக்கைகளில் வெளிப்படவில்லை.

‘நந்தியின் வியாபித்த ஊக்குவிப்புத் தக்க நேரத்தில் கிடைக்காமலிருந்தால் மலைநாட்டில் அரும்பிலேயே கருகிப் போகும் ஆயிரக் கணக்கான தளிர்களில் நானும் ஒருவனாகி இருப்பேன் என்பது அறியப்பட வேண்டிய உண்மைகளில் ஒன்றாகும்.

94 வயதுவரை உயிர் வாழ்ந்த இராஜாஜி அவர்கள் விரும்பிக் கொடுத்தது ‘நந்தி’ என்ற புனை பெயராகும்.

விரும்புபவர்களை விரும்பியவர்கள் விஞ்சுவது நடக்கக்கூடிய ஒன்றே— நாம் விரும்புவதும் அதுவேதான். ○

நான் கண்ட நந்தி

ச. முருகானந்தம்

மிணிவிழாக் காணும் ஈழத்தின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான 'நந்தி' அவர்களை மூன்று வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் மூன்று முகங்களில் தரிசித்திருக்கிறேன்.

ஒரு சமூக சேவகனாக, ஒரு ஆசானாக, சக எழுத்தாளனாக நான் சந்தித்த மூன்று வெவ்வேறு காலகட்டங்களிலும் நந்தி பழகும் பண்பும், திறமையும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தன.

முதற் சந்திப்பு எழுபதுகளின் முற்பகுதியில் என்று ஞாபகம் அப்பொழுது நான் எழுத்துலகில் பிரவேசிக்காத காலம். கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் ஒத்துழைப்பு என்ற

அமைப்பில் இணைந்து திரு. ஜெப்ரி அபேசேகரவுடன் மலையக தேயிலைத் தோட்டப் பிரதேசங்களில் சுகாதார கருத்தரங்குகளிலும், சிகிச்சை முகாம்களிலும் தொண்டனாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த நாட்களில் ஒரு தடவை டாக்டர் சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி) எமக்குப் போதித்துப் பயிற்சியளிக்க வந்திருந்தார். அப்போது பேராதனையில் சமூக மருத்துவ விரிவுரையாளராக இருந்த அவர், கல்வி, பொருளாதாரம் முதலியவற்றில் பின் தங்கியிருக்கும் மலையகத் தொழிலாளர்களுக்கான சுகாதாரக் கருத்தரங்குகளில் நாம் எப்படிப் பணியாற்ற வேண்டும் என்பது பற்றி பயிற்சியளித்தார். அப்பொழுது அவரது மனிதப் பண்புகளை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அனாவசிய படாடோபமில்லாத, எளிமையான இயல்பு என்னை வியக்க வைத்தது. வயதில் மிகச் சிறியவனாக இருந்த என்னை ஒரு பொருட்டாக மதித்துப் பழகிய விதம் பூரிப்பை ஏற்படுத்தியது.

பின்னர் ஒரு தடவை நுவரேலியாவில் அவரும் எம்மோடு ஒரு சுகாதாரப் பட்டறையில் கலந்து கொண்ட போது அவர் அடிமட்ட மலையக மக்களோடு பழகிய விதமும், அவர்கள் மீது காட்டிய அக்கறையும் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தின.

அந்த மூன்று நான்கு நாட்களில் நந்தியுடன் பழக நல்ல வாய்ப்புக் கிட்டியது. இந்திய சஞ்சிகைகளில் மாத்திரம் முழுகியிருந்த எனக்கு 'ஈழத்து' இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றி அறிமுகம் செய்து வைத்ததோடு, என்னுள் அரும்பியிருந்த இலக்கிய வேட்கையையும் மலரவைத்தார்.

நீண்ட இடை வெளிக்குப் பின்னர் நந்தியை மீண்டும் எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்தில் பேராசிரியராகத் தரிசித்தேன். கைதடியில் மிகக் குறைந்த வசதிகளுடன் யாழ் மருத்துவ பீடம்

ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது சமூக மருத்துவப் பேராசிரிய ராக நியமனம் பெற்று வந்த நந்தி, உதவி வைத்தியப் பயிற்சிக்குப் பொறுப்பாகவும் கடமையாற்றினார். உதவி வைத்திய மாணவனாகப் பல்கலைக் கழகம் புகுந்த நான், நந்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன். அவரது மாணவனாகப் பயின்ற அந்தநாட்கள் எனது வாழ்வின் பொற்காலம் எனலாம். நான் எழுத்துலகில் காலடி பதித்த ஆரம்பக் காலகட்டமாகவும் அது அமைந்ததால், நந்தியிடம் நெருக்கமும் பிணைப்பும் ஏற்பட்டது. பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த காலகட்டத்தில் எனது 'மீன் குஞ்சுகள்' சிறுகதைக்கு சென்னை இலக்கிய சிந்தனையின் பரிசு கிடைத்த போது என்னைப்பாராட்டி எழுத்துலகில் மேலும் வளர்ச்சி பெற ஆலோசனைகள் கூறினார். அக்கால கட்டத்தில் அவரது நாடகமொன்றில் எமது சக மாணவர்கள் பங்குபற்றும் வாய்ப்பையும் தந்தார். நாம் யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் பயிற்சியைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் நந்தி புலமைப் பரிசில் பெற்று மேற்கிந்தியத் தீவுகள் சென்றபின்னர் அவரது தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

இன்று பின்தங்கிய பிரதேச மக்களைப் புரிந்துகொண்ட ஒரு வைத்தியனாகப் பணிபுரிய என்னால் முடிந்தமைக்குக் காரணம் நந்தி என்றால் அது மிகையாகாது.

தற்பொழுது மருத்துவ பீடத் தலைவராகவும், யாழ் பல்கலைக்கழக பதில் உப வேந்தராகவும் பணியாற்றுகின்ற நந்தியை சக எழுத்தாளன் என்ற வகையில் மதிப்பிட முடிகிறது. மக்கள் இலக்கியத்திற்கு மகிமை சேர்க்கும் அவரது இலக்கியப் படைப்புகள் பலவும் நசுக்கப்பட்ட மக்களை மையமாக வைத்துப் பின்னப்படுகின்றது. அவர்களது பிரச்சினைகளுக்குக் கலைவடிவம் கொடுத்து, இச்சமூகத்தின் சிந்தனைகளைத் தன் கருத்தின்படி திசை திருப்பும் கருவியாக இலக்கியத்தை நந்தி பயன்படுத்துவதை அயதானிக்க முடிகிறது.

நீண்ட காலமாக மலையகத்தில் பணியாற்றியமையினால் அம் மக்களையும், அவர்களது வாழ்வுச் சிக்கல்களையும் நன்கு புரிந்தது கொண்டுள்ள நந்தியின் படைப்புகள் பலவற்றில் அவர்களது பிரச்சினைகள் மனிதாபிமானத்துடனும், மனோதத்துவ ரீதியிலும் அலசப்படுகிறது. சாகித்திய மன் டைப் பரிசு பெற்ற அவரது 'மலைக்கொழுந்து' என்ற நாவலில் தேயிலைத் தோட்ட மக்களின் வாழ்வைத் தரிசிக்க முடிகிறது. அந்நியர் ஆட்சியிலும், நம்மவர் ஆட்சியிலும் அவர்கள் சுரண்டப்படும் தொடர்கதையும், பிரஜாவுரிமையற்ற அடிமை வாழ்வும், இவற்றிற் கெதிரான மலையக மக்களின் போராட்டங்களும் கலைவடிவம் பெறுகின்றன. ஒரு சாதாரண குடிமகனாக அவர்களுடன் நேயத்துடன் பழகி அவர்கள் விடிவுக்கு வழிதேடும் வழிவகைகளை இலக்கியமாக்கி வெற்றி கண்டமைக்கு அவரது பல சிறுகதைகளும் சான்று பகர்கின்றன.

நந்தியின் நாவல்களில் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது 'தங்கச்சி அம்மா' தான். ஒரு மருத்துவப் பேராசானான நந்தி, தனது அனுபவ முதிர்ச்சில் கண்ட பல விடயங்களை, தனி ஒரு குடும்ப சுகாதார உத்தியோகப் பெண் மணியூடாகக் கலைவடிவம் கொடுத்து, ஆரம்ப சுகாதார முறைகளை மக்கள் மத்தியில் பரப்பிட எடுத்த இம்முயற்சி பெருவெற்றியளித்துள்ளது என்பதில் சந்தேகமில்லை. நயமான மொழி நயமும், சிலேடையான உத்திகளும் இந் நாவலுக்குச் சுவை யூட்டுகின்றன.

ராஜாஜியால் 'நந்தி' என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட கலாநிதி செ. விவஞானசுந்தரம் அவர்களின் 'ஊர் நம் புமா?' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும், அண்மையில் வந்த 'கண்களுக்கு அப்பால்' தொகுதியும் அவரை மதிப்பிடப் போதுமானது. காலத்தோடு ஒன்றிய பல கதைகள் சமூக சீர்திருத்தத்திற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன. பிரசார வாயையின்றி, கலை நயம் கொண்ட பல முற்போக்கான கதைகளை எழுதி கவனிப்புப் பெற்றுள்ள

நந்தி அவர்களின் மல்லிகை ஆண்டு மலர் (1986) சிறு கதையான 'கேள்விகள் உருவாகின்றன' பலதரப்பட்ட வர்களாலும் விதந்து பாராட்டப்பட்டுள்ளது. சமகாலப் போராட்டங்கள்; பெண் விடுதலை போன்ற பலவும் நாசுக்காக அலசப்பட்டு மனதில் பதியும்படி கலை வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை இக்கதையின் வெற்றி எனலாம். இவரது சிறுகதைகளில் 'ஊர் நம்புமா?' சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு; 'கேள்விகள் உருவாகின்றன' முதலானவற்றை மிகச் சிறந்த கதைகளாகக் குறிப்பிடலாம்.

இவர் மக்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய மருத்துவ நூல்களையும் எழுதியுள்ளார், மேலும் நாடகங்கள் பல வற்றிலும்; 'பொன்மணி' திரைப்படத்திலும் நடித்துள்ளார். நந்தி இயக்கி நடித்து மேடையேற்றிய 'குரங்குகள்' என்ற நாடகம் பரவலான ஈர்ப்பைப் பெற்றது.

நந்தி இன்னும் எழுத வேண்டும்; இம் மண்ணின் மைந்தரிகள் படும் அவலங்கள். அவர்களது சமூகப் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், எழுச்சிகள் அனைத்தையும் புரிந்து கொண்டுள்ள நந்தி. இன்னும் பல அற்புதமான கலைப் படைப்புக்களைத் தந்து, சமூக முன்னேற்றத்திற்கு தன் வாழ்க்கை அனுபவங்களைத் தரிசனமாக்க வேண்டும். ○

நந்தியின் இலக்கியப் போக்கு

— தெனியான்

ஈழத்தின் ஆக்க இலக்கியம் கணிப்புடன் வளர ஆரம்பித்த இலக்கிய வரலாறுனது, இற்றைக்கு நாற்பதாண்டு காலப்பகுதியை உள்ளடக்கிய தெனலாம். இந்த நாற்பதாண்டுகால இலக்கியச் செல்நெறியானது அரசியல், சமூக மாற்றங்களுக்கேற்பவும், சமூக மேம்பாட்டினை இலக்காகக் கொண்ட இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்குக் கேற்பவும், ஒவ்வொரு கால கட்டங்களிலும் மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியினையும் பெற்றே வந்துள்ளது. ஆரம்ப கால ஆக்க இலக்கியங்களின் பொது நோக்காக, ஈழத்து இலக்கியம் என்னும் மேம்போக்கான இலக்கிய இயல்பு — அக்காலத்தில் ஈழத்திலே பேரூ பிடித்த அனைவரும் கைகோத்து நிற்கும் இணக்கமான ஒரு தன்மை — பேணப்பட்டு வந்திருக்கிறது; அதன் பின்னர் மண்வாசனை இலக்கியம், தேசிய இலக்கி

யம், யதார்த்த இலக்கியம், என்பன அடுத்தகட்ட ஈழத்து இலக்கியத்தின் செல்நெறிகளாக வளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளன. 80 க்குப் பின்னர் ஈழத்தில் ஏற்பட்டுள்ள வலுவான இனமுரண்பாடு காரணமாக ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறியிலும் ஒரு புதிய போக்கானது மிக முனைப்புடன் தலைதூக்கியுள்ளதைக் காணலாம்;

மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலக்கியச் செல்நெறிகளுக்கியைய, கடந்த நாற்பதாண்டு கால ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றினை ஐந்து காலகட்டங்களை உள்ளடக்கியதாகப் பகுத்துக்கொள்ளலாம் இந்த ஐந்து காலகட்டங்களிலும் கடந்த நாற்பதாண்டு காலப்பகுதியில் - ஈழத்து இலக்கியத்துக்குத் தபது ஆக்க இலக்கியப் பங்களிப்பினைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்து வரும் எழுத்தாளர்கள் எனக் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள் மிகமிகச் சிலரே. அந்தச் சிலருள் முதன்மையான ஒருவராகக் கொள்ளத் தகுந்தவர் 'நந்தி' அவர்களே.

நந்தியின் இலக்கியப் போக்கானது, ஈழத்தின் இலக்கியச் செல்நெறிக் கட்டங்களை உள்வாங்கி, அச்செல்நெறிகளின் மலர்ச்சியாக ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைத்தளிக்கும் இயல்பினை உடையதாக மிளிர்கின்றது. நந்தியின் இத்தகைய இயல்பு மிக அண்மைக் காலத்துப் படைப்புகளிலும்—ஐந்தாவது காலகட்டத்துப் படைப்புகளிலும் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது. அரசியல், சமூக, இலக்கிய வளர்ச்சி மாற்றங்களுக்கு இயைந்து நந்தியின் இலக்கியப் போக்கும் வளர்ச்சியும் மாற்றமுமடைந்து வந்துள்ளது. இதன் காரணமாகவே நாற்பதாண்டு கால இலக்கிய வரலாற்றுப் பெருமையுடன், எந்த விதமான இலக்கியப் பின்னடைவுமில்லாது, இன்றும் புத்திளம் இலக்கியங்களை நந்தியால் படைக்க முடிகின்றது, கடந்த நாற்பதாண்டு கால ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் நந்திக்கு

மிக முக்கியமான ஓர் இடமுண்டு. இந்த இடமானது கடந்த கால இலக்கியச் செல்நெறிகளைப் புரிந்து கொண்டு ஆக்க இலக்கியம் படைத்தவர் என்பதனால் மாத்திரம் கிடைக்கு மொன்றல்ல. குறிப்பிட்ட இச் செல்நெறிகளைத் தமது படைப்புக்கள் மூலம் உருவாக்கிய ஒருவர் என்பதனாலும் — ஒவ்வொரு கட்டங்களிலும் தொடர்ச்சியாகத் தமது பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றவர் என்பதனாலும் இத்தகைய முக்கியத்துவம் நந்திக்கு உண்டு.

ஈழத்தின் இலக்கியச் செல்நெறிகளுக்கு இணைய இடையறாது தொடர்ந்து வரும் நந்தியின் இலக்கியப் போக்கே மேலே குறிப்பிட்டவைகளாகும். இந்த இலக்கியச் செல்நெறிகளுடன் இயைந்து, அதேவேளையில் நந்திக்கே உரியதான தனித்துவத்துடன் மேற்கிளம்பும் இலக்கியப் போக்குகள் அல்லது இலக்கிய இயல்புகள் பல நந்தியிடம் காணப்படுகின்றன. அவையாவன, சமூகத்தின் மேற்கொண்டுள்ள இயல்பான கரிசனை, பிரச்சினைகளைக் கண்டு விலகிச் செல்லாத போக்கு, மாற்றங்களைக் கூர்ந்து அவதானிக்கும் சிந்தனைத் தெளிவு, மனித நடத்தைகளை நுனித்து நோக்கும் பாங்கு, குறைவாக எழுதி, நிறைவாகச் செய்யும் பங்களிப்பு, எளிமை கலந்த இலக்கிய இனிமையை வழங்கல், துன்பப்படும் கீழ்வர்க்கத்து மக்கள் பக்கம் சார்ந்து நின்றல் என்பனவாகும். இவை மக்கள் இலக்கியம் படைக்கும் நந்தியின் இலக்கியப் போக்கினை மிகத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

மக்கள் இலக்கியம் என்பது அவ்விலக்கியம் சுட்டிநிற்கும் காலகட்டத்தினதும் - அவ்விலக்கியம் எழுந்த காலகட்டத்தினதும் பன்முகப்பட்ட பண்புக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டதாகவே அமையும் என்பது பொது இயல்பு. அதேசமயம் குறிப்பிட்ட அந்த இலக்கியத்தைப் படைத்த படைப்பாளியின் மனப்பாங்கினையும் அந்த இலக்கியம் முகங் காட்டத் தவறுவதில்லை. நந்தி வைத்தியத்துறை சார்ந்த ஒரு பேராசிரியர், அவரது கல்வி, பதவி

சமூக அந்தஸ்து என்பனயாவும் மேல்மட்டத்து மக்கள் குழுவைச் சார்ந்தவையே. ஆனால் நந்தி அந்தக் குழுவைச் சார்ந்த ஒருவரல்லர் என்பதனை அவரது நடத்தைகளும் அவர் படைக்கும் இலக்கியங்களுக்கூடாக முகம் காட்டும் அன்னாரின் மனப்பாங்கும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினராக வாழும் துன்பப்படும் மக்கள் மேலுள்ள இயல்பான கரிசனை காரணமாகவே இலக்கியம் படைப்பது அன்னாரின் இலக்கியப் போக்காகக் காணப்படுகின்றது. மக்கள் சமூகத்தின் மேற்கொண்ட கரிசனை காரணமாக இலக்கியம் படைக்கும் படைப்பாளிகளை இருவகையினராசப் பகுத்து நோக்கலாம்: ஒருவகையினர் பழைமை போற்றும் கிராமியத் தன்மை கொண்ட பெண்களைப் போன்றவர்கள். இன்னொருவகையினர் சத்திய வேட்கையுடன் சமூகப்பணி புரியும் தொண்டர்களைப் போன்றவர்கள். கிராமியப் பெண்கள் தமது துயரங்களை யும் தாம் காணும் துயரங்களையும் மரண வீடுகளில் ஒப்பாரிகளாகச் சொல்லி அழுது ஓய்ந்து விடுகிறார்கள். சமூகத் தொண்டர்கள் துயரப்படும் மக்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கான வழிமுறைகளைத்தேடி, அவர்கள் துயரங்களைப் போக்கிவிடும் பணியைச் செய்கிறார்கள். நந்தியின் இலக்கியப் போக்கு வெறும் ஒப்பாரியுடன் ஓய்ந்து விடுவதல்ல; அது சமூகப் பணிபுரிவது.

கடந்த நாற்பதாண்டுகால ஈழத்து இலக்கிய நீரோட்டத்தில் இடையே பாறையில் முட்டிக் கொண்டு நின்றவர்களும், சுழியில் அகப்பட்டு அழுங்கிப் போனவர்களுமெனப் பலர் இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு அழுங்கிப் போனமைக்குப் பல்வேறு நியாயங்கள் இருப்பினும் அவற்றுள் மிகமுக்கியமான ஒன்றாக இன்று கொள்ளத் தகுந்தது, பிரச்சினைகளுக்கு முகங் கொடுக்கத் தயங்கி அவற்றிலிருந்து விலகிச் செல்லும் ஒரு போக்கெனலாம். அத்தகைய நழுவற் போக்கு இல்லாதவரும், நாற்பதாண்டுகள் ஈழத்து இலக்கிய நீரோட்டத்துடன் நீந்தி வந்திருக்கும் வரலாற்றுப் பெருமையை உடையவரும் இன்று அறுபதாண்டுப்

பருவத்தை அடைந்து விட்டவருமான பெருமைமிக்க ஈழத்து எழுத்தாளர் நந்தி ஒருவர்தான்; நந்தியின் இந் தவகையான இலக்கியப் போக்குக்கு, எதனையும் ஆர்ப் பாட்டமாக அடித்துச் சொல்லாது—அவ்வாறு சொல்பவர் கள் உண்டாக்கும் தாக்கத்திலும் பார்க்க அதிக தாக்கத் தினை — வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போலப் பிரச் சினைகளை இலக்கியப் படைப்புகளுக் கூடாகச் சமூகத்துக் குள்ளே செலுத்தும் இயல்பே காரணம் எனலாம்: நந்தி யின் இலக்கியப் போக்கு மனித நடத்தைகளை நுணுகி நோக்கும் தன்மையுடையது. விஞ்ஞானக் கல்வியும் வைத் தியத்துறையும் இத்தகைய ஒரு நோக்கினைப் பெறுவதற் குரிய காரணம் எனக்கொள்ளலாமெனினும், இவற்றை யுடையவர்கள் எல்லோரும் நந்தியைப்போன்று நுண்மை யான தனிமனித நோக்குடையவர்களல்லர். இத்தகைய பார்வை நந்திக்கு இயல்பான ஒன்று. அவர் பெற்ற விஞ் ஞானக் கல்வியினாலும், தொழில் அல்லது பதவி சார்ந்த தொடர்புகளினாலும் தனிமனித நடத்தைகளைக் கூர்ந்து பார்க்கும் நோக்கு மேலும் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கி றது என்பதே உண்மை.

தனிமனித நடத்தைகளைக் கூர்ந்து நோக்கி அதனைத் தமது இலக்கியத்தின் சிறப்பம்சமாகக் கொண்டு ஆக்க இலக்கியம் படைக்கும் பெரும்பாலானோர், ஆழமான சமூக நோக்கினை உடைய இலக்கியங்களை உருவாக்கத் தவறிவிடுகின்றனர். அத்தோடு தனிமனித நடத்தைகளின் கித்தரிப்புகளே சிறந்த இலக்கியங்கள் எனவும் கருதுகின்ற னர். தனிமனிதன் என்பவனைச் சமூகத்தின் ஓர் அங்க மாகக் கொண்டு தனிமனித நடத்தைகளைக் கூர்மையாக நோக்கும் ஓர் இலக்கியப் போக்கு நந்தியிடம் உண்டு, அத னால் கூர்மையான தனிமனித நடத்தை நோக்கினை ஆழ மான சமூகப் பின்னணியில் நோக்கி கலை அழகும் சமூகப் பெறுமானமும் கொண்ட இலக்கியங்களை நந்தியாற் படைக்க முடிகின்றது.

தொகையிற் பலவாகவுள்ள இலக்கிய அறுவடையி னைச் செய்ய வேண்டுமென்னும் மனப்போக்கு இல்லாத ஒரு படைப்பாளி நந்தி, நிறைய எழுத வேண்டும் என்பதில் அவர் அக்கறை உடைய ஒருவராகக் காணப்பட வில்லை. நிறைவாக எழுத வேண்டும் என்பதே அவரது இலக்கிய மனப்போக்கு, பலரும் படித்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறையுள்ள ஒரு படைப் பாளியாகவும் அவர் விளங்குகின்றார்; அவரது படைப்பு களில் எளிமையான பதங்களே உயிர்ப்புடன் விரவி வரு கின்றன. ஆய்ந்து பொருள்தேடி அறிந்து கொள்ள வேண் டிய சிரமங்களை வாசகனுக்குக் கொடுக்காத இலக்கியப் பண்பு நந்திக்குரியதாகும். பதங்கள் எளிமையானவைக ளாக இருப்பதுடன், வாக்கிய அமைப்புகளும் எளிமையா னவைகளாகவும் குறுகியவைகளாகவும் சிறப்பாகவும் அமை கின்றன. இத்தகைய சிறப்பம்பங்கள் அல்லது இலக்கியப் போக்குகள், நந்தியின் நாற்பதாண்டு கால இலக்கிய வர லாற்றின் பரிணாமங்களாக மேலும் முனைப்புறுவதனை இன் றைய காலகட்டத்துப் படைப்புக்களில் இன்று காணலாம். ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்கள் கடந்த பதினைந்தாண்டு கால இடைவெளிக்குள்ளே ஒழுங்கான விமரிசனத்துக்குள் ளாக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. இந்தக் காலகட் டத்துக்குரிய இலக்கியங்கள் முறையான விமரிசனத்துக்கு உள்ளாக்கப்படும்போது, நந்தியின் இலக்கியத் தவிசு மேலும் உயர்ந்து நிற்கும் என்பற்கு எவ்விதச் சந்தேகமு மில்லை. ○

நந்தியின் சிறுகதைகள்

கலாநிதி சபா ஜெயராசா

இலக்கிய வடிவங்கள் தவிர்க்க முடியாது உலகத் தர நினையத்துக்கு உட்பட்டு விட்டன. அண்டை அயலைப் பாராது எமது மேதா விலாசத்தைப் பேசுதல் தரவீழ்ச்சிக்குத் துணைபோவதாகவும் கிணற்றுத் தவளைகளுக்கு மீள்வாழ்வு கொடுப்ப தாகவும் அமைந்துவிடும்.

சிறுகதை வடிவத்தின் உலக விருத்தியை ஓரள வேனும் நோக்குவோர் தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் பரிமாண விரிவுபற்றிச் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. சாதாரண ஒரு வாசகனாலேயே இந்த அனுபவம் உணரப்படுகின்றது. குறித்த வார்ப்பு அச்சகீகுள் நிரப்பி எடுக்கப்பட்ட வடிவங்கள் போன்று சிறுகதைகள் அமைவதை நமது வாசகர்

கள் உணர்ந்து சலிப்படைதல் உண்டு. சிறுகதை வடிவத்தின் அச்ச தேய்ந்து விட்டதோ என்று எண்ணுமளவுக்கு அவற்றின் தரம் குறுகி நிற்கையில், தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் பரிமாண விரிவை வற்புறுத்த வேண்டிய வரலாற்றுத் தேவை எழுந்துள்ளது. இந்நிலையில் நந்தியின் சிறுகதைகளை ஆய்வு செய்தல் காலப்பொருத்தமாகவும் விளங்குகிறது.

நந்தியின் கருத்தியல் நிலைப்பாடு, அனுபவக் களம், வர்த்தக வெளியீட்டு முறைமைக்கு உட்படாத தரிசன என்பவை ஓரளவாயினும் புதிய கலைப்பரிமாணங்களைத் தருவதால் அவரின் சிறுகதைகளை மீள்பார்வை செய்தல் பயனுடையதாகின்றது.

நந்தியின் முதற் சிறுகதைத் தொகுதியாகிய “ஊர் நம்புமா?” (1966) தொடக்கம், அண்மைக்காலத் தொகுதியாகிய “கண்களுக்கு அப்பால்” (1984) வரையும், மிக அண்மைக்காலமாக மல்லிகையில் எழுதிவரும் சிறுகதைகளின் தொடர்ச்சியிலும் நிகழ்ந்து வரும் படிமலர்ச்சி, தர நிர்ணயத்தில் எவ்வகையிலும் பின்தள்ளப்படாத ஆற்றுப் பாய்ச்சலாக விளங்குவதைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

பொருளியற் கலைச்சொல்லிற் கூறுவதானால், நந்தியோடு வாழ்ந்துவரும் சமகாலச் சிருஷ்டியாளர் பலரிடத்து “குறைந்து செல்விளைவு” செயற்படத் தொடங்கியுள்ள மையைக் காணலாம். மாறாக நந்தியின் சிறுகதைகளின் தரம் தொடக்க காலம் முதற் படிப்படியாக அதிகரித்து வருதலைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

“வாழ்க்கை முறைமையை மாற்றியமைத்தல்” என்னும் செயல் முறையிற் சிறுகதையைப் பயன்படுத்தும் பொழுது அவ்வடிவம் குன்றாத ஊக்கலைப் பெற்று விடுகின்

றது. அந்த இலக்கு கைவிடப்படும்பொழுது, சிறுகதை வடிவம் தொல்பொருட் கூடப் பொருளாக மாறிவிடுவதில் வியப்பில்லை.

மேற்கூறிய செயற்பங்கு கைவிடப்படும்பொழுது சிறுகதை வடிவத்தின் அச்ச முறிந்து விடுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்திற் பிறிதோர் எதிர்ப்பண்பையும் கூறவேண்டியுள்ளது.

வாழ்க்கை முறைமையை மாற்றியமைக்கும் இலட்சியத்துக்காகச் சிறுகதையைப் பயன்படுத்திய சிலர் மாழலான வாய்பாடுகளையும், சுலோகங்களையும் சையாண்டு சிறுகதையின் கலைப் பெறுமதியைக் குன்றச் செய்தனர். ஒரே கருப்பொருளையே மீண்டும் மீண்டும் ஒப்புவித்து வாய்பாடு மனனம் செய்யும் மாணவரது நிலைக்கு வாசகரை இழுத்து வந்தனர். வாழ்க்கை முறைமையை மாற்றியமைத்துப் புதியதோர் உலகம் செய்யும் இலட்சியத்தை நந்தி ஏற்றுக்கொண்டாலும், வரட்சிக்குள் அவரது சிறுகதைகள் இழுபட்டுச் செல்லவில்லை. நடைமுறை முரண்பாடுகள் நந்தியின் சிறுகதைகளிலே செதுக்கப்பட்டாலும் கருத்தியலை வலிந்து திணிக்காமை, சிறுகதைகளின் இயல்பு நிலையைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுகின்றது.

சிறுகதை பற்றி விமர்சிக்கும் பொழுது, சிறுகதை ஆசிரியரின் "விரிநோக்கு" கருத்திற் கொள்ளப்படல் வேண்டும். "விரிநோக்கு" என்பது அறிகையின் மேம்பட்ட நிலையைக் குறிக்கும். எழுத்தாளனது கருத்தியலுக்கும் அவனது "விரிநோக்கு" என்ற தரிசனத்துக்கும் தொடர்பு உண்டாயினும் ஒரே கருத்தியலைச் சார்ந்து நிற்போரிடத்து ஒரேவித விரிநோக்கு இருக்கும் என்று கூறுவதற்கில்லை.

சிறுகதைகளின் வெற்றி ஆசிரியர் கொண்ட விரிநோக்குடன் இணைந்து கொள்கிறது. விரிநோக்கின் பளிச்சீடு சிறுகதை வடிவமைப்பின் தவிர்க்க முடியாத பண்பாகி விடுகின்றது. நந்தியின் விரிநோக்கு அவரது புலமையின் பெறுபேறுக மட்டுமன்றி, மனித இன்னல்களிலும் அவலங்களிலும் பங்கு கொண்ட பட்டறிவின் கோவையாகவும் விளங்குதல் புலனாகின்றது.

சி. பி. சிநே என்பார் சில காலங்களுக்கு முன்னர் இரு பண்பாடுகளுக்கு இடையே காணப்படும் பாரிய இடைவெளியைச் சுட்டிக் காட்டினார், கலையை அறிந்தார் அறிவியலை அறிந்திலர் என்றும், அவ்வாறே அறிவியலை அறிந்தார் கலையை அறிந்திலர் என்றும் சிநே குறிப்பிட்டார். முதலாளித்துவ கல்வி முறையின் தவிர்க்க முடியாத ஒரு பண்பாகவும் ஒரு காலத்தில் அது அமைந்தது. சமநிலை வழுவிய அந்த வளர்ச்சி எமது கலை, இலக்கிய ஆக்கங்களிலும் தெறித்து நின்றது. நமது சூழலில் நந்தி, முருகையன் போன்றோரது கலையுலகப் பங்குபற்றலும், தமிழகச் சூழலில் மருத்துவ மாணவியாக இருந்த பொழுதே லக்ஷ்மி (திரிபுரசுந்தரி) யின் எழுத்துலகப் பிரவேசமும், கலையாக்கங்களிற் புதிய புதிய பரிமாணங்களை வழங்குதற்குத் தூண்டுதலளித்தன.

மனித அவலங்களையும், அறியாமையையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வரும் பணி மேலும் கூர்மையாகவும், ஆழமாகவும் நோக்கப்படுதற்கு சமநிலை வழுவாத அறிவின் முழுமை இன்றியமையாததாகும். இதுவரை மனிதர் கண்ட அறிவுப் புலங்களை ஒன்றிணைக்கும் அணுகு முறைகளால் வெகு சிக்கலாகிய இந்தச் சமூக அமைப்பு நோக்கப்படும் பொழுது, ஆற்றல் மிக்க சிறுகதையாக்கத்துக்குரிய தளம் வலிமை பெறுகின்றது.

கலைக்கும், அறிவியலுக்கும் இடைவெளி காணப்பட்
டமை போன்று "சடவாதம்", "ஆன்மீக வாதம்" என்
பவற்றுக்கிடையே இடைவெளி காணப்படுகின்றதா என்ற
கேள்வியும் அணுகுதற்குரியது. ஆழ்ந்து பார்க்கும்பொழுது
தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் இது ஒரு பாரிய இடைவெளியாகத்
தெரியவில்லை. ஏனெனில் சடவாதத்தை நிராகரிப்போர்
கூட வாழ்வின் சுருதியை விட்டுப் பிரியாத நிலையில் உள்
ளனர். வாழ்வின் சுருதியைச் சுரண்டலுக்குப் பயன்
படுத்துதற்குத் துணை போவோர் அறியாமைக்குத் துணை
போதல், கொச்சைப்படுத்தல், முரண்பாடுகளைக் கண்டறி
யத் தவறுதல் போன்ற மயக்கங்களிற் சிறுகதை வடி
வத்தை அமிழ்த்தியுள்ளனர். அனைத்தும் என்று கூறமுடி
யாவிட்டாலும், நந்தியின் சிறுகதைகள் சமூக நீதியைத்
தேடுகின்றன—அறியாமையின் கூர்முனைகளைச் சுருவாகக்
காட்டுகின்றன—என்பவற்றைக் குறிப்பிடும் பொழுது
பிறிதொரு கருத்தையும் தொடர்புபடுத்த வேண்டி
யுள்ளது.

"கலைவலு" அல்லது "கலைச்சக்தி" என்பது விமர்
சனங்களிற் பயன்படத்தக்க ஓர் எண்ணக் கருவாகும்;
சிக்கனத்தையும், தரத்தையும் ஏக காலத்திற் பேணும்
பண்பே கலைவலுவில் விதந்துரைக்கப்படுகின்றது. மொழிச்
சிக்கனத்துடன் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அமைப்
பியலை இலக்கியங்கள் குடிக்கொள்ளும்பொழுது "வலு"
பாதுகாக்கப்படுகின்றது. — அதாவது "சக்திக் காப்பு"
நிகழ்கின்றது. கலைவலுவைப் பிறப்பிக்கும் இயல்பான
அமைப்பியலைச் சிறுகதை வடிவம் கொள்ள முடியும்.
கலை வலுவைக் கட்டுப்படுத்தும் திறனில் சிறுகதை சமூ
கத்தின் குறியீடாக மாற்றப்படும் நுட்பம் தரித்து
நிற்கின்றது.

மனித நடத்தைகளின் உள்ளார்ந்த ஊக்கல் சிறு
கதைகளிற் பொறிகளாகக் காட்டப்படும். சிறு சிறு
பொறிகளாக அவை நின்றாலும் ஊக்கலைத் தெளிவாகப்

பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மொழி உபாயம் அழகியற் பண்மை மேலோங்கச் செய்கின்றது. மனிதரின் உள்ளார்ந்த ஊக்கல் சமூக இருக்கையிலிருந்து அருட்டிவிடப்படுகின்றது.

இந்தத் தொடர்பினை அறிபாதவிடத்து, அதாவது — சமூக இருக்கை பற்றிய அறிகை எழுத்தாளனுக்கு இல்லாதவிடத்து, சிறுகதையின் அழகியற் பண்பு துண்டாடப்படும். சமூக இருக்கைக்கும், மனிதரின் உள்ளார்ந்த ஊக்கலுக்குமிடையேயுள்ள பிரிக்க முடியாத உறவு நந்தியின் சிறுகதைகளின் அழகியற் பண்பை மீள வலிபுறுத்துகின்றது. மெய்ப்பாடுகள் அல்லது மனவெழுச்சிகளின் சமூக நிலைக்களம் நந்தியின் கதைகளிற் குத்திக்காட்டப்படுகின்றது. ஆயின் அனைத்துக் கதைகளிலும் இந்த அழுத்தம் சம அளவில் இடம்பெறுகின்றதென்றும் கூற முடியாது.

நந்தியின் சிறுகதைச் செயல்முறை — புவிபற் கலைச் சொல்லிற் கூறுவதானால் — முதிர்ச்சி நிரம்பிய ஓர் ஆற்றுக்குரிய மெதுவான ஓட்டம் போன்றது. திடீர்த் திருப்பு முனைகளையும், மனவெழுச்சிகளுக்கு இரைபோடும் திடீர்ப் பாய்ச்சல்களையும், மீளிறு விறுப்பையும் அவரது சிறுகதைகளிலே பொதுவாகக் காணமுடியாது. வர்த்தக இரசனைகளுக்கு உட்படாத ஓர் எழுத்தாளனது சிறுகதைகளில் இப்பண்பு இடம்பெறுதல் இயல்பான குணவியல்பு என்றும் கூறலாம். வாழ்வியலை நிதானமாக நோக்கும் ஓர் எழுத்தாளன் முரண்பாடுகளைக் கலை நயத்துடன் காட்டும் பொழுது தீர்வுகளை நோக்கி நகர்தல் வெகு எளிதாகி விடுகின்றது.

நந்தி ஓர் இலட்சியப் பொறுப்பைச் சுமந்து நிற்கும் எழுத்தாளனாகையால் வர்த்தக சுழிகளுக்குள் இழுபடாத நங்கூர முனைகளுடன் அவரது சிறுகதைகள் காட்சி தருகின்றன.

நாவலாசிரியர் நந்தி

— செங்கை ஆழியான்

கலை இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு துறைகளிலும் தனது ஆக்கத்திறனைச் செப்பமாகப் பதித்திருக்கும் பேராசிரியர் நந்தி, நாவல் துறையில் தான் தனது திறனை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் பொறித்துள்ளார் என்பதனை அவரது “ மலைக்கொழுந்து ” (1964) “ தங்கச்சியம்மா ” (1977) ஆகிய இரு நாவல்களிலிருந்தும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவ்விரண்டும் தனித்தனி நாவல்களெனப் பல தடவைகள் நான் சிந்தித்ததுண்டு. உண்மையில் நந்தி எழுதிய பெரியதொரு நாவலின் முதற்பாகமாக மலைக்கொழுந்தும், இரண்டாம் பாகமாக தங்கச்சியம்மாவும் அமைந்துவிட்டனவென்பதே சரியான மதிப்பீடு. யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரின் பாரீவையில்

மலைநாட்டு மக்களது வாழ்வின் அவலமும் நேயமும் சித்தரிக்கப்படுவதை முன்னதிலும், மலைநாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவரின் பார்வையில் யாழ்ப்பாண மக்களது வாழ்வின் துயரமும் பிரிவினையும் சித்தரிக்கப்படுவதைப் பின்னதிலும் காணமுடிகின்றது. இத்தகு சித்தரிப்புப் பிரதேசக்குறுக்கத்தைக் கொண்டு அவை அப்பிரதேச நாவல்களென்ற ஒடுங்கிய வரையறைக்குள் அடங்கியிருக்கின்றனவெனக் கருத்துக் கொள்ளில். நாம் நந்தியைச் சரிவரப்பிரிந்து கொள்ள வில்லையென்பது தெளிவு.

நந்தியின் நாவல்களின் சிந்தனை வெளிப்பாடுகள் உலகளாவியவையாக எண்குப் படுகிறது. இந்த அம்சத்தின் பலத்தில் தான் நந்தியை நாவலாசிரியராக இனங்காண முடிகின்றது. அண்மையில் ஆர்தர் ஹலியின் ‘ஸ்ரோங் மெடிசின்’ என்ற பெரியதொரு நாவலை (பக்கங்களின் எண்ணிக்கையிலும் விடயத்தின் கனத்திலும்)ப் படிக்க நேர்ந்தது. உலகின் இன்றைய மருத்துவ நிலையை மிக அற்புதமாக அந்த நாவல் சித்தரிக்கின்றது. நோய்களின் விடிவும், முடிவும், பரவலும், அழிவும் மருந்துக் கம்பனிகளால் போட்டிபோட்டு, விளம்பரப் படத்தோடு செய்யப் படுகின்ற பல்வகை மருந்துகளின் உற்பத்திகளால் நிர்ணயமாவதையும், அவை மனுக்குலத்தின் பாதுகாப்பிற்கு உதவுகிற அதேவேளை ‘‘விற்பனை’’ என்ற இலாப நோக்கு மனுக்குலத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கு எவ்வாறு தீங்காகி அழிவைத் தருகின்றது என்பதையும் ‘‘ஸ்ரோங் மெடிசின்’’ சித்தரிக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான மருத்துவ நூல்களையும் ‘கம்பனி லோ’க்களையும் படித்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய கடினமான விடயங்களை இந்த நாவலைப் படிப்பதன் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. புரிந்து கொள்வதன் மூலம் மனித குலத்திற்கு வரும் அபாயங்களைத் தடுக்கத் தெளிவும் துணிவும் பெற முடிகிறது. இது தான் நல்லதொரு நாவலின் சமூகப் பயன். ‘‘ஸ்ரோங் மெடிசின்’’ வாசித்து வரும்போது எனக்கு நந்தியின் தங்கச்

சியம்மா தான் அடிக்கடி நினைவு வந்தது. இரண்டாண்டு களுக்கு முன் ஆர்தர் ஹலியின் சிந்தனைக்குத் தட்டுப்பட்ட விடயங்கள், நமது நாட்டு எழுத்தாளர் நந்தியின் சிந்தனையில் பதினொரு ஆண்டுகளுக்கு முதலே படிந்து எழுத்துருப் பெற்று விட்டதைப் புரிந்து கொள்ளும்போது, நந்திக்கு அருகில் நிற்பனையே பாக்கியமாகக் கருதுகின்ற மனநிலை எனக்கு ஏற்படுகிறது.

நாவல்கள் வெறும் கதையை மட்டுங்கூறுவனவாக இருக்கக்கூடாது. அத்தோடு படிப்போனின் மனதில் ஐழ்மான பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய தகவல்களைக் கலாநயத்தோடு புரிய வைப்பனவாயும் இருக்கவேண்டும். மனித வாழ்வே தாங்கொணர்ச்சுமையாக மாறிவிட்ட இன்றைய உலகில், அச்சமையை இறக்கும் மார்க்கத்தைக் காட்டுவனவாயும், அதற்குத் தடையாகும் கற்களை அகற்றும் திறனைத் தருவனவாயும் கலை இலக்கியங்கள் அமைய வேண்டும். நந்தியின் இரு நாவல்களும் அத்தகைய சிருஷ்டிகள். மலைநாட்டுத் தோட்டத் தொழிலாளரின் அவலம் நீங்கவும், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுச் சாதிக்கொடுமையின் துயர் நீங்கவும் வழிமுறைகளை இனங்கண்டு, அற்றுப்படுத்தியுள்ளார். பேராசிரியர் நந்தி மருத்துவராக இருப்பதால் இவ்விரு நாவல்களிலும் அத்துறை சார்ந்த விபரங்கள் அளவோடு விதைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை கலா ரூபமாக ஏற்றவிடத்து அமைந்து இலக்கிய வழுவை ஏற்படுத்தாதுள்ளன. சம்பவங்களும் தகவல்களும் பகைப்புல விபரணையோடு பாத்திரங்களைக் கொண்டு, அனுபவமும் சமூகப் பொறுப்புமுள்ள நந்தி போன்ற இலக்கிய கர்த்தாவால் கட்டியெழுப்பப்படும்போது அவ்விடத்து வகை மாதிரி நாவல் பிறக்கிறது.

யதார்த்தமான நாவல் என்பதற்கு அர்த்தமே வேறு. கண்டதைக்கண்டவாறு கூறுது உணர்ந்தவாறு கூறும் பேரது, கடந்த கால வரலாற்றையும் நிகழ்காலச் சம்பவங்களையும் மனதிற் கொண்டு எதிர்கால உன்னத சமூ

கத்தைத் தீர்க்க தரிசனத்தோடு உணர்ந்து, இன்றைய சமூகத்திற்குப் புதிய தடத்தைக்காட்டும் நாவல்களை எத்தனை பேர் எழுதுகிறார்கள்? நமது நந்தி எழுதியிருக்கிறார். மலைநாட்டு மலைக்கொழுந்து மலையப்பன் ஓரிடத்தில் யாழ்ப்பாண மண்ணின் மைந்தன் ஒருவனைப்பார்த்துச் சொல்கிறான்: “உங்கள் உதவி எங்களுக்குச் சரியான நேரத்தில் சிறிதாவது கிடைத்திருந்தால் நாங்கள் இந்த நிலையில் இப்போதிருப்போமா?” பாசக்குள வாலிபர்கள் சிறுபான்மைத் தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம் அமைக்க இருக்கிறார்கள். பாலசிங்கம் என்ற வாலிபன், தங்களை இனங்காட்டும் அடைமொழி கழகத்திற்குத் தேவையில்லை என்கிறான்: “என்னை யாரும் மனித மதிப்புக்கு ஒவ்வாத முறையில் ஏதாவது வேபல் போட்டு அழைத்தால் அடிப்பேன்.”

வர்க்கம் வேறு, சாதி வேறு என்பதைச் சில எழுத்தாளர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லைப்போலப்படுகிறது. இரண்டையும் ஒன்றுக்கிப் படைக்கப்பட்ட நூல்கள் பல நமது மண்ணில் பிரவசமாகியுள்ளன. இரண்டிற்கும் சரியான வரைவிலக்கணம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் நந்தியின் இரண்டு நாவல்களும் விளக்கந்தரும் என எண்ணுகிறேன். முதலாளித்துவ அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பும் தொழிலாள வர்க்கத்தை மலைக்கொழுந்தில் காட்டும் நந்தி, சாதி அடக்கு முறை வெறியர்களுக்கு எதிராக நியாயம் கோரும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைத் தங்கச்சிபம் மாவில் காட்டுகிறார். இவ்விரண்டும் வெவ்வேறான சமூக நிலையில் அவற்றின் பலத்தோடும் பலவீனத்தோடும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றைச் சித்தரிக்கும்போது, நந்தி என்ற நாவலாசிரியன் வகித்திருக்கும் நடுநிலையும், எவ்வகுப்பினராக இருந்தாலும் நியாயத்தின் பக்கம் நின்று குரல் எழுப்பும் பண்பு நிலையும் எதிரணியினரைக் காயப்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பிரயோகியாது உரிமையைப் புரியவைக்கும் ஆக்க நிலையும் இந்த நாவல்களை ஒரு படி மேலுயர்த்தி வைப்பதோடு, நந்தியை ஒரு சமநிலை எழுத்தாளனாக எண்ண வைக்கிறது.

உயர்ந்தவனைப் பார்த்து நந்தியின் பாத்திரங்கள் அசுசைப் படவில்லை. அவனைக் கீழே தள்ளி ஏறிமிதித்துவிட்டு, அவனையும் தம் மட்டத்திற்குத் தாழ்த்திப்புகைத்துவிட முயலவில்லை. அவன் மட்டத்திற்குத் தம்மை உயர்த்திக் கொள்ள முயல்கின்றன. இங்கு தான் நந்தியை நல்ல தொரு நாவலாசிரியராக இனங்காண்கிறேன்:

தங்கச்சியம்மாவின் முன்னுரையில் நந்தி கூறுகிறார்: “ஒரு பெண்ணை நெஞ்சில் வைத்து அவள் மூலமே ஒரு கதையை எழுதியிருக்கிறேன். நான் அறியாமலேயே என்னையும் மிஞ்சிய அன்பும் அடக்கமும் கனிவும் காதலும் கதையில் புகுந்துள்ளன. அதைக் குறித்து இப்போது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் நந்தியாகவே மட்டும் இக்கதையை எழுதியிருந்தால் கோபம், வெறுப்பு, பழிவாங்கும் உணர்வுகள் இந்த நாவலை அசுத்தப்படுத்தியிருக்கலாம்.”

அவரது நாவல்கள் அவ்வாறு அசுத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் அவர் வரித்துக் கொண்ட கொள்கைகளுக்கும், நம்புகின்ற தத்துவங்களுக்கும்ப்பால், ஓர் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாவிற்கு இருக்கவேண்டிய இலக்கியந்தேடல் அவரிடமிருக்கிறது. அதனால் அவர் பிடிவாதமாக நம்புகின்ற தத்துவங்களுக்கும் அப்பால் புதிய தத்துவார்த்த சிந்தனைகள் சரியோ, பிழையோ, பலமோ, பலவீனமோ, சுயமாக அவரது நாவல்களில் ஆங்காங்கு தெறிக்கின்றன. அவர் பாத்திரம் கூறுகிறது: “தமிழ்ச்சமூகத்தில் சாதிச் சாத்தான்களினால் விபத்திற்குள்ளான உறுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கலோ பாதுகாப்போ வேண்டாம். சுகாதாரம், கல்வி, தொழில் வசதி போன்ற சமூகச் சிநிச்சைதான் வேண்டும்.”

வாழ்க்கைத்தரத்திலும் பொருள் வளத்திலும் உயர்ந்துவிட்ட அபிவிருத்தியடைந்த முதலாளித்துவ சனநாயக நாடுகளில் கருக்கூட்டும் சிந்தனைகள், அவற்றின் விளைவாக வெளிவரும் நாவல்கள், கிரைம், செக்ஸ் அசகாயகுரத்த

னம் சார்ந்தனவாகவும் வெறும் பொழுதுபோக்கு அம் சங்களைக் கொண்டனவாயும், படிப்போரை மகிழ்வு நிலையில் வைத்திருப்பதாகவும் அமைகின்றன. அவற்றின் பயன் இவ்வளவு தாம். அபிவிருத்தியடைந்த, அபிவிருத்தியடைந்துவரும் சோசலிச நாடுகளின் நாவல்கள், வரையறை செய்யப்பட்ட தத்துவச்சிறைக்குள் தம்மை உட்படுத்திக் கொண்டு, பிரச்சாரத் தொனி மிக்கனவாக அமைந்துவிடுகின்றன ஆனால் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் சோசலிச சனநாயக நாடுகளில் மேற்குறித்த இருவகைப்பண்புகளைக் கொண்ட நாவல்கள் பெருந்தொகையில் வெளிவரும் அதே வேளை, இவ்விருவகைப் பண்புகளுக்கும் இடையே புதிய மார்க்கத்தைக்காட்டும், சில இலக்கிய கர்த்தாக்களின் நாவல்களில் அவர்களின் சிந்தனைகள் சுயமானவையாகவும் உன்னத சமூகத்தை அமைக்க அவர்களால் சுட்டிக் காட்டப்படும் பாதைகள் அந்தந்த நாட்டின் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கு இணங்கியதாகவும் இருப்பதைக் காணலாம். நமது நந்நியின் நாவல்கள் இவ்வகையின.

பேராசிரியர் நந்திக்கு இன்று அறுபது வயது. அவர் தனது முதல் நாவலான மலைக்கொழுந்தை எழுதி முடித்த ஆண்டு (1961) தான், நான் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் எழுத்துலகிற்கும் காலடி எடுத்து வைத்தேன். அவரது நாவல்களைப் பற்றிக் கருத்துத்தெரிவிக்கின்ற தகுதி, அவர் காலடிபதித்த தளத்தில் நடப்பவன் என்பதால் ஏற்பட்டது. அவரது காலடிகள் சேற்றுநிலத்தில் பதிந்த தடங்களல்ல. கருங்கல்லில் செதுக்கிய சுவடுகள்.

நாடக - சினிமா நடிகராக நந்தி

கலாநிதி சி. மௌனகுரு

நந்தி முதிய எழுத்தாளர். எழுத்தில் முதிர்ந்தவர். மருத்துவம் அவரது துறை, அதிலும் சமூக மருத்துவம் அவரது சிறப்புத்துறை. விரிவுரையாளர், பீடாதிபதி, பதில் துணைவேந்தர் என்பன அவர் தொழில்சார் பதவிகள். எழுத்து அவரது அனுபவங்களையும், மனக் குமுறல்களையும் புலப்படுத்த அவர் தேர்ந்தெடுத்த வழி. சிறுகதை, நாவல் என்பன அவருக்குச் சிறப்பாகக் கைவந்த இலக்கிய வடிவங்கள்.

புனைகதை ஆசிரியராக எழுத்தாளர் மட்டத்திலும் பொதுமக்கள் மத்தியிலும் நன்கு அறியப்பட்ட நந்தி நாடகம், சினிமா ஆகிய கலைத்துறைகளிலும்

கால் பதித்தவர் என்பது மிகப் பலர் அறியாத ஒரு விடயம். ஆம் நந்தி நாடக சினிமா நடிகர். நாடக எழுத்தாளர்.

நந்தியுடன் சேர்ந்து ஈழத்தில் தயாரான பொன்மணி என்ற திரைப்படம் ஒன்றில் நடிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்த போது நந்தியுடன் சற்று நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. சூட்டிங்கிற்காக ஆணையிறவு, கிளிநொச்சி என்று அவரோடு பயணமாகிய நாட்களில் நடிப்பு சம்பந்தமாக உரையாடும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. நடிப்பு சம்பந்தமாக நந்தி நிறைய அறிந்து வைத்திருந்தார். எழுத்தாளனுக்குரிய அவதானிப்புத்திறனுடன் மனிதனின் குணதிசயங்களையும், நடத்தைகளையும் அவதானித்து அவற்றை உள்வாங்கிச் செய்து காட்டுவதில் நந்தி வல்ல மையுடையவராயிருந்தார்.

பொன்மணி திரைப்படம் பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் தயாரானாலும் வெகுசன மட்டத்தில் தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்ட ஒரு படம், வழக்கமான தமிழ்த் திரைப்பட இலக்கணங்களுக்கு மாறான படம். வெகுசன தோல்விக்கு அதுவும் ஒரு காரணம். அதன் இயக்குநர் சிங்களத் திரைப்பட உலகில் கணிக்கப்படும் சிறந்த நெறியாளருள் ஒருவரான தர்மசேன பத்திராஜ. அதன் கமெராக்காரர் டொனால்ட் கருணரட்ன. ஆழமும், திறமையும் மிகுந்தவர். அதன் கதை - வசனம் எழுத்தாளர் காவலூர் ராஜதுரையினுடையது. இலக்கிய திரைப்படத் துறைகளில் ஆற்றல் மிக்கவர்களின் கூட்டுப்படைப்பு அது. சில பல குறைகள் இருந்தபோதிலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களின் சமூகப் பிரச்சனை யொன்றினை காத்திரமாகத் திரைப்படம் என்ற இலக்கணத்தினுள் கொணர்ந்த படம் அது என்பதில் கருத்து வேறுபாடில்லை.

அப்படத்தில் வயது சென்ற, குடும்ப பாரம் மிகுந்த ஒரு தந்தையாக நந்தி நடித்தார், மூன்று பெரிய பெண்களையும், ஒரு வாலிபனையும் பிள்ளைகளாகக் கொண்ட தந்தை பாத்திரம் அது, மூத்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொடுத்துவிட்டு அச் சீதனத்தை அடைக்க முன்னர் மற்றப் பெண் திருமணத்துக்குத் தயாராக நிற்கிறாள்: மூன்றாவது பெண் பெற்றோர் தனக்கு திருமணம் செய்யார் என்ற அனுபவ ஞானம் பெற்று வேறொரு சாதியையும், கத்தோலிக்க மதத்தையும் சேர்ந்த ஒரு பையனுடன் ஓடிவிடுகிறாள்.

குடும்பமே ஓடியவனைப் பார்த்து அனுதாபப்படாமல் கௌரவம் போச்சு என்று குழறுகையில் மகளின் செய்கையை மனம் ஏற்றாலும் சமூக இறுக்கங்களுக்குப் பயந்து அதை வெளிக்காட்டாது தனக்குள் குமைந்து நையும் ஒரு தந்தை பாத்திரம் அது.

அந்த பாத்திரத்தை ஏற்று அப்படத்தில் நன்றாக நந்தி நடித்திருந்தார். ஒரு சாய்மனைக்கதிரைக்குள் வீட்டின் முகட்டைப் பார்த்தபடி சுருட்டைப் பற்ற வைத்த வண்ணம் சதா சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருப்பதுதான் அதன் பிரதான குணம்சம். அந்தச் சிந்தனைக்குள்தான் குழறும், நெகிழும் மனம் கிடந்தது.

இரண்டு மூன்று இடங்கள் நந்தியை அப்படத்தில் மறக்க முடியாமல் ஆக்கின:

ஒன்று, ஆணையிறவு உப்பளத்திற் பணிபுரியும் ஒருவருக்குக் கட்டிக் கொடுத்த தனது மூத்த மகனைக் காண ஆணையிறவுப் புகையிரத நிலையத்தில் இறங்கி ரயில் தண்டவாளத்தின்மீது தனக்குத்தானே கதைத்தபடி நடந்து செல்லும் நந்தியின் நடிப்பு. அதுவரை பேசாத மனிதராக சாய்மனைக் கதிரையில் கிடந்த தந்தை அக்காட்சியில்

பேசும் மனிதராகிறார், மனக்குமுறல்களும் நெகிழ்வுகளும் வார்த்தைகளாக வெளிவருகின்றன. நல்ல நடிகர் நந்தி என்பதற்கு அக்காட்சி சான்று:

படத்தின் இறுதியில் இன்னொரு சாதிப் பையனுடன் ஓடிவிட்ட பொன்மணி சுடப்பட்டு விடுகிறாள். அவளுடைய உடல் கத்தோலிக்க முறைப்படி அடக்கம் பண்ணப்படுகிறது, வீட்டார் எவரும் சுவ அடக்கத்துக்கு வரவில்லை, தந்தை மாத்திரம் (நந்தி) வருகிறார், அதுவும் சவக்காலைக்குள் செல்லாமல் கம்பி வேலிக்கு வெளியே நின்று மகளின் சுவ அடக்கத்தைப் பார்க்கிறார். மகள் இறப்பால் ஏற்பட்ட மனம் நிறைந்த சோகம், அவள் இறப்புக்குக் காரணமான சமூகத்தின் மீதொரு கோபம், இவற்றையெல்லாம் எதிர்கொள்ள முடியாத தன்மீது தானே கொண்ட ஒரு வெறுப்பு இத்தனையும் அந்த முகத்தில் கலந்து பிரதிபலிக்கின்றன,

சினிமா ஊடகத்தில் நடிப்பது சிரமமானது. மிக மெல்லிய முக அசைவுகளுக்கூடாக உணர்வுகளைப் புலப்படுத்த வேண்டும். நாடகத்தில் முழு உடலும் பங்கு கொள்ள சினிமாவில் பெரும்பாலும் முகமே நடிப்பின் பிரதான அவயமாகி விடுகிறது. சினிமா ஊடகத்தை நன்குணர்ந்து நடித்தார் நந்தி.

நாடக நடிப்பு அவரை ஒரு நல்ல நடிகராக ஏற்கனவே தயார் செய்திருந்தமையும் இதற்கொரு காரணமாகும். குரங்குகள் நாடகத்தை நான் ஏற்கனவே பார்த்திருக்கிறேன். கலைக்கழக நாடகப் போட்டியில் போட்டிக்கு வந்த நாடகங்களுள் ஒன்று அது. பேராசிரியராக அந்த நாடகத்தில் நந்தி நடித்தார். அப்பேராசிரியர் ஒரு புதுமையான கண்ணுடியைக் கண்டுபிடிக்கிறார். அதைப் போட்டுக்கொண்டு பார்த்தால் மற்றவர்களின் மனோ உணர்வுகள் புலப்படும். அதன்மூலம் வெளிக்கு ஒன்றும் உள் ளுக்குள் இன்னொன்றுமாக இருக்கும் மனிதர்களின் குண

திசயம் புரியும். இந்த நாடகத்தை எழுதியவரும் நந்தியே. 1949 இல் விசித்திர மூக்குக் கண்ணாடி என்ற பெயரில் சுதந்திரனில் சிறுகதையாகவும் 1957 இல் அதே பெயரில் வாடுவி நாடகமாகவும் வந்த கருவே குரங்குகள் என்று நாடகமாக மாறியது.

இந்நாடகம் இயற்பண்பு நாடகநெறிகளுக் கமைய தயாரிக்கப்பட்ட நாடகமாகும். அதில் நந்தியின் நடிப்பு இயற்பண்பு நாடக நடிப்பு நெறியாகவே அமைந்தது. மேடையைப் பாவிக்கும் முறை, மேடைநிலைகள், சொற் சுதீதம், குரல்ஒலி என்பனவற்றில் நந்தியிடம் காணப் பட்ட ஒழுங்கும் செம்மையும் அவரை ஒரு நல்ல மேடை நடிக்கராக எமக்குக் காட்டின.

மறைந்த எழுத்தாளர் கே. டானியலின் சிறுகதை ஒன்றினுக்கு 'அப்பர்' நாடக உருவம் தந்து திண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்க மகாநாடு ஒன்றினுக்கு வீர சிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையிட்ட போது பிராமணக் குருக்களாக அதில் வேடம் தாங்கினார் நந்தி. கோயிலுக் குள் தாழ்த்தப்பட்டோரை விடக்கூடாது என்று கூறும் கோயில் உரிமையாளர் ஒருபுறம்; கோயிலுள் வருவோம் என்ற மக்கள் ஒருபுறம். இரண்டு பகுதியினரையும் திருப் திப் படுத்தும் பயந்த குணதிசயம் அது. மிக அருமை யாக அக்குணதிசயத்தைத் தன் நடிப்பினால் வெளிப்படுத்தினார் நந்தி. அதிலும் அவர் கையாண்டது இயற்பண்பு நடிப்பு நெறி முறையினையே.

மருத்துவ பீடாதிபதியாக யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றியபோது மருத்துவ விரிவுரையாளர்களினால் நடாத்தப்பட்ட நகைச்சுவை நாடகமொன்றில் நோயாளி யாக மிக அண்மையில் நடித்தார் நந்தி. மெல்லிய நகைச் சுவையுணர்வு தோற்றுவிக்கும் பாத்திரம் அது.

அதற்கு முன்னரேயே அரிச்சந்திரனில் விஸ்வாமித்திர ராகவும், சிங்ககிரிக் காவலனிலும் நந்தி நடித்ததாக அறிந்துள்ளேன், அங்கெல்லாம் ரோமானரிச நடிப்பு முறை மையை அவர் பாவித்திருப்பார் என்றே நம்புகிறேன்.

இவ்வண்ணம் நாடகம் தொடக்கம் கினிமா வரை தீண்டாமை ஒழிப்பு, வெகுஜன இயக்க மகாநாடு முதல் மருத்துவ மாணவர்களின் விழா வரை என்று பல இடங்களிலும் நடித்தவர் நந்தி.

குரங்குகளிலே அவர் நாடக ஆசிரியராக முகம் காட்டுகின்றார். சிறுகதை, நாடகத்தில் அவர் பிரகாசித்த அளவு நாடகத்தில் பிரகாசிக்கவில்லை. பங்களிப்பும் குறைவு. குரங்குகள் ஒரு நல்ல நாடகமாக உருவாக வில்லை என்பது உண்மையே. எனினும், அது கருத்தாழம் மிக்கது. சமூகக் கிண்டல் நிறைந்தது. நந்தி நாடக எழுத்துத் துறையைக் கைவிட்டது நமக்கு வருத்தம் தருவது. நந்தி நாடக எழுத்தைத் தொடர்ந்திருப்பின் நமக்கு இன்னுமொரு நாடக எழுத்தாளர் கிடைத்திருப்பார்.

சமூகப் பிரமுகர் ஒருவர் மேடையில் நடிப்பது என்பது யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு நன்கு பழகிப் போன ஒரு விடயம் அன்று. அது ஒரு புறநடையாகவே இங்கு நோக்கப்படுகிறது. நந்தியின் மேடை நடிப்பும் ஒரு புறநடையாகவே கருதப்பட்டது. எனினும் நந்தி நடிப்பில் தீவிர ஈடுபாடுடையவராயிருந்தார். பெண்கள் நாடகத்தில் நடிக்க வேண்டும் என்று ஊக்கப்படுத்தினார். தனது குரங்குகள் நாடகத்தைக்கூட நாடக மேடையில் லலிதா, பத்மா பாத்திரங்களில் நடித்த நங்கையருக்கே சமர்ப்பணமும் செய்தார். படித்தவர்கள், விடயம் அறிந்தவர்கள் மேடைக்கு வரவேண்டும். அதன் மூலம் நாடகம் பற்றிய அபிப்பிராயம் மாறவேண்டும் என்பது நந்தியின் எண்ணம்;

பின்னாளில் புதிய நாடக நெறிமுறைகள் ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் உருவானபோது அத்துறையில் ஈடுபட்டுழைத்த இளைஞர்களுடன் மிக நெருக்கமாக தொடர்பு கொண்டிருந்தார் நந்தி. அவர்களை உற்சாகப்படுத்தினார். ஆலோசனைகள் கூறினார். வளர்ச்சியை வாழ்த்தினார்.

ஒருமுறை மஹாகவியின் புதியதொரு வீட்டைத் தயாரித்துக் கொண்டிருந்தபோது ஒத்திகை ஒன்றிற்கு வந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த நந்தி ஒத்திகை முடிய அதுபற்றிக் கலந்துரையாடிவிட்டு, "எனக்கும் இதில் நடிக்க ஆசை, ஆனால் உடம்பை வளைத்து ஆட்டிப் பயிற்சி எடுப்பது இந்த வயதில் கஷ்டம்" என்று கூறினார். நாடக ஒத்திகை ஆரம்பிக்க முன்னர் நடைபெற்ற பயிற்சிகளைப் பார்த்த பின்னர் அவர் கூறிய வார்த்தைகள் அவை.

பழைய ரோமானரிச பாணிக்கூடாக இயற்பண்பு நெறி நடிப்புக்கு வந்து நாடகத்துறையிலும், சினிமாவிலும் அதன்படி நடித்த நந்தி புதிய வளர்ச்சிகளையும் இனம் கண்டார். ஊக்குவித்தார்.

சிறுகதை; நாவல் அளவு அவரின் பங்களிப்பும் சாதனைகளும் மேடை சினிமாக்களில் இல்லை. எனினும், அத்துறைகளில் அவர் கால் பதித்தவர் என்பதும் அவரது அனுபவமும், அறிவும் அத்துறைகளுக்கு வளம் சேர்த்தன என்பதும் ஐயத்திற்கிடமில்லாத உண்மைகளாகும். ○

‘சுகாதார இலக்கியத்தின்’ முன்னோடி - நந்தி

டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன்

ஒரு டொக்டரின் கடமை என்னவென்று கேட்டால் நோயின் பாதிப்பால் துடித்துப் பதைத்து வருபவனுக்கு இன்முகத்துடன் சிகிச்சை செய்து, நோயைக் குணமாக்கி அவன் மனதை நிறையச் செய்வதே என்று பலரும் சொல்லுவார்கள்.

ஆயினும் டொக்டரின் கடமை அது மாத்திரந்தானா?

இல்லை! நோயே ஏற்படாமல் தடுப்பது அவரது அதி உன்னத கடமை என்று சொல்லலாம். சமூகத்தில் பொதுச் சுகாதார முறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதும்

மனிதர்களுக்கு நோய் ஏற்படாமல் அல்லது தொற்றாமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய அறிவுரைகளையும், விளக்கங்களையும் பரப்புவதும், இதில் அடங்கும். இதைத்தான் Public Health and Preventive Medicine என்று சொல்கிறார்கள்.

ஆயினும் டொக்டர்கள் பலரும் நோய் தீர்க்கும் மருத்துவத் துறையிலேயே ஈடுபடுகிறார்கள். ஏனெனில் இத்துறையில் தான் சுலபமாகப் பிரபல்யம் அடையவும், பணம் சம்பாதிக்கவும் முடியும்!

தடுப்பு மருத்துவத் துறையில் ஈடுபடுபவர்கள் பெரும்பாலும் இலைமறைவு காயாகப் பணியாற்ற வேண்டியிருப்பதால் பிரபல்யம் அடைவது மிகவும் கஷ்டம். பணம் சம்பாதிக்கவும் முடியாது ஆயினும் பொதுமக்களுக்குப் பெருமளவில் தோன்றாத துணையாகப் பயன்படுகிற துறை இது.

பொதுமக்களுக்கும், தனது சமூகத்திற்கும், தனது இனத்திற்கும், தனது நாட்டிற்கும் தன்னுடைய உதவியை, நன்மையை, கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற உன்னத நோக்கில் தான் டொக்டர் நந்தி அவர்கள் சுய நன்மையைக் கருதாது இந்தத் தடுப்பு வைத்தியத் துறையில் இறங்கினார் என நம்புகிறேன்.

இதனால் அவர் பெருமளவில் பொருளிட்ட முடியாது போயிருக்கலாம். ஆனால் இத்துறையில் மற்றவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அரிய சாதனையை நிலை நாட்டி இருக்கிறார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

சாதனை என்று சொல்லும்போது — அவர் தனது பொது மருத்துவ விஞ்ஞானத்துறையில் செய்த பல்வேறு ஆய்வுகளையும், உலகளாவிய முறையில் கலந்து கொண்ட

மருத்துவக் கருத்தரங்குகளையும், அங்கு அவரது உரைகள் ஏற்படுத்திய பெருமைக்குரிய தாக்கங்களையும் நான் குறிப்பிடவில்லை! தனது மருத்துவத் துறையில் விரிவுரையாளராகி, பின் பேராசிரியராகி இன்று யாழ் மருத்துவ வளாகத் தலைவராக (Dean) இருப்பது பற்றியும் கூட நான் குறிப்பிடவில்லை!

இவை எல்லாம் சாதனைதான்; மறுப்பதற்கில்லை.

ஆனால் தடுப்பு வைத்தியத் துறையில் இருந்தம்கூட, மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டவராயும், அவர்களிடையே பிரபல மருத்துவராயும், அவர்களது அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் ஆளானவராய் இருப்பதுதான் அவரது மிகப்பெரிய சாதனை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதற்குக் காரணம் அவர் மக்களிடமிருந்து என்றுமே அந்நியப்படவில்லை. அவர்களுடன் பேசி, அவர்களுடன் இரண்டறக்கலந்து வாழ்ந்து; அவர்களது பிரச்சனைகளைத், தேவைகளை உணர்ந்து, அதன் மூலம் அவர்களுக்குச் சுகாதாரக் கல்வியை வழங்கியதுதான் காரணம்.

மக்களுக்குத் தேவையான மருத்துவ விஷயங்களை, சுகாதாரக் கல்வியை அவர்களிடையே பரப்ப அவர் பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாண்டார்—கலந்துரையாடல், பிரசங்கங்கள், வாடுனாலி- பத்திரிகைக் கட்டுரைகள், நூல்கள் என்று தன்னால் பயன்படுத்தக்கூடிய எல்லாத் தொடர்பு சாதனங்களையும் பயன்படுத்தினார்.

இதில் அவர் அடைந்த வெற்றிக்குக் காரணம் சுகாதாரக் கல்வியை அவர் உப்புச்சப்பற்ற வரண்ட போதனையாகச் செய்யாததுதான், புள்ளி விபரங்களையும், அட்டவணைகளையும் அள்ளித் தெளித்து, தனது மேதாவித்தனத்தைக் காட்டும் கட்டுரைகள் அவரது பாணி அல்ல.

ஆர்வமூட்டும் சம்பவச் சித்திரங்களிடையேயும், சுவாரஸ்யமான உரையாடல்களுக்கிடையேயும் சுகாதாரக் குறிப்புக்களையும், அறிவுரைகளையும் கலந்து விடுவார். இதனால் வாசிப்பவர்களும் தாங்கள் ஏதோ கடுமையான விஷயத்தை வாசிக்கிறோம் என்ற உணர்வு இல்லாமலே அவற்றைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தது.

உதாரணமாக அவர் கொலைகாரன் என்ற பெயரில் ஒரு கட்டுரைத் தொடரை எழுதி வந்தார். இதில் சரியான சுகாதார முறைகளைக் கடைப்பிடிக்காதபடியால் எப்படி லீனாக மனிதர்கள் நோய்க்கு ஆளாகி இறக்க நேரிடுகிறது என்பதைப் பல்வேறு உதாரணங்களுடன் சுவாரஸ்யமான கதை போன்ற கட்டுரைகள் மூலம் எழுதினார், மக்களும் கதை படிக்கும் ஆர்வத்துடன் இவற்றைப் படித்துப் பயன் பெற்றார்கள். இக்கட்டுரைத் தொடர், நூலாக வெளி வர வேண்டும் என்பதே பலரின் விருப்பமாகும்.

குழந்தை வளர்ப்பு பற்றி அவர் எழுதிய கட்டுரைத் தொடர்கள் மிகவும் பிரபல்யமானவை. இதையும் அவர் வெறும் கட்டுரைகளாக எழுதவில்லை. ஒரு டொக்டர் அண்ணன், தனது அன்புத் தங்கைக்கு எழுதிய பாசமுள்ள கடித வடிவிலேயே இதை அமைத்திருந்தார்.

குழந்தை வளர்ப்பு பற்றிய விடயங்களை மக்களிடையே பரப்ப இந்த இலக்கிய வடிவத்தை அவர் எடுத்தாண்ட செயல் மிகவும் மதிநுட்பம் வாய்ந்தது. ஏனெனில் கட்டுரையாக எழுதினால் அது வெறும் விபரக்கொத்தாக கவர்ச்சி அற்றுவிடும். ஆனால் கடிதமாக எழுதும்போது அது ஒருவருடன் மற்றவர் தனிப்பட்ட முறையில் தொடர்பு கொள்கின்ற விதத்தில் எழுதப்படுவதால் ஆசிரியருக்கும், வாசகனுக்குமிடையே ஒரு அந்நியோன்ய உணர்வை ஏற்படுத்தி வாசகனை அதீனாடு நெருங்கி வரச் செய்து, சொல்லப்படும் விஷயங்களையும் இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளச் செய்கிறது.

இதிலிருந்து அவர் சுகாதாரக் கல்வியை வெறும் போதனையாகச் செய்யவில்லை என்பது புரிகிறது. சுகாதாரக் கல்விக்கு இலக்கிய வடிவம் கொடுத்து அதை கவர்ச்சிகரமாக்கினார். எனவே அவரை 'சுகாதார இலக்கியத்தின்' முன்னோடி என்று சொல்லலாம்!

அவரது படைப்புகள் கவர்ச்சிகரமான இலக்கிய வடிவத்தைக் கொண்டிருந்ததுடன் மிகவும் இலகுவான தமிழ் நடையிலேயே அமைந்திருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது. 'ஆறும் வகுப்பு வரை மட்டும் படித்த பெண்கள் கூட இவற்றைச் சிரமமின்றி விளங்கிப் படிக்கத்தக்க முறையிலேயே எளிமையாக எழுதினேன்' என்று ஒரு முறை டொக்டர் நந்தி கூறினார்.

இதனால்தான் அவரது நூல்கள் மிகவும் பரவலான வாசகர் வட்டத்தைச் சென்றடையக்கூடியதாயிருந்தது. இதனால் தான் வாசகர் வட்டம் மிகவும் அதிகரித்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில்கூட படைப்பிலக்கியங்களை நூலாக்கும்போது ஆயிரம் பிரதிகள் வெளியிட வெளியிட்டாளர்கள் பயப்படும் நிலையில், நந்தி அவர்கள் 15 வருடங்களுக்கு முன்னரே தனது சுகாதார இலக்கிய நூல்களை 5000 பிரதிகள் வெளியிட்டுச் சிரமமின்றி விற்பனையாக்கக் கூடியதாயிருந்தது. இந்த விற்பனை இலக்கைத் தாண்டுவது பற்றி இன்றைய எழுத்தாளர்கள் கனவு கூடக் காண முடியாதிருக்கிறது.

'அன்புள்ள நந்தினி'; 'நந்தினி உன் பிள்ளை', 'உங்களைப் பற்றி' ஆகிய சுகாதார இலக்கிய நூல்கள் ஏற்கனவே வெளியாகி உள்ளன. 'கொலைகாரன்'; 'அன்புள்ள மாமி' போன்ற ஏனைய கட்டுரைத் தொடர்களும் நூலுருப் பெற்றால் எமது மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாயிருக்கும்.

பொதுவாக எந்த நூலுமே பதிப்புரிமை பெற்றதாயிருக்கும், 'தந்தி நூல்கள்' இதற்கு விதிவிலக்கு.

“இந்த நூல் ஈழத் தமிழ் மக்களின் பொதுச் சொத்து. இலங்கையில் முழுமையாகவோ, பாகமாகவோ யாரும் மறுபிரசுரம் செய்யலாம்”.

என்று அவரது நூல்களில் பதிப்புரிமைக்குப் பதிலாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது அவரது பரந்த மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது, சுகாதார அறிவு மக்களிடம் பெருமளவில் பரவ வேண்டும் என்ற அவரது ஆர்வத்தையும் காட்டுகிறது.

அவரது வாழ்க்கையை, அவரது பணியை இலட்சியக் கனவாகக் கொண்ட இளம் தலைமுறை வைத்தியர்களும் அவரது வழியைப் பின்பற்றிச் சுகாதார அறிவை மக்களிடம் பரப்பும் பணியில் ஈடுபடுவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

வயதால் பழைய தலைமுறையினரானாலும், உணர்வால் புதிய தலைமுறையினரான ‘டொக்டர் நந்தியும்’ இப் பணியில் இன்றும் தொடர்கிறார், இன்னமும் தொடர்வார்.

அவர் பணி இன்னும் பல்லாண்டு தொடர எமது நல்வாழ்த்துக்கள். ○

மருத்துவத்துறையில் 'நந்தி'

டாக்டர் ந சிவராஜா

வைத்தியத் துறையில் முதன்மை பெற்று நிற்போர் ஏனைய பிற துறைகளிலும் தமது ஆற்றலைக் காட்டுவது குறைவு. பெரும்பாலான வைத்தியர்கள் தனி ஒரு துறையிலேயே தமது திறமை முழுவதையும் பயன்படுத்திப் பெரும் புகழ் சேர்த்தனர். ஆனால் டொக்டர் நந்தி (பேராசிரியர் செ. சிவஞானசுந்தரம்) அவர்கள் இத்தகைய வைத்திய நிபுணர்களினின்றும் வேறுபட்டு நிற்கின்றார். இவர் தாம் முதன்மைப்பட்டு நிற்கின்ற தமது வைத்தியத் துறையில் மட்டுமன்றி கலைத்துறை போன்ற பல் வேறு துறைகளிலும் தமது தனி ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி தனித்துவம் பெற்று விளங்குகின்றார்.

நந்தி 1955 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு வைத்தியக் கல்
 ஹரியில் இருந்து சிறப்புப் பட்டம் பெற்று சிறந்ததொரு
 வைத்தியராக வெளியேறினார். அடுத்த 10 வருடங்களாக
 இலங்கையில் உள்ள பலதரப்பட்ட வைத்தியசாலைகளில்
 சடமை புரிந்தார், பலன் நோக்காக் கடமையினால் தன்
 நிலையில் உயர்ந்தார். இவரது வைத்திய அனுபவம்
 பரவலானது. கொழும்பிலுள்ள குழந்தைகட்கான வைத்
 தியசாலையிலும், கிராமப்புறத்திலுள்ள சிறிய வைத்திய
 சாலைகளிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் சட்ட வைத்திய அதிகாரி
 யாகவும் கடமைபுரிந்திருக்கின்றார். யாழ் மாநகரசபை சுகா
 தார வைத்திய அதிகாரியாக இருக்கும் காலத்தில் திறமை
 யுடன் செயல்பட்டு பல சிறந்த மாற்றங்களை உருவாக்கி
 இருக்கின்றார். இவர் வாடுலை, பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள்
 மூலம் சுகாதாரக் கல்வியைப் பரப்புவதில் பெரும் ஆர்வத்
 துடனும், அக்கறையுடனும் ஈடுபட்டிருந்தார். இவருடைய
 காலத்தில் 'சுகாதார ஒலி' என்ற நிகழ்ச்சியின் ஒலிபரப்பு
 ஆரம்பமானது.

இவரது பங்களிப்பு வைத்தியத் துறைக்கும், வைத்
 தியக் கல்விக்கும் எந்தளவு அத்தியாவசியமாக இருக்கின்
 றதோ அதேயளவு கலைத்துறையிலும் முக்கியத்துவம்
 வாய்ந்ததாக விளங்குகின்றது. இவரது சேவை, நோயா
 ளர்கள், மருத்துவப் பணியாளர்கள், மாணவர்கள் என்ற
 வட்டத்துள் மட்டும் நின்று விடவில்லை. அவர்களையும்,
 அவர்கள் வாழுகின்ற குழலையும் மையமாக வைத்துக்
 கொண்டு பல இலக்கிய ஆக்கங்களைச் செய்திருக்கின்றார்.
 அவர்களை மூலமாக வைத்து பல கதாபாத்திரங்களை
 உருவாக்குவதில் வல்லவர்.

ஹரிப்பிட்டிய வைத்தியசாலையில் கடமை புரியும்
 போது ஏற்பட்ட அனுபவங்களின் அடிப்படையில்
 'சிங்களத்து மருத்துவச்சி' என்ற சிறுகதையை எழுதினார்.
 நாவலப்பிட்டியாவில் கடமை புரியும்போது தாம் கண்ட
 மலைநாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக்

கொண்டு 'பலைக்கொழுந்து' என்ற நாவலையும், கோண்டாவில் பகுதியில் வாந்திபேதி தடுப்பு வேலைகளையும், ஆய்வுகளையும் நடத்தும் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை வைத்து 'தங்கச்சியம்மா' என்ற நாவலையும் எழுதினார்.

இவர் பலதரப்பட்ட வைத்தியப் பிரிவுகளில் கடமையாற்றி அனுபவம் பெற்று, சிறந்ததொரு வைத்தியராய் தமிழ் மக்களுக்குப் பெருமை தேடித் தந்தார். பல்வேறு பட்ட வைத்தியப் பிரிவுகளில் அனுபவமும், ஆற்றலும் இருந்தாலும் நோய்த்தடைப் பிரிவில் தான் அவருக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருந்தது.

1965 ஆம் ஆண்டு பெரதேனியா மருத்துவபீடத்தில், சமுதாயச் சுகாதாரப் பகுதியில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்தார். 1968 ஆம் ஆண்டு லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் D. P. H. பட்டத்தையும், 1971 ஆம் ஆண்டு Ph.D. பட்டத்தையும் பெற்றார். 1975 ஆம் ஆண்டு பெரதேனியா மருத்துவபீடத்தில் துணைப்பேராசிரியராகப் பதவியேற்றார்.

இதனைத் தொடர்ந்து யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்தவபீடம் ஆரம்பிக்கப்படும் போது, பேராசிரியராகக் கடமை ஏற்று மருத்துவ மீடத்தை உருவாக்கி வளர்ப்பதில் முன்னின்று உழைத்தார். 1984 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மருத்துவபீடத்தின் பீடாதிபதியாகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

யாழ்ப்பாணத் தாதிகள் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும், கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகப் பல வருடங்கள் கடமையாற்றி இருக்கின்றார். பேராதேனியா பல்கலைக்கழகத்திலும், கொழும்பு வைத்திய பின் பட்டப்படிப்பு நிறுவனத்திலும் பல பயிற்சி வகுப்புகளுக்கு நெறியாளராகக் கடமை புரிந்திருக்கின்றார்.

நந்தி அவர்கள் பலதரப்பட்ட ஆய்வுகளை நடாத்தி இருக்கின்றார். இவருடைய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல வெளிநாட்டு ஆய்வு சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன; மலேசியா நோயைப்பற்றி, குழந்தைகளிற்கு ஏற்படுகின்ற நோயைப்பற்றி; குழந்தைகளின் இறப்பு வீதம் பற்றி பலதரப்பட்ட விடயங்களில் ஆய்வுகளை நடாத்தியுள்ளார். பேராதெனியா பல்கலைக்கழகத்தில், மாணவர்களிடையே பரவலாகக் காணப்படும் 'ராகிங்' சம்பந்தமான ஆய்வை மேற்கொண்டார். தற்போது சுகாதார சேவைகள் பற்றிய ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தினால் இந்தோனேஷியா, தாய்லாந்து, பங்களாதேஷ், பிரித்தானியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்தியா போன்ற பல நாடுகளில் நடைபெற்ற பல கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார். இவரது பரந்த அறிவும், அனுபவமும், திறமையும் இந்நாட்டில் மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளிலும் பாராட்டப்படும் சிறப்பினைப் பெற்று நிற்கின்றன, இன்று உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் இவரது ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி இவரது தலைமையின் கீழ் சுகாதார சேவைகள் பற்றிய ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பயிற்சித் திட்டங்களை நடாத்துகிறது.

நந்தி அவர்களின் ஆக்கங்களையும், சேவைகளையும் என்றென்றும் எமது சமுதாயமும், எமது நாடும் வேண்டி நிற்கின்றது. ○

நந்தியின் மனிதநேய மாண்பு

— டொமினிக் ஜீவா

நானறிந்த வரையில் தமிழில் சிருஷ்டி இலக்கியத் துறையைச் சேர்ந்த டாக்டர் மூவர். ஒருவர், புரசு பால கிருஷ்ணன். இன்று அவர் இலக்கியத்துறையை விட்டு ஓய்வெடுத்துக் கொண்டுள்ளார். மற்றவர் சமீபத்தில் மறைந்த லக்ஷ்மி; டாக்டர் திரிபுரசுந்தரி என்பது இவரது இயற்பெயர்; அடுத்தவர்தான் நமது நந்தி அவர்கள்.

மருத்துவத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் மேனாடுகளில் சிருஷ்டி கர்த்தாக்களாக இருக்கின்றனர்; ஆனால் தமிழில் சொற்பப் பேர்களே எழுதுகின்றனர். அதில் நந்தியும் ஒருவர் ஆவார். இன்று வரை விடாது தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றவர்;

இந்த மூவரில் நந்தி வித்தியாசமானவர்; தனித்தன்மை வாய்க்கப் பெற்றவர்; புதிதாகச் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர். அவரது படைப்புக்களே இந்தக் கருத்துக்களுக்குச் சாட்சி பகர்கின்றன.

அவரது படைப்புக்கள் அநேகம் உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையை அவர்களின் மனஉணர்வுகளை - வாழ்வின் இலட்சியங்களை அடி நாதமாகக் கொண்டு சிருஷ்டிக்கப் பட்டவைகளாகும்.

1960 - ம் ஆண்டு வாக்கில்தான் நான் அவரை முதன் முதலில் சந்தித்தேன். எனது முதல் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழாவில் தான் அவரை நேருக்கு நேர் பார்த்துக் கதைத்தேன்.

முதல் சந்திப்பிலேயே இருவரும் மிக நெருக்கமாக உரையாடிக் கொண்டோம். அப்பொழுது நாவலப்பிட்டியில் சுகாதார வைத்திய அதிகாரியாகப் பணிபுரிந்து வந்தார்; விடுமுறை காலங்களில் யாழ்ப்பாணம் வந்து போவார். அப்படி அவர் வந்து தங்கியிருந்த காலத்தில் ஒரு நாள் நான் அவரது இல்லத்துக்குப் போனேன்.

காலஞ் சென்ற இனிய நண்பர் முத்தையா மாஸ்டர் அவர்களும் அங்கிருந்தார். நட்பு நெருக்கமானது; உறவு வலுப் பெற்றது.

அப்பொழுது நான் சென்னையில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'சரஸ்வதி' யில் அடிக்கடி எழுதி வருவது வழக்கம். அந்த அமைப்பின் ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரன் தான் எனது முதல் நூலை வெளியிட்டிருந்தார். அதை யொட்டி 'நந்தி', அவர்கள் எழுதி முதன் முதலில் நூலாக வெளிவந்த 'அருமைத் தங்கைக்கு...'! என்று புத்தகத்தை

சரஸ்வதி நிறுவனமே வெளியிட்டிருந்தது. அந்த நூலை யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிட்டு விழா நடத்தி அறிமுகப் படுத்தி வைக்க நானும் பங்கு கொண்டு உழைத்தேன்.

அவருடன் நேருக்கு நேர் சம்பாஷிப்பது தனிமகிழ்ச்சியைத் தரும் அநுபவமாகும். காலம் நேரம் பாராமல் இரவு நெடுநேரம் வரை பேசிக் கொண்டே இருப்போம் இருவரும். எல்லாம் இந்த இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றித்தான். அவரது சில அணுகு முறைப் பேச்சுக்களைக் கேட்டு நான் பல தடவைகள் பிரமித்துப் போயிருக்கின்றேன்.

இன்று என்னைப் பற்றியும் நண்பர் டானியலைப் பற்றியும் பலர் விதந்து பாராட்டுவதைக் கேட்டு மனசிற்குள் சிரித்துக் கொள்வேன். 'இழிசனர் இலக்கியம்' என்றொரு கோஷம் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு எதிராக அந்தக் காலங்களில் முன்வைக்கப்பட்டது. 'ஆண்ட பரம்பரை' சாதி ஆணவக் குரலை உரத்துக் கோஷமிட்டது. அக்கோஷம் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு எதிர் என்று சொல்லப்பட்டாலும் எனக்கும் டானியலுக்கும் எதிராகவே அக்கோஷம் திட்டமிட்டுப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. காரணம் நாம் இருவரும் வழமையான எழுத்தாளர்களாக ஈழத்து இலக்கிய உலகில் முகிழ்த்து வருவதை விரும்பாத மேலே சொன்ன 'ஆண்ட பரம்பரை' எம்மை இலக்கிய உலகில் இருந்து தனிமைப்பட வைக்க ஆரம்பித்த சாதி மான்கள் தந்திரம்' என்பதை நாங்கள் தெளிவாகப் புரிந்து வைத்திருந்தோம்;

இதற்கு ஓர் அடிப்படைப் பின்னணியும் உண்டு. நாங்கள் இருவரும் — நானும் டானியலும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களிலிருந்து ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கு வந்தவர்கள் மாத்திரமல்ல; யாழ்ப்பாணத்துக் கனவான்கள் மிகவும் இழிந்த தொழில் எனக் கேவலமாக மதித்து நடத்

திய தொழில்களை — சவரத் தொழில், சலவைத்தொழிலை யாழ்ப்பாண நகரத்திலேயே பகிரங்கமாகக் செய்து வந்தவர்கள்.

‘இரு மரபும் துய்ய’ வந்த பெருமக்களால் இலக்கிய உலகில் இதைச் சீரணிக்க முடியவில்லை.

எனவே நேரடிப் பாஷையில் சாதி பேசாமல் — அப்படிப் பேசினால் அது எடுபடாது என்ற கால வித்தியாசம் காரணமாக — இழிசனர் இலக்கியம் படைக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை இலக்கிய உலகில் உரத்துக் கத்தி இலக்கிய உலகையும் ஆளப்பார்த்தனர்;

நந்தியின் பெருமையை இங்கேதான் நான் கண்டேன். முற்போக்கு எழுத்தாளத் தோழர்களான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி. ஞான, முருகையன்; சில்லையூர், சோமு, காவலூர் போன்றவர்கள் இந்தப் பிற்போக்குக் கோஷத்தை மிக உக்கிரமாக எதிர்த்து முறியடித்தனர். ‘நாங்கள் தனியே இல்லை’ என்ற தார்மிக பலத்தை எனக்கும் டானியலுக்கும் ஊட்டி, நம்மைக் கௌரவித்தார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே தீர்க்க தரிசன நோக்குடன் எங்கள் இருவரையும் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு ஒரு சகோதரனுக்குரிய பாசத்துடன் அரவணைத்து ஊக்கமுட்டியவர் நந்தி அவர்கள்.

அந்த நன்றிக் கடனைத்தான் இன்று நினைத்துப்பார்க்கின்றேன்.

நந்தியை நினைக்கும் போது அவரது தாயாரை நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நீண்ட நேரம் கதைத்துக் கொண்டிருப்போம். ‘எட பொடியள் படியோடை இருக்காதையுங்கோ. சாப்பிட்டிட்டுக் கதையுங்கோவன்

மோனை! எனப் பல தடவைகள் அன்னமுட்டியவரின் மூத்த மகன் நந்தி. அந்தக் குடும்பப் பண்பாடும் நந்தி அவர்களின் இரத்தத்திலும் சுவறியுள்ளது;

வெளியில் ஆண்கள் ஆயிரம் சமத்துவ தத்துவங்கள் சொல்லலாம். வீட்டிற்குள் அவர்களது அந்தச் சமத்துவம் செல்லாது. எமது பெண்கள் அத்தனை மனவளர்ச்சி பெற்றவர்களல்ல. வீட்டிற்குள் அழைக்க நசியும் பலரை ஏற்கனவே எனக்குத் தெரியும். நானவர்களை மனிதர்கள் என்று மதிப்பதேயில்லை. உறவு வைத்துக் கொள்வது மில்லை.

எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியும்: நந்தியின் தாயாருக்கு 'நல்லூர்க் கோமான்களினால்' அவரது மகனின் சினேகிதர்களின் குலம், கோத்திரம் பற்றி அடி அத்திவாரமாக ஏற்கனவே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு விட்டது. அந்த வீட்டில் ஒரு நாள் கூட அதன் எதிரொலியை நான் அவதானித்ததில்லை.

மனிதனை மனிதனாக நேசிக்கத் தெரிந்தவர் அவர்— அவரின் தாயார்.

இ: மு. எ. ச, வின் யாழ் கிளைத் தலைவராகப் பல காலம் அவருடன் சேர்ந்து வேலை செய்து வருபவன் நான். தான் நம்பிய இலக்கிய இலட்சியத்திற்காக விசுவாசத்துடன் நெளியாமல், வளையாமல் நிமிர்ந்து நின்று போராடி வந்திருக்கின்றார்.

இத்தனைக்கும் அவரொரு மார்க்ஸியவாதியல்ல; மனுக்குலவாதி! மனிதனை நேசிக்கத் தெரிந்தவர்.

நம்மைப் போன்றவர்களின் இலக்கிய நேர்மையைப் புரிந்து கொண்டு, நமது இலட்சியத்தின் மீது அசையாத

பற்றுறுதியும் விசுவாசமும் கொண்டுள்ள நமது நந்தி எனது ஆத்ம உணர்வுக்கு தனியொரு பலம் என்றேகருதி வருகின்றேன்.

சஞ்சிகையை ஆரம்பிக்க அடித்தளமிட்டு விட்டேன். பெயர்தான் பாக்கி. மண்டையைப் போட்டுக் கசக்கிக் கொண்டேன். நந்தியும் என்னுடன்சேர்ந்து கொண்டார். பெயர் பிறந்து விட்டது; அந்தப் பெயர்தான் 'மல்லிகை'.

முதல் இதழிலேயே அவரது சிறுகதையும் இடம் பெற்றது. தரமான விமரிசகர்கள் பாராட்டி, சில நிறுவனங்கள் பரிசளித்துக் கௌரவித்த பலசிறுகதைகளை மல்லிகையால்தான் தொடர்ந்து எழுதினார்.

தான் மனசார நம்பி விசுவசிக்கும் கருத்துக்களை எந்த விதமான ஒளிவு மறைவுமின்றி பகிரங்கமாக எடுத்துச் சொல்வார் நந்தி. நண்பர் டானியலுக்கு யாழ். பல்கலைக் கழகம் கௌரவமளித்துச் சிறப்பிக்க வேண்டும் என மேடைகளில் பிரசங்கித்தார். பீடாதிபதி என்கின்ற ஹோதாவில் தீர்மானமும் கொண்டு வந்த நெஞ்சரம் படைத்தவர் அவர்.

எம்மை மிதிகல்லாகப் பாவித்துத் தமது 'அகடமித்' தகைமையை வெளிச்சம் போட்டு வெளியே காட்ட முனையும் சில கனவான்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கண்டும் காணாததுபோலப் பாவலாக் காட்ட முனைந்தனர். இவர்களது பொய் முகங்களைத் தெளிவாக நாம் அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம்.

நான் அன்றிலிருந்து இன்று வரை அவரை மனசார மதிப்பது அவரது பல்கலைக் கழகத் தகைமைகளுக்கோ, பட்டங்களுக்கோ அல்ல. அவர் ஒரு நிரந்தரப் படைப்பாளி; எழுத்தாளனை நேசிப்பவர்; அவனது கௌரவத்திற்காகக் குரல் கொடுப்பவர்.

நான் எப்பொழுதுமே என்னை ஒரு சாதாரணன் என்றே கருதி, பழகி வந்துள்ளேன். எனக்கு வெளி உலகப் 'பவிக்' கள் ஒன்றும் தேவையில்லை என ஒதுங்கி வாழ நினைப்ப வன்.

எனது மணிவிழா சம்பந்தமாக அவர் எடுத்துக் கொண்ட அக்கறை என் இதயத்தை நனைத்தது.

ஒரு போராசிரியர், ஒரு பீடாதிபதி, பேரவை மாத் திரமே நம்பி, தனது நீண்ட நெடிய வாழ்வை இந்த மண்ணுக்கே உரித்தாக்கிய ஒரு படைப்பாளியைக் கௌர விக்கத் தனிக் கவனம் செலுத்தியது வரலாற்றுக்குரிய செய்தியாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் அடி மன நோயான உயர்குலத் திமிருக்கு எதிராக அந்தக் காலத்திலேயே என்னையும் டானியலையும் சகோதர எழுத்தாளராக மதித்துக் கௌர வித்ததன் மூலம் அந்தத் திமிருக்கு அதன் முகத்திற்கு நேரேயே சவால் விட்டு, சாதிவெறியின் சவடால்தனங் களை முறியடிக்க முனைந்து நின்ற அந்த நெஞ்சுரத்திற் காகவும் நான் நந்தியை நந்தியாகக் கௌரவிக்கின்றேன்.

‘நந்தி’ யின் படைப்பிலக்கியம்.

[ஒரு பொது மதிப்பீடு.]

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

ஈழத்தின் மூத்த தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான ‘நந்தி’ (பேராசிரியர் கலாநிதி செல்லத்துரை சிவஞானசுந்தரம் 1929—) அவர்கள் தமிழ்க் கலைஇலக்கியத் துறைகளில் நாற்பது ஆண்டுகட்கு மேல் தொடர்பு கொண்டவர். புனைகதை, நாடகம் மருத்துவ அறிவியல் துறைகளில் எழுத்தாளராகத் திகழும் இவர் நடிப்பு, நாடகத் தயாரிப்பு ஆகிய துறைகளிலும் அவ்வப்போது கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளவர்; இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளைத் தலைவராகத் திகழ்ந்து எழுத்தாளர், கலைஞர், திறமையாளர் ஆகிய பல நிலையினரையும் செயலாக்கத்திற்குத் தூண்டிநிற்பவர்.

இவ்வாறு பன்முகநிலையில் அமைந்த இவரது கலைஇலக்கிய ஈடுபாட்டிலே வெரது ஆளுமை விதந்துரைக்கத் தக்கவகையில் வெளிப்பட்டு நிற்பது புனைகதை, நாடகம் ஆகிய படைப்பிலக்கிய முயற்சிகளிலேயாகும். இப்படைப்பிலக்கியத் துறைகளில் இவரது சாதனைகளைத் தொகுத்து நோக்கி அவற்றின் தரத்தைக் கண்டுணரும் முயற்சியாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நந்தியின் படைப்பிலக்கிய முயற்சியின் வெளிப்பாடு 1947-03-02 வீரகேசரி இதழிற் பிரசுரமான 'சஞ்சலமும் சந்தோஷமும்' ¹ என்ற சிறுகதையாகும். அதனைத் தொடர்ந்து அண்மைக்காலம் வரை அவர் ஏறத்தாழ எழுபத்தைந்து சிறுகதைகள் வரை எழுதியுள்ளார். ² ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் வெளிவந்தனவும் வெளிவந்து கொண்டிருப்பனவுமான பத்திரிகைகள் பலவற்றில் இவை பிரசுரமாகியுள்ளன. இவற்றுள் இருபத்துநான்கு கதைகள் ஊர்நம்புமா? (1966), கண்களுக்கப்பால்... (1984) ஆகிய இரு தொகுதிகளாக நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. மலைக்கொழுந்து (1964), தங்கச்சியம்மா (1977) ஆகிய இவரது இரு நாவல்கள் நூலுருப் பெற்றுள்ளன. இவர் எழுதிய நாடகங்களிலே குரங்குகள் என்பது 1975இல் நூலுருப் பெற்றது. இவ்வாறு நூல்வடிவம் பெற்றனவும் அண்மைக்கால மல்லிகை இதழ்களில் வெளிவந்துள்ள 'சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு' (பெப்ரவரி 1985), 'கேள்விகள் உருவாகின்றன' (ஆகஸ்ட் 1986), 'சரஸ்வதியின் வேண்டுகோள்' (மே. 1987), 'பதுங்கு குழி' (ஜனவரி 1988), வீரகேசரி 1-5-88 இதழில் வெளியான 'ஒரு பாவாடை கொடியாகிறது' ஆகிய சிறுகதைகளுமே இங்கு மதிப்பீட்டுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மேற்படி ஆக்கங்களுட் பெரும்பாலானவை யாழ்ப்பாணம் அல்லது மலையகப் பிரதேசங்களில் நிகழும் கதையம்சம்கொண்டவை. சில மேற்படி இரு பிரதேசங்களையும்

இணைத்து எழுந்தவை. சில பேராதனைப் பல்கலைக்கழகச் சூழலில் நிகழ்பவை. வேறுசில கொழும்புக் களத்துடன் தொடர்பு கொண்டவை. ஒரு கதையின் (ஷூக்ரன்) 3 களம் ஜோர்தான் நாடுவரை நீள்கிறது. நந்தியவர்கள் தாம் பிறந்து வளர்ந்து படித்துப் பணியாற்றிவந்துள்ள பல் வேறு பிரதேசங்களையும் தமது இலக்கியப் பார்வைக்குட் படுத்தியிருப்பது தெரிகிறது. அவ்வப் பிரதேசங்களின் சமூகப் பிரச்சினைகள் உணர்வோட்டங்கள் முதலியன தொடர்பாக அவர் புலப்படுத்த விழைந்த அபிப்பிராயங்களே அவரது படைப்பிலக்கியங்களாக உருப்பெற்றுள்ளமை தெரிகிறது. இப்படைப்புக்களின் இயல்பு, தகுதி என்பவற்றை நோக்குவதற்கு முதற்கண் அவரது சமகால இலக்கியச் சூழல், அதில் அவர் வரித்துக் கொண்ட இலக்கியக் கொள்கை என்பவற்றைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகிறது.

சூழலும் இலக்கியக் கொள்கையும்

நந்தியவர்கள் படைப்பிலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபாடு காட்டிவந்துள்ள கடந்த நாற்பதாண்டுக் காலப்பகுதியில் ஈழத்தின் நவீன தமிழிலக்கியம் பல வளர்ச்சிக் கட்டங்களைக் கடந்துவந்துள்ளது. 1940 - 50 காலப்பகுதியில் சமூகப் பார்வையும் கலையம்சமும் இணைந்த இலக்கியங்களைப் படைக்கும் ஆர்வம் கருக்கொள்ளலாயிற்று. ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலே சமூகப்பார்வை தீவிரமடைந்து சமுதாய மாற்றத்திற்கான சிந்தனைகள் இலக்கியங்களில் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கின. சமுதாய பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள் இலங்கியங்கட்குப் பொருளாயின. அத்துடன் தமிழிலக்கியப் பெரும்பரப்பிலே ஈழத்திலக்கியம் தேசியப் பண்புகளை இனங்கண்டு பேணிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணக் கருவும் இக்காலப் பகுதியிலே வலுப்பெறத் தொடங்கியது. எழுபதுகளின் பிற்பகுதியிலே பௌத்த

சிங்களப் பேரினவாதப் பேரெழுச்சியின் விளைவான தமிழ் இன உணர்வு தமிழிலக்கியத் துறைகளில் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கியது. இவ்வுணர்வுநிலை இன்றும் தொடர்கிறது:

இத்தகு வரலாற்றுச் சூழலில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்துள்ளவர் நந்தி. ஒருஎழுத்தாள ராகமட்டு மன்றி நிறுவன ரீதியாக இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றுவவராகவும் (இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க உறுப்பினர்) இவர் திகழ்ந்துவருபவர். இத் தொடர்பு இலக்கியத்தின் சமுதாயப்பணியிலே அவர் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை வலியுறுத்தி நிற்பதாகும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் அளித்த செவ்வியொன்றிலே 4 வெளியிட்டுள்ள பின்வரும் கருத்து இலக்கியத்தின் சமுதாயப்பணி தொடர்பான அவரது கொள்கையை வெளிப்படையாவே காட்டுவதாகும்.

“ திட்டமிடப்பட்ட இலக்கிய முயற்சிகள் மூலம் சமுதாயத்தை ஓரளவு மாற்றமுடியும். அதற்குச் சிந்தனையாளர்கள், அனுபவசாலிகள், திறமையான வர்கள் எழுத்துத் துறையில் இறங்கவேண்டும்” 5

இக்கருத்தினடிப்படையில் நோக்கும் போது சமுதாய மாற்ற நோக்கில் இலக்கியத்துறையில் அடியெடுத்து வைத்துள்ள சிந்தனையாளராகவே மருத்துவ கலாநிதியும் பேராசிரியருமான நந்தி அமைகிறார் என்பது உய்த்துணரற்பாலது. இலக்கியத்தின் மூலம் சமுதாயத்திற்குப் பணிபுரியும் போது அது வெளிப்படையான பிரசாரமாக அமையக் கூடாது என்பதை அவர்,

“ உணவு சமைத்தபின் அதில் மீன் வாதையோ பச்சை இரத்த வாதையோ வீசினால் எப்படியிருக்கும்? அதேபோல் கருத்துக்களைத் தரும் போது எழுத்தில் பச்சைப் பிரசாரம் வீசினால்

அது இலக்கியம் ஆகாது. ஒரு கோட்பாட்டையோ, சித்தாந்தத்தையோ கொண்டவர்கள் அதை மக்களுக்கு இலக்கிய ரூபத்தில் பரிமாற முயலுவார்கள். இது தேவை. தயாரித்துப் பரிமாறும் முறையில்தான் அதன் இலக்கிய அந்தஸ்து கணிக்கப்படுகிறது'' 6

என்ற கூற்றின் மூலம் சுட்டுகிறார்.

மேற்குறித்த இலக்கியச் சூழலும் கொள்கைகளும் நந்தி என்ற ஒருவருடைய தனிபுடைமைகள் அல்ல, அவை சமகால இலக்கியவாதிகள் பலருக்கும் பொதுவானவையே என்பதை ஈண்டு நாம்கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். எனவே இச்சூழல்கள் கொள்கைகள் என்பன நந்தி என்ற இலக்கியவாதியின் படைப்பிலக்கிய ஆளுமையை எவ்வகையில் வெளிக்காட்டியுள்ளன என்பதை அவரது படைப்புக்களுடாக இனி நாம் நோக்கலாம்.

இருவேறு காலகட்ட நிலைகள்

நந்தியவர்களது நாற்பதாண்டுக் காலப் படைப்புக்களை அவற்றின் உள்ளடக்கம், புனைதிறன் என்பவற்றினடிப்படையில் வகைப்படுத்தி நோக்கும்போது அவை அவரது படைப்பாற்றலின் இருவேறு காலகட்ட நிலைகளை எமக்கு உணர்த்துவதைக் கண்டுணர முடிகின்றது. தனது கவனத்துக் குட்பட்ட சமுதாயத்தின் பல்வேறு முரண்பாடுகளையும் போலித்தனங்களையும் காதல், பாசம், கடவுள் நம்பிக்கை முதலான உணர்வுநிலைகளையும் அவற்றின் புறத்தோற்றத்தில் மட்டும் தரிசித்து எமக்குக் காட்டி, எமது மனச்சான்றைத் தொட முயல்பவரும் சுவையாகக் கதை சொல்ல முற்படுபவருமான நந்தி முதலாவது காலகட்டத்தினைச் சேர்ந்தவர். சமுதாயத்தின் எரியும் பிரச்சினைகளை ஊடுருவி நோக்கி அதற்குக் காரணர்களான சமூக மாந்தரைத் தோலுரித்துக்காட்டி நம்மைச் சிந்தனைக்கும் செய

லுக்கும் தூண்டிநிற்கும் கைதேர்ந்த கலைஞனை நந்தி இரண்டாவது காலகட்டத்தவர். முதலாவது காலகட்டம் 1966க்கு முற்பட்டது. இரண்டாவது காலகட்டம் 1972க்குப் பிற்பட்டது. (இடையில் ஆறு ஆண்டுகள் இடைவெளி?) ஊர் நம்புமா? சிறுகதைத் தொகுதியும் கண்களுக்கு அப்பால்... தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள காப்பு, சதையும் சாம்பரும், கிழவனும் கிழவியும், பச்சைப்பூக்கள், பார்த்தால் தெரியும் ஆகிய சிறுகதைகளும் மலைக் கொழுந்து நாவலும் குரங்குகள் நாடகத்தின் கதையம்சமும் முதலாவது கால கட்டத்துக்குரியவை. ஏனைய இரண்டாவது கால கட்டத்தன.

முதலாவது காலகட்டப் படைப்புக்கள்

நந்தியவர்களது ஆரம்ப காலகட்டப் படைப்புக்களை நோக்கும்போது அவை பொதுவாக தனிமனித - குடும்ப - சமூக உறவுச்சூழல்களில் நிகழும் உணர்வுச் சூழல்கள், ஆசாபாசங்கள், புறநிலையாகப் புலப்படும் முரண்பாடுகள் போலித்தன்மைகள் முதலியனவற்றைக் கதையம்சங்களாகக் கொண்டுள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்க்கைக் களங்கள், யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமப்புறங்கள், பேராதனைப் பல்கலைக் கழக சூழல் முதலிய தளங்களில் வாழும் தொழிலாளவர்க்கத்தினர், படித்த நடுத்தரவர்க்கத்தினர், மாணவர்கள் போன்றோரின் வாழ்க்கையிற் சில கணங்களை அல்லது குறித்த காலகட்ட நிகழ்வுகளை மனிதாபிமான நோக்கில் அணுகுவனவாக இவரது சிறுகதைகள் அமைந்தன. மலையகத் தொழிலாளர் வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களை இயற்பண்புடன் விரித்துரைக்கும் முயற்சியாக மலைக் கொழுந்து நாவல் அமைந்தது. பொதுவான தளத்திலே வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு விஞ்ஞான பரிசோதனை அணுகுமுறைமூலம். விளக்கம் தரும் முயற்சியாக குரங்குகள் நாடகம் அமைந்துள்ளது.

தாயொருத்திக்கு மகன் செய்நிருக்கவேண்டிய - ஆனால்
 செய்யத்தவறிய - உதவியைப் பிறனொருவன் உரிமையுடன்
 செய்ததை அவதானித்த மகனது உள்ளத்தில் அப்பிறன்
 மாட்டு எழும் பாசத்தைப் 'பாததரிசனம்' 7 என்ற சிறுகதை
 காட்டுகிறது. செய்தபணிக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்
 பட்ட (நூறுரூபா) பணத்தைக் கடமையுணர்வுடன்
 பெருந்தன்மையாக மறுத்த ஒரு வைத்திய அதிகாரி பின்
 னர், 'அதைப்பெற்றிருக்கலாமோ' என ஆசைவயப்பட்டு
 மனம் உழல்வதையும் அதுவே அவரது வாழ்க்கையின் முடி
 வாவதையும் 'ஆசையின் ஓசை' 8 என்ற கதை காட்டு
 கிறது. கடைநிலை ஊழியர் ஒருவர் தன் பிள்ளைக்காகப்
 பொதுச் சொத்தான பால் மாவைக் களவாடியதைக்
 குற்றம் என ஒப்புக்கொள்ள வைக்கும் அதிகாரியொருவர்
 தான் பொய்க்கணக்குக் காட்டிப் பிரயாணப்படிபெறும்
 முரண்பாட்டை 'அதிகாரி' 9 என்ற கதையிற் காணலாம்.
 காழகனான மனநோயாளி ஒருவனுக்கு வைத்திய அதிகாரி
 ஒருவர் பொறுப்பற்ற முறையில் வழங்கும் ஆலோசனை
 அவரின் மகளுக்கே தீங்காக விளைவதைக் 'காதலுக்கு
 மருந்து' 10 என்ற கதையிற் காணலாம். குடும்பக் கட்
 டுப்பாட்டுக்கான சத்திரசிகிச்சை மேற்கொள்ளச் சென்ற
 கணவன் அதை மேற்கொள்ளாததோடு அதனை மனைவி
 யிடம் மறைத்ததால் மானத்தைக் காக்க மரணத்தைத்
 தழுவிக்கொள்ளும் ஒரு பத்தினி மனைவியின் கதை 'ஊர்
 நம்புமா?' 11 அவலட்சணமாகப் பிறந்துவிட்ட மகனின்
 நிலையால் மனங் குழறும் தந்தையின் மன அவசத்தைக்
 காட்டுவது 'கண்ணாடி' 32 தன்னைப்போலத் தன் பெண்
 குழந்தையும் பிச்சையெடுக்கக் கூடாது எனத்தீர்மானித்து
 அநாதைவிடுதியில் அவளை ஒப்படைக்கும் தாய்மையின்
 கதை 'நூலைப்போல...' 13. தனது மகளுக்குப் பூச்சட்டை
 வாங்கித்தர வசதியற்ற ஏழையான தையற்காரர் ஒருவர்
 வெட்டுத்துண்டுகளை இணைத்துச் சட்டையாக்கிப் பூச்
 சட்டை என ஏமாற்றும் அவலத்தைக் காட்டுவது 'பூச்
 சட்டை' 14 என்ற கதை. குடும்பத்திற்கு உதவியாகவரும்
 உறவினரொருவர் சிறிதுநேர மன அவசத்தில் அக்குடும்

பத்தின் தலைவியுடன் தவறுதலாக நடந்துகொண்டு அதற்காகப் பின்னர் வாழ்நாள் முழுவதும் கழிவிரக்கப்படுவதை 'மாமா' 15 என்றகதை காட்டுகிறது. பல்கலைக்கழகச் சூழ்வில் கண்ணியமான கனவான் வேஷம் போடும் மாணவனொருவனின் வலையில் வீழ்ந்து பின் அவனாற்றுகைவிடப்பட்டு உண்மை நிலையை உணரும் பெண்களின் குமுறலாக வெளிப்படுவது 'கனவான்' 16 என்ற கதை. அதேசூழலில் ஆடம்பரமும் நாகரிக விருப்பும் கொண்டவளாகக் காட்சிதரும் மாணவியைக் காதலித்த மாணவனொருவன் அவளின் குடும்பத்தின் இயல்பான ஏழ்மை நிலையை நேரிற் கண்டபோது எய்தும் மன உணர்வுகளைக் காட்டுவது 'மிஸ் சுகிர்தம்' 17, ஆலயத்திலே தரிசனம் தரும்போது அருட்பொலிவுடன் பக்திக்குரியதாகத் திகழும் தெய்வம் மிகஅருகில் வந்ததும் வெறும் கல்லாகக் காட்சிதரும் உளப்பாங்கைக் காட்டுவது 'கல்லோ கடவுளோ' 18 என்ற கதை. தன் குழந்தைக்கு ஆசையுடன் கடன்பட்டுக் காப்பு வாங்கிக் கொடுத்த தந்தை அக்குழந்தை மரணமடைந்து புதைக்கப்பட்ட நிலையிலும் அக்காப்பைக் கழற்ற முடியாத நிலையில் நிற்கும் பாசப்பிணைப்பைக் காட்டுவது 'தாப்பு' 19 என்ற கதை. குடும்பப் பிரச்சினைகளில் மனைவியுடனும் தாயுடனும் கோபித்துச் சீறும் ஒரு ஆண் ஒரு பகல்நேர சுடலை ஞானத்தில் தன் போக்கு தவறு என்று உணர்ந்தாலும் மீண்டும் வீட்டுக்கு வந்தவுடன் தன் பழைய நிலைப்பாட்டுக்கே மீள்வதைச் 'சதையும் சாம்பரும்' 20 என்ற கதைபிற் காணலாம். பிளவை ஏற்படுத்த முயலும் அநாமதேயக் கடிதங்கட்குப் பணிந்து கொடுக்காது தம் குடும்ப வாழ்வைக் கட்டிக் காத்துக்கொண்ட தம்பதியரின் மனப்பண்பைக் காட்டுவது 'கிழவனும் கிழவியும்' 21 என்ற கதை. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் குடும்ப மாணவனுக்குரிய வாய்ப்புக்களை முதலில் மறுத்துச் சுரண்டலை மேற்கொண்ட யாழ்ப்பாணப் பிரதேச ஆசிரியரொருவர் பின்னர் மனமாற்றமடைந்து அவனை முன்னேற்ற விழைவதனை 'பார்த்தாஸ் தெரியும்' 22 என்ற கதை காட்டுகிறது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளியொரு

வன் தோட்டத்தை விட்டுப் பிரிந்து பல ஆண்டுகளின் பின் அங்கு மீண்டபோது தேயிலைத் தோட்டம் இருந்த இடம் அழிக்கப்பட்டுக் காலமாற்றத்திற்கேற்பக் கட்டிடங்கள் எழுந்துள்ள நிலையில் எய்தும் மன உணர்வு நிலையைப் 'பச்சைப் பூக்கள்' 23 என்ற கதையிற் காணலாம்.

மேற்படி கதையம்சங்களைக் கதை வடிவில் தரும் முயற்சியிலே நந்தியவர்கள் கதை நிகழும் சூழலை அதன் இயல்பான கதை மாந்தருடனும் அவர்களது இயல்பான பேச்சுவழக்கு உரையாடலுடனும் முன்வைக்கிறார். குறிப்பாக மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய கதைகளில் அவர்களது [வறுமை, குடியுரிமை அற்ற அவல நிலை, கல்வியறிவுக் குறைவால் இயல்பாக வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் பேதைமை என்பன நந்தியவர்களால் நுணுகி அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன.

“எனக்குப் பெரிசா உரிமை கிடையாதாம். அதாலே போட்டிக்குப் போக முடியாது என்று வாத்தியார் சொன்னார். ஏனப்பா, நமக்குப் பெரிசா இல்லாது போனாலும் இப்படிச் சிறிசா உரிமை கூடக் கிடையாதா” 24

என ஒரு கதாபாத்திரம் கேட்கும்போது பிரஜாவுரிமை என்ற சொல்லைப் பொருள் கொள்ளும் நிலையிற் கூட இல்லாதிருந்த அச்சமுக அவலம் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. அதே சமூகத்தின் தளத்திலேயே தன் கற்பை நிரூபிக்க உயிர் விடும் (ஊர் நம்புமா?) பத்தினி மருதாயியை ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். காப்பு என்ற கதை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் களத்தில் நிகழ்வது. இக்கதை தொடர்பாகப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியவர்கள் குறிப்பிடும் போது

“யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையிற் காணப்படும் சொத்துணர்வு ஏற்படுத்தும் மனித விகார உணர்வுகளையும் அந்த உணர்வு விகாரங்களுக்கிடையேயும்

குமிழிவிட்டுமேலே கிளம்பும் மனிதாயதத்தையும்
'காப்பு' காட்டுகின்றது'' 25 என்பர்.

மேற் குறித்த சிறுகதைகள் மூலம் நந்தியவர்கள் தம்
மைப் பாதித்த பல்வேறு விடயங்களையும் எமக்குக் காட்ட
விழைந்திருப்பது தெரிகிறது. ஆயினும் எந்த விடயத்தைப்
பற்றியும் அவர் பிரசாரம் செய்ய முற்படவில்லை. சில விட
யங்களை உணர்த்த விழைத்துள்ளார் என்பது தெரிகிறது.
குறிப்பாக அதிகாரி, கனவான், சுகிர்தம் போன்ற சிலரை
அவர்களது முகத்திரையைக் கிழித்து எமக்குக் காட்டி
எச்சரிப்பது தெரிகிறது. கனவான் என்ற கதையிலே
முதலில் இரு பெண்கள் ஏமாற்றப்பட்ட பின்னரும் முன்
ருவது பெண்ணும் அக் கனவானைத் தொடர்ந்து செல்
வதாகக் காட்டுவதன் மூலம் இந்தச் சமூகம் பட்டுத்
தெளிந்து கொள்ளட்டும் என எண்ணி அவர் நகைப்பதைக்
காட்டுகிறது. பார்த்தால் தெரியும் கதையிலே வரும் யாழ்ப்
பாணப் பிரதேச ஆசிரியரின் மனமாற்றம் மலையகம்
தொடர்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மாந்தரிடம் நிலவிய
எண்ணப்பாங்கில் மாற்றம் தேவை என்பதை அவர் அன்று
வலியுறுத்த விழைந்ததைக் காட்டுவது எனலாம். கதை
கூறிச் செல்லும் முறையிலே சுருங்கிய சொற்களில் தமது
சமூகப் பார்வையைப் பதிவு செய்துவிடும் நுட்பமும் சில
கதைகளிற் காணப்படுகின்றது. சான்றுகப் பின்வரும் உரை
யாடலைக் காட்டலாம்.

“ விலாசமென்ன ? ”

“ திட்டி ”

‘ திட்டி ’ என்ற சொல்லில் இடம், தொழில், பொரு
ளாதார நிலை, வாழ்க்கை வசதிகள், கல்விநிலை இவ்வள
வும் யாழ்ப்பாண நகர வாசிகளுக்கு விளங்கும் ” 26
இப்படிப் பல சான்றுகள் உள:

நந்தியவர்களின் முதல் நாவலான மலேக்கொழுந்து 1962 இல் தினகரன் இதழில் தொடராக வெளிவந்து பின்னர் 1964 இல் நூல் வடிவம் பெற்றது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளைச் சித்தரித்த முதலாவது நாவல் என்ற பெருமை இதற்குரியது. அங்கு தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையே நிலவிய போட்டியும் தனிமனித முரண்பாடுகளும் தொழிலாளர் வாழ்க்கையை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதே இந்நாவல் மூலம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

தொழிலாளர் மலையப்பன் முத்துவீராயியைக் காதலிக்கிறான். தோட்டத்தில் தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையே நிலவிய போட்டி இருவரதும் இணைப்புக்குத் தடையாகிறது. தோட்டத்திலே மருத்துவப் பணியில் உள்ள டிஸ்பென்ஸர் 'பதி' என்பவன் தீய நோக்குடன் முத்துவீராயியின் தந்தைக்கும் மலையப்பனுக்கும் பகை மூட்டுகிறான். தோட்டத்தின் சின்னத்துரை ஆகிய மகாராஜன் முத்துவீராயியை அடையத் திட்டம் தீட்டுகிறான். மலையப்பனை வீழ்த்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்ட கலகத்தில் அவனது தங்கை போன்றவள்ளி பலியாகிறாள். மகாராஜனை மணமுடிக்க மறுத்த முத்து வீராயி மலையிலிருந்து வீழ்ந்து உயிர்துறக்கிறான்.

இதுவே நாவலின் கதையம்சம் இதற்குப் பின்னணியாக மலையக மக்களின் வாழ்க்கைமுறை பற்றிய விவரணங்கள் அமைகின்றன. அடிப்படையிலே இது ஒரு காதல்கதை. அக் காதல் நிறைவேறுவதற்குச் சூழல் எவ்வாறு தடையாகிறது என்பதைக் காட்டும் வகையிலேயே மலையக வாழ்க்கைச் சூழல், தொழிற்சங்கப் போட்டியை, தனிமனித முரண்பாடுகள் என்பன நாவலாக விரிகின்றன. மலையகத் தொழிலாளரது வாழ்க்கையை அனுதாபத்துடன் நோக்கும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச நடுத்தர வர்க்கத்தவர் ஒருவரது கண்ணோட்டத்தில் அமையும் இந்ந நாவல் அச்சமூகத்தின் பிரச்சினைகளுக்கு அடிப்படையான வர்க்க முரண்

பாடுகளை இனங்காட்ட முற்படவில்லை என்பது சுண்டு சுட்டிக் காட்டத்தக்கது. சிறுகதைகளைப் போல நாவலிலும் பிரச்சினைகளின் புறத்தோற்றத்தை நோக்கும் நிலையிலேயே அன்றைய நந்தியின் படைப்பார்வம் காணப்பட்டது என்பதனை இது உறுதி செய்கிறது.

1949 இல் 'விசித்திர மூக்குக் கண்ணாடி' என்ற தலைப்பிற் சிறுகதையாக எழுதப்பட்டுப் பின்னர் 1975 இல் குரங்குகள் என்ற தலைப்பில் நாடக வடிவம் பெற்ற நூல் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு விளக்கம் தரும் நோக்கில் விஞ்ஞான பரிசோதனையொன்றை நிகழ்த்திக் காட்டுவது

விஞ்ஞானியான பேராசிரியரொருவர் பல ஆண்டு ஆய்வின் பயனாக பிறர் உளப்பாங்குகளைக் கண்டறிய வல்ல விசித்திரமான இரு மூக்குக் கண்ணாடிகளைக் கண்டு பிடிக்கிறார். நீல நிறமூக்குக் கண்ணாடி ஆண்களுக்குரியது. சிவப்பு நிற மூக்குக் கண்ணாடி பெண்களுக்குரியது. இவற்றை முறைப்படி அவர்கள் அணிந்தால் முன்னால் நிற்போரின் உளப்பாங்கு, உணர்வோட்டம் என்பன புலனாகும். நீலத்தைப் பெண்ணும், சிவப்பை ஆணும் அணிந்தால் முன் நிற்போர் உணர்வேசட்டத்தின் தாறுமாறான போக்குகளே புலப்படும். இதனை உணராத (அவ்விஞ்ஞானியின் உதவியாளரான) பெண்ணொருத்தி நீலநிற மூக்குக்கண்ணாடியை அணிந்து நோக்கியதன் மூலம் தன் காதலன் வேறு பெண்ணைக் காதலிப்பதாக நினைந்து அவனுக்கு நஞ்சூட்டிக் கொல்ல முற்படுகிறாள். ஈற்றில் தன் தப்பிப்பிராயத் துக்கு வருந்தித் தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். இச்சோக முடிவு இல்லாமல் ஈற்றில் உண்மை தெளிவாவதாக இன்பியலிலும் நாடகம் முடிய ஆசிரியர் மாற்று முடிவும் காட்டியுள்ளார்.

இந்த நாடகத்தைப் பொறுத்தவரை வாழ்க்கைக்குத் தத்துவ ரீதியில் விளக்கம் தர முயலும் ஆசிரியரின் நோக்கை அவதானிக்க முடிகிறது. விஞ்ஞானம், இலக்கி

யம், அரசியல் ஆத்மீகம் என்பன சரியானவர்களால், சரியான முறையில், சரியான நேரத்தில் கையாளப்படவேண்டும் என்பதே ஆசிரியர் முன்வைக்கும் செய்தி என்பது நாடகத்தின் இறுதி வசனத்தாற் 27 புலனாகின்றது. சொக்கன் அவர்கள் பொருத்தமாகச் சுட்டியுள்ளபடி 28 மேற்படி விஞ்ஞானம் முதலியன இன்று குரங்கின் கைப்பூமாலையாகியுள்ளன என்ற கருத்தை வாசகர் (பார்வையாளர்) உணரும் வகையிலேயே குரங்குகள் என்ற தலைப்பு அமைந்துள்ளது எனலாம். விஞ்ஞான பரிசோதனை முறையைத் தமிழ் நாடக இலக்கியத்திற் கையாண்டுள்ள வகையிற் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு ஆக்கமாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாவது காலகட்டப் படைப்புக்கள்

முதலாவது கால கட்டத்திலே பொதுவான பிரச்சினைகளின் புறநிலையான தோற்றத்தை நோக்கிய நந்தியவர்கள் இரண்டாவது கால கட்டத்திலே சிறப்பாகச் சில பிரச்சினைகளை ஆழ்ந்து நோக்க முற்பட்டமை தெரிகிறது. குறிப்பாக வர்க்க முரண்பாடு, சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, இன உணர்வு என்பன இக் காலப்பகுதியில் நந்தியின் கவனத்துக்கு வந்துள்ளன. சமூகத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள் சமயப் போர்வையில் நிகழ்த்தும் ஊழல்கள், கிராமப்புறங்களில் ஒரே குடும்பத்தாரிடையே நிலவும் போட்டி பொருமைகள், மலையக மாந்தர் தொடர்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தவரில் ஒருசாராரிடையில் நிலவும் கிந்தனைப் போக்கின் எதிர்விளைவுகள் முதலியனவும் இக் காலப் பகுதியில் நந்தியின் கதைகளுக்குப் பொருளாகின்றன.

1972 இல் வீரகேசரியில் எழுதிய 'ஒருபகலும் ஒரு இரவும்' 19 என்ற கதை உயர்பதவிவகித்து ஓய்வுபெற்ற ஒருவர் சமயப் போர்வையில் தம் அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் நிலையை அங்கதச் சுவையுடன் எடுத்துக் காட்டுவது. 1976 திசைநிலையில் வெளிவந்த 'அகரணின்தலைகள்' 20 என்ற கதை யாழ்ப்பாணத்திலே சாதிமுறை பெற்றுள்ள இறுக்கத்தையும் சமகால தேவைகளால்

அதனைத் தளர்த்த நேர்ந்தாலும் அகரனின் தலைகள்போல அது வெட்ட வெட்ட வேறு புது வடிவில் தழைப்பதையும் உணர்த்துவது, 1977 வீரகேசரியில் வெளிவந்த கண்களுக்கு அப்பால்...³¹ என்ற கதையும் சாதிமுறையின் பிடி தள ராதிருப்பதைச் காட்டுவதே.

மலையக சமூகமாந்தரை மூன்றாந்தர நிலையில் புறக் கணிக்கவும் அவர்களது சிறுமியரை அடிமை கொள்ளவும் முற்படும் யாழ்.சமூக மாந்தர் சிலரின் உளப்பாங்கினை விமர்சிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட கதைகளே 'அடிவளவு அன்மைன்னு'³², ஷுக்ரன்³³, சரஸ்வதியின் வேண்டு கோள்³⁴ ஆகியன. இவ்வாறான பனப்பான்மைக் கெதிரான சிறுமியர் - சிறுர்களின் எழுச்சியே அண்மையில் 1-5-1988 வீரகேசரியில் வெளிவந்த ஒரு பாவாடை கொடியாகிறது. நாடகத்தில் பெண்கள் ஆண்களோடு நடிப்பதில் அந்தஸ்துக் குறைந்து விடும் என நினைக்கும் பெற்றோர் செயலை விமர்சிப்பது 'ஆண்களோடு'³⁵ என்ற கதை. யாழ்ப்பாணக் கிராமப்புற குடும்பங்களிடையே உறவினர் மத்தியில் நிகழும் போட்டி, பொருமை, என்பவற்றின் பொருளற்ற தன்மையை அங்கத உணர்வுடன் வெளிப்படுத்துவது 'துப்பல்'³⁶ என்ற கதை. ஒழுக்கத் தகுதியற்றவர்கள் பதவிநிலை காரணமாக தம்மைவிட ஒழுக்கத் தகுதியுடையோர்க்கும் நன்னடத்தைச் சான்றிதழ் வழங்கும் நிலையில் இருப்பதையும் அதனைத் தகுதியுடையோர் ஏற்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பதையும் அங்கத உணர்வு புலப்படச் சித்தரிப்பது 'சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு'³⁷ என்ற கதை.

பௌத்த சிங்கள பேரினவாதச் சூழலில் தமிழர் மத்தியில் உருவான போராட்ட உணர்வோட்டத்தையும் அதன் செயல் வடிவங்களையும் உரிய வகையில் புரிந்து கொள்ள மறுத்த முதிய பரம்பரை யொன்று அம்மனப்பான்மையிலிருந்து கீழிறங்கி வந்து உண்மைநிலையை உணரமுற்படுவதைக் காட்டுவது 'கேள்விகள் உருவாகின்றன'³⁸ என்ற கதை. மேற்படி சூழலில் 'பதுங்கு குழி'

வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட நிலையில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களே தமிழர்களின் பதுங்கு குழிகள் என்ற ஞானத்தை உணர்த்துவதே 'பதுங்கு குழி' 30 என்ற கதை.

மேற்கட்டிய சிறுகதைகளுட் பலவற்றில் அவற்றின் வடிவச்செம்மை விதந்து பாராட்டத்தக்க வகையில் உள்ளது. முதலாவது கால சுட்டச் சிறு கதைகளிற் காணப்படாத கலைத்துவம் இவற்றில் மிளர்கிறது. நந்தியவர்களின் நோக்குநிலை புனை திறன் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி நிலைகளை இவை உணர்த்துகின்றன. கதைக்குரிய கருவை நுண்மையாக — ஒருமைப்பாடுடையதாக — தேர்ந்து கொள்ளும் திறன் அதற்கேற்ற வகையிற் பாத்திரங்களை அறிமுகம் செய்து அவற்றின் செயல், உணர்வோட்டம் ஆகியவற்றினூடாகக் கதைக்கருவின் முழுப் பரிமாணத்தையும் சமூகத்தளத்தில் பொருத்திக் காட்டும் ஆற்றல் என்பவற்றில் நந்தி எய்தியுள்ள வளர்ச்சி நிலைகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. சான்றாகச் சில சிறுகதைகளின் அமைப்பியலை சுண்டு சுட்டிக் காட்டலாம்.

'ஒரு பகலும் ஒரு இரவும்' என்ற கதை சமூகநிலையில் உயர் பதவிகளை வகித்து வசதியாக வாழ்ந்துவிட்டுப் பின்னர் சமய அந்தஸ்தில் புகலிடம் தேடி வாழும் பிரமுகர் ஒருவரது இரட்டை நிலையை — பகலும் இரவுமான நிலையைச் சுட்டியுணர்த்தும் நோக்குடையது. மேற்படி பிரமுகரை அறிமுகம் செய்து கொண்டே கதை ஆரம்பிக்கிறது.

"ஒரு கோவணம். ஒரு ஒடகா கைக்கடிகாரம், மூக்குக் கண்ணாடி இவை மட்டும் பிறந்த மேனியை மறைக்க, திருவாளர் பொன். தணிகாசலம் சிரம்மேல் ஒரு சூடம் குளத்து நீரை ஏந்தி வந்தார். அவரது விசாலமான நெற்றியில் மூன்று குறி திருநீறு, அதன் நடுவில் ஒரு பொட்டு சந்தனம், முதுகிலும் நெஞ்சிலும் அருட்டான திருநீற்றுக் குறிகள். ஆமாம், இவையும் அவரது மேனியை ஓரளவு ஒளித்தன." 40

இந்த அறிமுகத்திலே ஒன்றுக் கொன்று பொருத்த மற்ற அவரது நிலைப்பாடும் (கோவணமும் ஒமகா கைக் கடிகாரமும்) சமுதாயத்துக்கு வேஷம் போடும் நிலையும் (திருநீறு சந்தனங்களுட் தன் மேனியை மறைத்துக் கொள்ளும் நிலை) என்பன உணர்த்தப்பட்டு விடுகின்றன. கோவிலுக்கருகே ஓலைவீடு கட்டிப் பிளாஸ்டிக்கிலே 'குடிசை' எனப் பெயர் எழுதி மாட்டி அவர் வசித்து வருகிறார். இவர் எப்படி இந்தச் சமய வேஷத்துக்குள் நுழைந்தார் என்பதை ஆசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“மிக உயர்ந்த அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து ஒப்பு பெற்று, மற்றவர் பேச்சைக் கேட்டு, தேர்தலிற் சுயேச்சையாகக் கட்டுக்காசைப் பறிகொடுத்துவிட்டு மூத்தமருமகன் உதவியுடன் நைஜீரியாவில் ஒரு தற்காலிக முன்று வருட உத்தியோகம் எடுக்க திரு. தணிகாசலம் யோசிப்பதற்கும் பதினாரும் நூற்றாண்டுச் சிவலிங்கம் பூதம் எனப் புறப்படவும் காலநேரம் சரியாக இருந்தது. பத்திரிகைகளில் புதினமும் படமும் வந்ததும் கொழும்பில் இருந்து அந்த ஊருக்கு கார் ஓட்டி வந்தார். அவர் சரியான நேரம் வந்ததால் பல்கலைக்கழக சரித்திர விரிவுரையாளர், புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் இவர்களின் மரண விசாரணைக்குப் பின் சிவலிங்கம் கொழும்பு நூதன சாலைக்குப் போகாது தடுக்கப்பட்டு, அங்கே ஒரு தற்காலிக கொட்டிலில் கோவில் கொண்டது.

பொன். தணிகாசலம் போன்றவர் கையில் புல்லும் அயுதமாம். வெடிப்புக்கள் பல இருந்தாலும் சிவலிங்கக்கல் வெறும் புல்லா, பில்லா? ஒரு மாதகாலமாகப் பணம் சேர்க்கும் வேண்டுகோள் பத்திரிகள்... அரசாங்க அலுவலகங்களில் உலாவினா” 41

இந்த முன்வரலாறு தணிகாசலம் போன்றோரின் 'ரிஷி மூலத்தை' இனங் காட்டுவது. "சிவலிங்கக்கல் புல்லா, பில்லா?" என்ற வினாக்குறியில் சமயம் ஒரு வரித்தகப் பண்டமாகவும் பயன்படும் முரண்பாடு சுட்டியுணர்த்தப் பட்டுள்ளது.

திரு. பொன். தணிகாசலம் போன்றோர் சமய வாழ்க்கைக்குள் வரமுயல்வது தவறு என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதல்ல நந்தியவர்களது நோக்கம். அவர்கள் அவ் வாழ்க்கையை ஒரு வேஷமாக உபயோகித்து அப் போர் வைக்குள் சமூக ஊழல்கள் புரிகின்றமையின் ஒவ்வாமையைச் சுட்டியுணர்த்துவதே அவரது நோக்கமாகும். மூத்த மகன் வெளிநாட்டிலிருந்து கொண்டுவரும் பொதிகளைச் சுங்க அதிகாரிகளது பார்வையிலிருந்து காப்பாற்றும் நோக்கில் தணிகாசலம் கொழும்பு செல்கிறார். அங்கு தாம் மூன்று வருடங்களாக மது, மாமிசம் அருந்துவதில்லை எனப் பெருமை பேசிக் கொள்கிறார். ஆனால் உறவினருக்கு 'இறைச்சிக் கடலட்' 'பொரிச்ச இரூல்' என்பவற்றைப் பரிமாறுகிறார்; மகனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 'கொஞ்சம்' பிரண்டி பருத்கின்றார். அவருக்கு மச்சம் இல்லாத உணவு போடப்படுகிறது. இவ்வாறு அவரின் சிந்தனை செயல்பாடுகளின் முரண்பாடுகள் சுட்டிக் காட்டப் பட்ட பின்னர் கதை பின்வருமாறு நிறைவுபெறுகிறது.

திருமதி தணிகாசலம் அவருடைய பெட்டிக்குள் அவருக்கென வந்த பொருட்களை அடுக்கினாள். ஒரு காவி நிற ஸ்வெற்றர், ஒரு தேமோஸ் பிளாஸ்க், ஒரு ஷேஃபர் பேனா, பட்டரி இயக்கும் சவர மெஷின்'.

வெளிநாட்டு வெள்ளைத் துணியில் நீளமான சில துண்டுகளை வெட்டி அவசரமாக ஓரங்களைத் தைத்துத் தாயிடம் கொடுத்தாள் கடைசி மகள். அவள் அவற்றையும் மிக பக்குவமாக அந்தப் பெட்டிக்குள் மடித்து வைத்தாள். 42

ஒரு கோவணத்தோடு தொடங்கிய கதை. ஒருமைப் பாடு சிதறாமல் அக்கோவணத்தோடேயே நிறைவுபெறு கிறது. நவநாகரீகத்தின் பிடிக்குள் சிக்கித் திணறும் இன்றைய சமய நிலையை இக்கதை முடிவு சுட்டியுணர்த்து வதாகவும் கொள்ளலாம்:

இன உணர்வுச் சூழலில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் முதிய பரம்பரையினரில் ஒரு சாராரின் நிலைப்பாட்டினை எடுத்துக்காட்டி அவர்களுக்கு ஏற்படும் மனமாற்றத்தை ஒரு 'மினி வான்' பயண நேர மனவோட்டத்தில் வெட்டு முகக் காட்சியாகத் தருவது 'கேள்விகள் உருவாகின்றன' என்ற கதை. இதன் முக்கிய கதாபாத்திரமான சிவப் பிரகாசம் மாஸ்டர் ஒரு ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர். மாண வர்களைக் கட்டுப்படுத்தி ஆண்டு பழக்கப்பட்டவர். அவ ரது பார்வையிலே இன்றைய தலைமுறைப் 'பொடியன்கள்' கெட்டுப் போனவர்கள். தன்னுடைய பிள்ளைகளை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு இங்கு வாழும் அவருக்கு இங்கு பல வசதிக் குறைவுகள்.

“மாத இறுதியில் பென்சன் பணம் வாங்கக் கியூவில் நிற்க வேண்டும், தபால் கந்தோரிலே வான் கடிதம் கிடைப்பதில்லை, கொழுப்புக் குளிர் பானம் வருவதில்லை.” 43

இவற்றுக் கெல்லாம் காரணம் இவன்கள்தான் என்பது அவரது தீர்ப்பு. இவன்கள் என்பது விடுதலைப் போராளி சளைச் சுட்டி நிற்கிறது. இவ்வாறு சமகால எரிபும் பிரச் சினையில் தியாக வேள்வியில் ஈடுபடுவோரை நோக்கித் தன் சுயநல நோக்கிலான தீர்ப்பை வழங்கிய அவர் தன் அருகிற் பிரயாணம் செய்த ஒரு போராளியின் செயல்களை அச்சத்துடன் அவதானித்தவாறு தமது குடும்ப நிலை, சம கால நிகழ்வு என்பவற்றை அசை போடுகிறார். தாம் எந்த நண்பரின் மனைவியின் மரண வீட்டிற்குச் செல் கிறாரோ அந்தப் பெண்ணின் மகனே அவன் என்பதையும்

அவன் தாய்க்கு வேண்டிய ஈமக்கடன்களைச் செய்ய வந்த வன் தனது தாயான தாயக மண்ணுக்குத் தன்னை அர்ப்பணிக்கும் நிலையில் உள்ளவன் என்பதை உணர முற்படுகிறார்.

அவன் கீழே மண்ணைப் பார்த்து மெல்ல நடந்து வருகிறான், தீர்க்கமான பார்வை அது. அங்கே யும் ஒரு தாய் அவனுடைய தாயகம்.

‘அவனுடைய இந்தப் பார்வையிலும் அர்த்தம் இருப்பது போல் தெரிகிறது’ 44

என்று முடிகிறது கதை. இப்படி அர்த்தம் காண முற்படுவர் எத்தகைய மனநிலையில் இருந்து இந்த நிலைக்கு வந்தார் என்பதனைக் காட்டும் வகையிலேயே இந்தச் சிறுகதையின் அமைப்புச் சிறப்பு அமைந்துள்ளது. தனது பொடியன்கள் கெடாமல் தப்பி வெளிநாடு சென்று நல்லாயிருக்கிறார்கள் என்று திருப்திப் பட்டவர் அவர். இது இன்றும் தமிழ்மக்களில் ஒரு சாராரிடையில் நிலவும் மனப்பான்மைதான். இந்த மனப்பான்மை மாறவேண்டும் ஈழத்தின் சமகால நிகழ்வுகளை அவற்றின் காரணகாரியத் தொடர்பு நோக்கி விளங்கிக்கொள்ள முயலவேண்டும் என நந்தி உணர்த்த முற்படுவது தெரிகின்றது. இந்தச் சிறுகதை பற்றி நடந்த ஆய்வரங்கொன்றிலே (சுலை இலக்கியக் கள ஒன்று கூடல்-3-12-86) உரை நிகழ்த்திய அநு. வை. நாகராஜன் அவர்கள்,

“இதில் - இளைஞரின் மனநிலைகளும் -செயற்பாடுகளும் மிகவும் துல்லியமாகச் சுட்டப்படுகின்றன. பெற்ற தாயிலும் தாம் பிறந்த மண்ணின் விடிவுக்கு இளைஞர்கள் கொண்டிருக்கும் விடுதலை வேட்கை - அதன் நிலைப்பாடுகள் போன்ற யதார்த்த வெளிப்பாடுகள் இப்படைப்பில் மிகவும் நாகுக்காகவும் இறுக்கமாகவும் தரப்பட்டிருக்கின்றன.” 45

எனப் பொருத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இனப் பிரச்சனையைக் கையாள்வது என்ற நோக்கிலே இனப்படுகொலைகள், இராணுவத்துப்பாக்கிச் சூட்டு அவலங்கள், சிறைக்கொடுமைச் சித்திரவதைகள் முதலியவற்றை விவரிக்கும் நோக்கில் படைக்கப்பட்ட பல ஆக்கங்களுக்கு மத்தியில் சமூகத்தின் மனவோட்டத்தைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்ய முயன்றுள்ள வகையிலே தனித்த ஆளுமையுள்ள ஒரு படைப்பாளியாக நந்தி திகழ்வதை அவதானிக்க முடிகிறது.

நந்தியவர்கள் இக் காலப்பகுதியில் எழுதி வெளிவந்துள்ள தங்கச்சியம்மா மலையகப் பெண்ணொருத்தி யாழ்ப்பாணக் கிராமச் சூழலில் மருத்துவப் பணி புரிவதையும் அக்காலப் பகுதியில் அவள் பெறும் உணர்வுகள் அநுபவங்கள் என்பவற்றையும் கதையாக விரித்துரைப்பது. வறுமை, சுகாதாரக் குறைவு, சமூக ஏற்றத்தாழ்வு என்பவற்றின் மத்தியில் அன்பும் சேவைமனப்பான்மையும் கொண்ட அப் பெண்ணின் இயங்கு நிலையைச் சுற்றியே கதை நிகழ்கிறது. கிராமசேவகராகப் பணிபுரியும் சண்முகமணி என்னும் இளைஞரின் உள்ளத்தில் அவர் இடம்பெறுகிறார். ஆனால் அந்த அன்பைச் சகோதர பாசமாக மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறான் அவன்.

இந்த நாவலிலே சமூக சேவை - குறிப்பாக மருத்துவப் பணி - பற்றிய விவரணமே முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அதன் பகைப்புலத்திலேயே கதை மாந்தரின் இயங்கு நிலையைக் காண்கின்றோம். ஆசிரியருக்கு, இந்நாவலில் கதையொன்றைக் கூறிச் செல்வது முக்கிய நோக்கமாக அமையவில்லை. யாழ்ப்பாண சமுதாய கிராமியத்தின் பாதிக்கப்பட்ட அம்சங்களை மனிதாபிமான நோக்கில் சித்தரித்து வாசகர்களைச் சிந்திக்கவைப்பதே அவரது குறிக்கோள் எனத் தெரிகிறது. இந்நாவல் எழுதப்பட்ட எழுபதுகளின் மத்தியில் ஈழத்து நாவலிலக்கியத்தில் பிரதேச கிராமியப் பண்பாட்டம்சங்களைப் பதிவு செய்யும் நோக்கே

முதன்மை பெற்றிருந்த தென்பது ஈண்டு கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. அந்நோக்கினை இந்நாவலிலும் அவதானிக்கலாம்.

இந்நாவலின் உரையாடல்களில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச சமுதாயத்தின் பல்வேறு முரண்பாடுகளும் ஆங்காங்கு புலப்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக சாதி ஏற்றத் தாழ்வு மனோபாவத்தின் பொருந்தாமையை நகைச்சுவையுடன் சுட்டுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

“..... யாழ்ப்பாணத்துச் சாதிபேசும் சாத்தான்களுக்கு பாசக்குள மட்டுமல்ல குறைந்த சாதி. நீங்கள், நான், எங்களுடைய மிட்வைப் எல்லோரும் குறைந்தவர்கள் தான். நீங்கள் வேதக்காரி! தங்கச்சியம்மா வடக்கத்தை யாள், நான் சிவியான், எங்களுடைய சுகாதார அதிகாரி கைக்குளன் ...

... ஆக. பியோன் கந்தையா மட்டும் உயர்ந்த சாதி வெள்ளாளன்...” 46

இவ்வாறு கதைமாந்தரின் கூற்றாக இப் பிரச்சினையை விவரணம் செய்யும் ஆசிரியர் இதை எவ்வாறு நிவாரணம் செய்யலாம் என்பதையும் சிந்திக்கிறார். மருத்துவர் என்ற நிலையில் பின்வருமாறு அவரது சிந்தனை அமைகிறது.

நமது உடலில் ஒரு உறுப்புக்கு, உதாரணமாக நமது கைக்கு, வியாதியோ விபத்தோ ஏற்பட்டால் உடனடியாகச் சிகிச்சை செய்து அதற்குச் சிறிது ஓய்வு கொடுக்கத் தான் வேண்டும் ஆனால் அந்த உறுப்புக்கு அதிக காலம் பிளாஸ்டர் போட்டு அதை ஒதுக்கியும் அப்புறப்படுத்தியும் பாதுகாத்தும் வந்தால் அந்தப் பாகம் காலப்போக்கில் மெலிந்து, நலிந்து கும்பி ஒருபோதும் இயங்க முடியாது போய்விடும். முழுஉடலுக்கும் அவ்வாறுப் புரையோசனம் அற்றதாகவும், பாரமுள்ளதாகவும் போய்விடும். வியாதி

கண்ட உறுப்பை விரைவிற செயற்படுத்த Physio therapy தான் நவீன வைத்தியமுறை. ஆகையால், தமிழ்ச் சமூகத்திலே விபத்துக்குள்ளான உறுப்பினருக்கு ஒதுக்கலா பாதுகாப்போ வேண்டாம். சுகாதாரம், கல்வி, தொழில் வசதி போன்ற சமூக நிவாரண சிகிச்சைதான் வேண்டும் " 47

இவ்வாறு நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறார் நந்தி:

முன்னைய நாவலில் மலையகக்களத்தை மையமாகக் கொண்ட நந்தியவர்கள் இந்த நாவலில் யாழ்ப்பாண கிராமப் பகுதியைக் களமாகக் கொண்டபோதும் அதனுடன் மலையகத்தைத் தொடர்பு படுத்தும் வகையில் முக்கிய கதாபாத்திரத்தைப் படைத்துள்ளமை குறிப்பிட்டு நோக்கத்தக்கதொரு அம்சமாகும். இருபிரதேசங்கட்கும் பாலம் அமைக்கும் அவரது தமிழ்த்தேசிய ஒருமைப்பாட்டு நோக்கிங் வெளிப்பாடு இது எனலாம். முன்னைய நாவலை விட இந்த நாவலின் சமூகப்பார்வை ஆழமானது:

வரலாற்றில் நந்தி.

ஈழத்தின் நவீன தமிழிலக்கியத் துறையில் அடியெடுத்து வைத்துக் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்களைத்தந்த முதலாவது மருத்துவ அறிவியலாளர் என்ற வகையிலும் மலையகப் பிரதேசத்தினைத் தமிழ் நாவலுக்கு களமாக்கிய முதல்வர் என்ற வகையிலும் நந்திக்கு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நிரந்தர இடம் உண்டு.

தி. ஞானசேகரன், புலோலியூர் மு.சதாசிவம், எம்.கே. முருகானந்தன், சடு முருகானந்தன் கனக. சுகுமார் பன்னை மூலை ந. கப்பிரமணியம் முதலிய பல மருத்துவவியலாளர்களின் இலக்கியப் பிரவேசத்திற் த இவர் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். மருத்துவத்துறை சாராவிட்டாலும் சில ஆண்டுகள் பெற்ற அத்துறைபற்றின் தொடர்போடு எழுதிவரும் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுக்கும் நந்தியே ஒரு வகையில் முன்னோடி எனலாம்.

நந்தியவர்கள் நாற்பது ஆண்டுகளாக எழுதிவந்தாலும் அண்மையிற் கடந்த இரு தசாப்தங்களிலேயே அவரது ஆக்கங்கள் உரிய தரத்தை அடைந்துள்ளன என்பது எனது கணிப்பு. தொடக்ககாலத்தில் மனிதாபிமானமும் எழுத்தார்வமும் மட்டும் கொண்டிருந்த அவர் பின்னர் சிந்தனையாளராகவும் கலைஞராகவும் படிமுறை வளர்ச்சி பெற்று வந்திருப்பது தெரிகிறது. நாவல் சிறுகதை, நாடகம் முதலிய பல துறைகளிலும் அவர் கவனம் செலுத்தியிருப்பினும் சிறுகதையிலேயே அவரது ஆளுமை முழுமையாக வெளிப்பட்டுள்ளதாகக் கருதுகிறேன். இவ்வகையில்,

“நந்தி நாவல் - சிறுகதை ஆசிரியராகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளினும் அவரது எழுத்துத் தேர்ச்சியையும், முதிர்ச்சியையும் வெளிக்காட்டுபவை சிறுகதைகளேயாகும்” 48 என சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்கள் தெரிவித்துள்ள அபிப்பிராயத்துடன் நான் உடன்படுகிறேன். நந்தியால் எழுதப்பட்டு அச்சேறும் நிலையில் உள்ள நம்பிக்கைகள் என்ற நாவல் இந்தக் கணிப்பை மாற்றத்தக்கதாக அமைய வேண்டும் என்பது எனது எதிர்பார்ப்பாகும். நந்தியின் ‘ஒரு இரவும் ஒரு பகலும்’, ‘கேள்விகள் உருவாகின்றன’ ஆகிய சிறுகதைகளுக்கு ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் நிரந்தர இடம் உண்டு.

நந்தியவர்கள் தமது படைப்புக்களிலே கையாண்டுள்ள மொழிபற்றித் தனியானதொரு ஆய்வு மேற்கொள்ள இடமுண்டு. அத்துடன் சமகாலத்திலே தமிழகத்தில் புனைக்கதைத்துறையாளராகத் திகழ்ந்த ‘லக்ஷ்மி’ - டாச்டர் திரிபுரசுந்தரியுடன் நந்தியை ஒப்பிடுவதும் சுவைபயப்பதாக அமையலாம். ○

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 — பத்மா சோமசுந்தர், ' பேராற்றல் மிக்க இலக்கியப் பிரம்மா ' தினகரன் வாரமங்குலி 27 - 3 - 1988 கொழும்பு — பக். 5
- 2 — மேற்படி
- 3 — நந்தி, கண்களுக்கு அப்பால் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) சென்னை புக்ஹவுஸ், சென்னை 1984 பக். 94 — 106.
- 4 — பூலோகசிங்கம், பொன் + சுகுமார், கனக., தேன் பொழுது சிரித்திரன் வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம், 1985 பக். 15 — 20
- 5 — மேற்படி, பக். 18 — 19
- 6 — மேற்படி: பக். 18.
- 7 — 18 நந்தி, ஊர் நம்புமா? (சிறுகதைகள்) ஆசீர்வாதம் அச்சகம் யாழ்ப்பாணம், 1966 தொகுதியில்.
- 19 — 23 மேற்படி கண்களுக்கு அப்பால் தொகுதியில்.
- 24 — மேற்படி பக். 91
- 25 — மேற்படி பக். XIII
- 26 — மேற்படி ஊர் நம்புமா? பக். 58
- 27 — நந்தி, குரங்குகள் நந்திவெளியீடு, கண்டி, 1975 ப. 44
- 28 — சொக்கலிங்கம், க. ஈழந்துத் தமிழ்நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி, முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1977 ப. 244
- 29 — 36 மேற்படி கண்களுக்கு அப்பால் .. தொகுதியில்
- 37 — மல்லிகை பெப்ரவரி 1985 பக். 28 — 31
- 38 — மல்லிகை ஆகஸ்ட் 1986 பக். 46 — 51

நந்தியின் “நம்பிக்கைகள்”

— சோமகாந்தன்

மக்களிடமிருந்து பெற்ற அனுபவங்களை மிக நுட்பமாக அவதானித்து உள் வாங்கி— அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண அவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் — தான் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களை கலையம்சம் மிளிர் மக்கள் முன்வைப்பது எழுத்தாளனின் கடமை.

‘நந்தி’ அவர்கள் கிராமத்திலே பிறந்தவர். இளமைக் காலத்தில் கிராமப் புறப்பாடசாலைகளில் படித்தவர். எனவே கிராம வாழ்க்கையின் கட்டுக் கோப்பும், அமைப்பு முறையும், மூடநம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் அம்மக்களின் உணர்வுகளும் அவருக்கு அத்து படியானவை.

தொழிலால் அவரோடு மருத்துவர், மருத்துவக் கல்லூரியில் ஆறு அண்டுகள் பயின்ற அனுபவமும், பின்னர் நீண்ட காலம் சிங்கள விவசாயிகள், மலையகத் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் பணியாற்றும் வாய்ப்பும் பெற்றவர். அவர்களுடைய உடல் நோயை நாடி பிடித்துப் பார்ப்பதுடன் நின்றுவிடாமல் அவர்களோடு அன்புடன் நெருங்கிப் பழகி அவர்களின் துன்ப துயரங்கள் ஆசா பாசங்கள், எண்ண உணர்வுகள் என்பவற்றையும் நன்த அறிந்தவர்.

தொழில் அந்தஸ்து காரணமாக கொழும்பு 7 போன்ற இடங்களிலுள்ள உயர்வர்க்க குடிமக்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு பழக வேண்டிய சந்தர்ப்ப நிர்ப்பத்தங்கள் அவரால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்க முடியாதவை;

மேற்கண்டவற்றையெல்லாம் தமது புதிய நாவலின் பகைப்புலமாக அமைத்துக் கொண்டு, சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட எழுத்தாளராகிய 'நந்தி' நாம் சமூகத்தில் அன்றாடம் சந்திக்கின்ற பல்வேறு தன்மை கொண்டவர்களைத் தமது 'நம்பிக்கை'களில் தத்ரூபமாக உலவவிட்டிருக்கின்றார். மதார்த்தப் பண்பிலிருந்து இந்நாவல் இம்மியும் நழுவவில்லை. கையெழுத்துப் பிரதியில் 500 க்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்ட 'நம்பிக்கைகள்' நாவலை ஓய்வு உறக்கம் என்பவற்றை ஒதுக்கி ஒருபுறம் வைத்து விட்டு, ஒரே மூச்சில் படித்து முடித்தேன். அத்தனை விறு விறுப்பு; வேகம் அதிலிருந்தது. அத்தியாயத்துக்கு அத்தியாயம் அடுத்தது என்ன என்ற ஆவலைத் தூண்டியது. நண்பர் 'நந்தி' க்கேயுரித்தான எளிமையான தந்திநடை மனசுக்கு இதஞ்சேர்த்தது. பல தடவைகளில் உணர்வு நெஞ்சை நெருடியது; சில கட்டங்களில் 60 வயசு எழுத்தாளர் 'ரீன் ஏஜ்' இளைஞரைப்போல விஷயங்களை வெகு நுட்பமாக அவதானித்து நளிணங் கொஞ்சும்படி சித்தரித்திருக்கிறார். இந்நாவலைப் படிக்கும்போது சத்யஜித்ரேயின்

நெறியாள் கையில் உருவாக்கப்பட்ட அருமையான வங்காளப் படமொன்றினைப் பார்க்கும்போது ஏற்படுகின்ற கலாரசனையும் திருப்தியும் நிறைந்த அனுபவம், என் இதயத்தை பூரிக்கச் செய்தது.

வறுமையிலும், வறட்டுச் சாதித் திமிரிலும், மூடநம்பிக்கைகளிலும் மூழ்கிப்போன யாழ்ப்பாணச் செம்பாட்டு மண்ணில் துளிர்ந்தெழுந்த ஒரே மாங்கன்று, மரமாகி காய்த்துக் கனிதரும் கட்டத்தில், மேற்தட்டுவர்க்க மினுமினுப்புகளுக்கு மயங்கி, அந்நிபப்பட்டுக் கொள்ளுகின்றது ... பேராசை பிடித்த சுயநலங்கொண்ட எங்கள் சமுதாயம் எத்தனை கொடுமையானது!

அம் மாமரத்தில் ஆவலுடன் குந்தியிருந்து குளிர்ந்த மெல்லிய இலைகளைக் கோதி, எழுச்சிக் கீதம் இசைக்க இளமையிலிருந்தே இன்பக் கனவுகண்டு கொண்டிருந்த அந்தச் சின்னக் குயிலுக்கு எத்தனை சோதனைகள்... எனினும் அவள் பனை பரமாக நிமிர்ந்து நின்று சமூகச் சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கத் தயங்கவேயில்லை.

மகாத்மாகாந்தி, அன்னை தெரேசா முதலியோரின் போதனைகளும் சாதனைகளும் படித்துச் சுவைப்பதற்கோ, நெட்டுருப் போடுவதற்கோ அல்ல — கருவாக்காட்டு உயர்வர்க்கத்தில் பிறந்து வளர்ந்த இளைஞன் ஒருவன் சகல சுகபோகங்களையும், வசதிகளையும், உதறிவிட்டு, கிராமத்தை நோக்கிப் பணியாற்ற வருவது 'எலெக்ஷன்' எதிலும் பங்கு பற்றி 'வோட்டு' வேட்டையாடுவதற்கான 'ஸ்டன்ட்' அல்ல; அவன் இரத்தத்துடன் கலந்த இலட்சிய வேட்கை அது; இளைஞர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு 'மேல்வர்க்க மக்களின் ஊழல்களும் ஊத்தைகளும், சோஷியல்' வாழ்க்கையென்ற போர்வையால் மூடப்பட்டு விடுவதால் வீடுகளுக்குப் பிரகாசமான பல்புகள் போடப்பட்ட

டிருந்தும் கூட அவை வெளியில் தெரிவதில்லை... மூடு திரையை எடுத்துவிட்டால் அந்த வர்க்கத்தின் ஆண்களும் பெண்களும் பாலியலில் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள் பாவம்! 'நந்தி'யின் பேரூ துணிகரமாக இவற்றை அம்மணப் படுத்துகின்றது.

மனித நேயம் என்பது தனி ஒரு இனத்துக்கு மட்டும் சொந்த மானதல்ல... ஸ்வர்ண, நோனிஸ், மலையப்பன், சண்முகம், யேசுதாசன் எனப்பல சமூகத்தவரிடமும் அது உண்டு

1970 — 80 காலகட்டத்தின் நிகழ்வுகள் 'நம்பிக்கைகள்' மூலம் சரித்திரமாக்கப்பட்டுள்ளது: தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிப் பாதையில் நந்தி யின் 'நம்பிக்கைகள்' மற்றொரு மைற்கல்; எமது மண்ணின் நாவல் இலக்கியத்துறையை மேலும் உயர்ந்த ஒருபடிக்கு 'நந்தி'யின் 'நம்பிக்கைகள்' உயர்த்தியிருக்கின்றது என்பது எனது உறுதியான நம்பிக்கை. ○

140-ம் பக்கத் தொடர்

39 — மல்லிகை ஜனவரி 1988 பக். 91 — 96

40 — கண்டிக்கு அப்பால் — பக். 1

41 — மேற்படி ப. 3 — 4

42 — மேற்படி ப. 9

43 — மல்லிகை ஆகஸ்ட் 1986 பக். 47

44 — மேற்படி பக். 51

45 — மல்லிகை ஜனவரி 87 பக். 47

46 — நந்தி, தங்கச்சியம்மா வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1977 பக். 106

47 — மேற்படி பக். 107

48 — மல்லிகை மே 1985 பக். 9

